

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

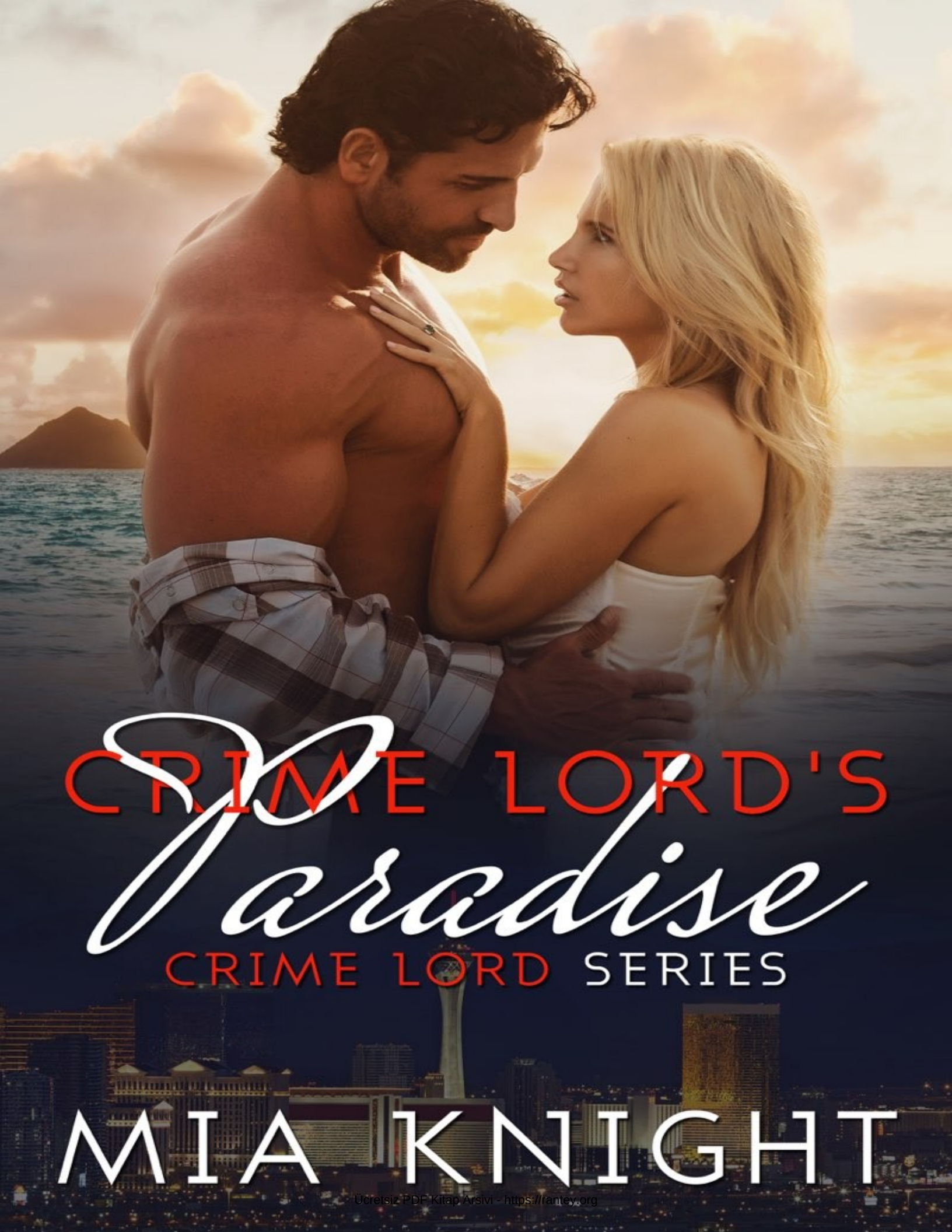
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CRIME LORD'S
Paradise
CRIME LORD SERIES

MIA KNIGHT

SUÇ LORDUNUN CENNETİ

SUÇ LORDU SERİSİ, KİTAP 4.5

MIA KNIGHT

OceanofPDF.com

TELİF HAKKI

Telif Hakkı © 2018 Mia Knight

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. İzin için iletişime geçin:

authormiaknight@gmail.com

OceanofPDF.com

DEDİKASYON

Gavin Pyre'a doyamayanlara. Bu sizin için.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Yazarın Notu

Mia Knight'ın Kitapları

Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

KOŞU BANDINA RITMIK BİR ŞEKİLDE VURAN AYAKLARININ SESİ egzersiz odasındaki tek ses. Müzik dinlemek onu sadece ne yaptığından uzaklaştırıyordu. Gözleri yalnız olduğuna emin olmak için aynalı duvarlarda huzursuzca geziniyordu. Makinenin ekranı bir silah ve cep telefonu tarafından kapatılmıştı. Telefon, çocuk odasında uyuyan Nora'nın canlı video görüntüsünü oynatıyordu.

Lyla yanmayı kabullenmişti. Uyuyamadığında ya da stres seviyesi tavan yaptığında koşmak onun vazgeçilmezi haline gelmişti. Gavin yeraltı dünyasının dışında olmasına rağmen Blade ile her gün antrenman yapıyordu. Bu onu aktif, odaklanmış ve her şeye hazır tutuyordu.

Steven Vega'nın cehennemde ölmesinin üzerinden üç ay geçmişti. Üç ay ama daha dün gibi geliyordu. Bazı günler kendini normal, hatta umutlu hissediyordu. Diğer günlerde ise ayak bileklerine ağırlık bağlanmış gibi hissediyordu. Bugün de o günlerden biriydi. Kendini bodruma kilitlemek, ışıkları kapatmak ve huzur içinde şeytanlarıyla uğraşmak istiyordu.

Sanki bir işaretmiş gibi, arkasındaki kapı açıldı ve takım elbiseli bir adam içeri girdi. Kadın aynadan adamın yaklaşmasını izledi. Kocasını koşu bandının yanında durdu. Nefes nefese kalırken adamın kolonyasından bir koku aldı ve her zamanki gibi harika kokuyordu. Eve normalden daha geç gelmişti. Erteleme için minnettardı, böylece kötü ruh halini düzeltebilirdi çünkü

bir sorgulama. Bugünkü gezintisinden sonra başına geleceklerin bundan ibaret olduğuna hiç şüphesi yoktu. Blade, Gavin'i her konuda bilgilendirmeyi asla ihmal etmezdi.

"İşin bitti," dedi Gavin.

"Daha yeni başladım," diye pufladı. "Bana otuz dakika ver. Seninle yukarıda buluşuruz."

Kapatma düğmesine bastı ve adımları hemen yavaşlayarak süratten yürüyüşe geçti. Kadın ona ters ters baktı. Adam bu sabah dörtte ayrılırken olduğu kadar uyanık görünüyordu. Gri takım elbisesi geniş ve kaslı vücuduna tam oturuyordu. Beyaz gömleğinin boğaz kısmı açıktı ve bronzlaşmış, belirgin göğsünü gösteriyordu. Siyah saçları geriye doğru taranmıştı ve çarpıcı kehribar rengi gözleri onun üzerinde gezinirken değerlendiriyordu. Bu kadar sakin ve kontrollü görüldüğü için onu ısırmaq istedi. Hiçbir şey onu etkilemiyordu.

Makineden atladı ve elleri kalçalarında volta atmaya başladı. "Senin için biraz yiyecek bıraktım."

Cevap vermedi. Aynaya hızlı bir bakış, kız ondan uzaklaşırken onu takip ettiğini doğruladı. Şu anda kendisine dokunulmasını istemiyordu. Yalnız kalmak istiyordu ama belli ki adam onun bu isteğini yerine getirmeyecekti. Bunu tartışmak istemiyordu. Konu yara bantlarını sökmeye geldiğinde Gavin inatçı olabiliyordu ve o buna hazır değildi.

"Seninle mutfakta buluşuruz," diyerek onu rahat bırakmasını istedi.

"Buraya gel."

Huzursuzca yürürken başını salladı. "Bana on dakika ver."

Bütün gün Nora'nın iyiliği için duygularına gem vurdu. Bir şey çekmek istediğinde elinden geldiğince annelik rolünü oynadı. Bebeği uyuduğuna göre artık onun zamanıydı. Ya da Gavin ona biraz zaman tanısaydı tanıyacaktı.

"Sadece biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var, Gavin." "Bunu elde edemeyeceksin."

Kafasını çevirdi. "Antrenman zamanınıza karışmıyorum!"

Kum torbasına doğru yürüdü ve bir şeye uzandı. Döndüğünde elinde siyah el sargısı olduğunu gördü.

"Blade boksı sevdiğini söyledi. Biraz eldiven antrenmanı yapabiliriz," dedi.

Blade onu iki ay önce boksla tanıştırdı ve kısa sürede son takıntısı haline geldi. Kötü ruh halinden kurtulmak için saatlerce koşmak gerekiyordu ama boks, ihtiyaç duyduğu rahatlamayı yarı zamanda sağlıyordu. Öne çıktı ve bağlaması için elini uzattı. Adam elini kavradı ve onu kendine doğru çekti.

"Öp beni."

Yukarı baktı. Yoğun ela gözleri ona dikilmişti. Enerjisi havada titreşiyordu. Gavin her zaman açıktı, her zaman her şeye hazır. Geçmişte onun saldırganlığından çekinirdi ama şimdi ona doğru eğiliyordu. O, onun vahşisiydi. Günlerinin çoğunu bir ofiste klavye başında geçiriyor olabilirdi ama kocası on bin dolarlık takım elbiselerinin altında bir savaşçıydı. Birlikte cehennemi yaşayıp geri dönmüşlerdi.

Bir elini adamın kaslı göğsüne dayadı ve parmak uçlarına kadar yükseldi. Ona hızlı, yakın ağızlı bir öpücük verdi. Tam geri çekilecekken, adam onu yakınında tutmak için ensesinden kavradı ve çenesine baskı uygulayarak ağzının açılmasını sağladı. Dudaklarını kendi dudaklarıyla kapadı ve derinlere inmek için başını eğdi. Dili onunkini okşadı ve zevkten kısıp bir hırıltı çıkardı. Sanki doyamıyormuş gibi içti ondan. Kadın tırnaklarını adamın göğsüne geçirdi ve adamın üzerindeki uyuşturucu etkisine karşı koyarak gerildi. Adam boynuna masaj yaparak onu gevşemeye ikna etmeye çalıştı ama yapamadı. Çok heyecanlanmıştı. Ondan uzaklaştı ve sendeleyerek geri çekildi.

Gavin'in eli, bırakmadan önce birkaç kez ikisinin arasında gezindi. Yanağında bir kas esnedi. Aslanı uyandırdı. Onu izlediğini görebiliyordu. Onu yemlemek hiç akıllıca değildi ama yatıştırılmak da istemiyordu.

ya da okşamak. Savaşmak istiyordu. Bugün duygusal bir hız treniydi ve seks bunu kesmeyecekti.

"Şimdi olmaz," dedi.

Gavin elini tekrar uzattı. Kadın kendi elini uzatmadan önce tereddüt etti. Gavin onun evlilik yüzüğünü çıkardı ve ellerini sarmaya başlamadan önce cebine koydu. "Önce dövüşmek mi istiyorsun? Bana uyar."

"Boksu öneren sendin," dedi.

Bunu sık sık yapan birinin rahatlığıyla ellerini hızla bantladı.

"Sinirlendiğinizde, hiçbir şey ringe çıkmaktan daha iyi olamaz," dedi. dedi.

"İşteyken de antrenman yapıyor musun?" diye sordu.

"Her gün."

Bu onun öfkesini ve gülünç vücudunu açıklıyordu. Karma dövüş sanatları, boks, silahlar ve Blade'in ona atmaya karar verdiği diğer her şey üzerine eğitim almıştı. Hamileliği sırasında aldığı bebek kilolarının çoğunu vermişti ama karın kaslarına sahip olmaya yakın bile değildi.

O eldivenlerini giyerken, Gavin de ceketini ve gömleğini silkti. Işık, sırtında kırbaçtan aldığı taze yara izinden yansıyor. Elleri eldivenlerin içinde yumruk oldu. Lanet olası Steven. Onu tekrar öldürebilseydi, öldürürdü. Ölümüne tanıklık etmiş, hatta kafası bedeninden ayrıldıktan sonra tekmelemişti ama bu yeterli olmamıştı. Hiçbir şey yeterli olamazdı. O gideli aylar olmuştu ama öfke ve acı hâlâ içindeydi. Steven onu farklı bir insana dönüşmeye zorlamıştı ve dünyalarını paramparça etmeden önceki haline geri dönmesi mümkün değildi. Böyle günlerde, patlayacakmış gibi hissettiğinde, cehennem çukurunda olduğu gibi kendini bırakabileceği bir yerin özlemini çekiyordu. O barbarca yer, sahip olduğunu bilmediği temel içgüdülerini tatmin etmesine izin veriyordu.

Gavin ona doğru yürüdü. Kaslarının dalgalanışına hayranlıkla baktı ve pantolonunun altından görünen çıplak ayaklarına dikkat etti. Eldivenlerini kaldırdı ve

duruşunu aldı. Yumruk eldivenlerini kaldırırken gözleri onayla parlıyordu.

"Hadi yapalım şunu."

Onu bazı temel boks kombinasyonlarıyla başlattı. Kızın eldiveninin onun eldivenine temas ederken çıkardığı ses son derece tatmin ediciydi.

"Daha sert," dedi ve kadın zevkle itaat etti.

Gavin onu sürekli tetikte tutuyordu. Onun antrenman tarzı Blade'inkinden daha agresifti. Tekniği ve süslü ayak hareketleri ona bir ustayla ringde olduğunu söylüyordu, sanki bunu zaten bilmiyormuş gibi. Kılıçları da silahları kullandığı kadar kolay kullanıyordu. Kocasından öğreneceği çok şey vardı.

Hayatta kalmaktan başka bir şey düşünecek kafa boşluğu yoktu. Sırtından ter boşanıyordu ve kolları ağrıyordu ama durmadı. İsabetli vuruşlar yapmaya, ayaklarının üzerinde hafif durmaya ve köşeye sıkışmamaya odaklandı. Onun yaptığı her hamleye karşılık verdi. Adam kombinasyonları söylüyor, o da itaat ediyordu. Yumruk, çapraz, aparkat, çapraz.

Adam ilerledi, bu da onu geri çekilmeye ve sonra da yeniden yer kazanmak için savaşılmaya zorladı. Bir dizi kombinasyon seslendirdi, bu da onun eğilmesine ve kaymasına neden oldu. Bıçakladı. Refleksleri onu kışının üstüne düşürecek bir darbeden kurtardı. Yumruklarını çektiği için tehlikede olmadığını biliyordu ama kıl payı kurtulması kalbinin hızla çarpmasına neden oldu. Gavin bir tank gibi yapıydı ve şimdiye kadar karşılaştığı en büyük rakibiydi. Onu içgüdüsel olarak tepki vermeye zorluyordu. Çenesini sıyıran bir sol kroşe ile vurdu. Gavin geri çekildi ve eldivenlerini çıkarıp kemerini çözmeden önce uzun bir süre ona baktı.

"Gavin!"

"Ne?"

Kemerini attı ve pantolonunun düğmelerini açtı. Fermuarı indirmedi ama indirmesine de gerek yoktu. Sanki ereksiyonu yeterince açık değilmiş gibi niyetini belli ediyordu. İstemese de vücudu buna karşılık verdi. Vücudu terden parlarken onu süzmemek çok zordu. Onlar

birden fazla yönden teşvik edici olan zihinsel ve fiziksel bir oyun oynuyorlardı.

Avuçlarını havaya kaldırdı. "Buraya gel."

Tereddüt etti, gözlerini adamın şişkinliğine dikti, sonra vuruş mesafesine yaklaştı. Adam ona yeni bir kombinasyon verdiğinde, eldivenlerini adamın çıplak ellerine vurarak egzersize geri döndü. Kendini tekrarın içinde kaybetti ve onunla birlikte hareket etti. Adam büyük beden gömleğini tutup onu kendine doğru çektiğinde hazırlıklı değildi. Adam onu yerinde tutmak için saçlarını kavrarken aynı anda ağzı da onunkinin üzerine indi.

Dudaklarını birbirinden ayırdı ve adam lastik bandını çekip çıkardığında irkildi. Saçları etrafına döküldü. "Dur!"

"Seni sikmeden dövüşünü izleyebileceğimi mi sanıyorsun?"

Sert bir sol kroşe onu kulağından yakaladı ve geriye doğru dans etmesini sağladı. Adam onu bir avcının gözleriyle incelerken vücudu karıncalandı.

"Kirli oynamak ister misin, bebeğim?"

Sesi vücudunda tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Çok ileri gitmişti ama bu onu daha önce hiç durdurmamıştı.

"Hayır, kirli oynamak istemiyorum. Boks yapmak istiyorum," diye nefes nefese kaldı. "Hayır, dövüşmek istiyorsun," diye düzeltti.

Adamın hareketsizliği kalbini hızlandırdı. Mesafe bir fark yaratmayacak olsa da iki adım daha geri çekildi. Kocası bir savaş ustasıydı. Onu iş başında görmüştü. Ondan kaçma şansı yoktu ama bu denemeyeceği anlamına gelmiyordu.

"Şanslısın ki, bunu yapmaya hazırım," dedi nazikçe.

Fermuarının açılma sesi doğal olmayan bir şekilde yüksek geliyordu. Etrafına bakındı ama kaçacak hiçbir yer yoktu. Yastıklı paspasların üzerine geri geri gitti ve Gavin de onu takip etti, üzerinde sadece siyah bir boxer vardı.

"Gavin, bırak da yarım saat koşu bandında koşayım," dedi hıçkıra hıçkıra.

Kolları boks yapmaktan titriyordu, ama göğsü hâlâ duygularla gergindi. Adrenalinin etkisindeydi ve kendini yakmak üzereydi. Eğer

Biraz daha uzun süre antrenman yaparlarsa, gece iyi bir uyku çekebilirdi. "Vücudunu fazla çalıştırıyorsun."

"Ben iyiyim!"

"Bu sabah iki saat antrenman yaptın ve şimdi yine devam ediyorsun," diyerek onun günlük faaliyetlerine ne kadar aşına olduğunu gösterdi. "İşin bitti."

"Ben değilim! Biraz daha-"

Cümlesini bitirmeye fırsat bulamadı çünkü adam saldırdı. Yumruğunu savuşturdu ve bacaklarını altından tekmeledi. Sırt üstü yere yığıldı ve nefesi kesildi. Adam onun üzerine çömeldiğinde, kadın onun kötü oyununa öfkelenerek kafasına vurdu.

"Hile yaptın!" diye bağırdı. "Ne zaman adil oynadım ki?"

Kadının eldivenlerini çıkardı ve bantlanmış, terli yumruklarını öptü. "Seks yapmıyoruz!"

Adamın sırtışı kızın yüzünü kızarttı. Ayaklarını onun kalçalarına yerleştirdi ve kendini ondan uzaklaştırdı. Kız ayağa fırlarken adam küfretti ama kız bir adım bile atmadan bileğindeki acı dolu bir kavrama onu dengesini bozdu. Düşüşünü engellemek için elleri yere çarptı ve ardından gömleğini kavrayarak onu geriye doğru çekip ince kumaşı omuzlarından yırtarken, elleri minderin üzerinde çırpınmaya başladı. Tam dövüş modunda, boştaki bacağıyla geri tekme attı ve onu göğsünden yakaladı. Adam onu sırt üstü çevirirken homurdandı.

"Dövüşmek mi istiyorsun, bebeğim?"

"Hayır!" diye tükürdü adam harap olmuş tişörtünü bedeninden çekip çıkarırken. "Yalnız kalmak istiyorum!"

"Benden kaç kez seni bırakmamı istedin ve ben kaç kez bunu yaptım? Asla." Adamın eli kadının boğazına dolandı ve sıktı. "Ne kadar mücadele edersen, seni o kadar çok istiyorum. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın."

Kadın onun altında hareketsiz kaldı ve adam gülümsedi. "Keseli sıçan oynamak işe yaramayacak."

Yüzünü onun boynuna yasladı. Derin derin içine çektiği nefes, kadının amını sıktı.

"Seni gençken ve bana taparken istediğimden daha çok istiyorum."

"O günler çoktan geride kaldı," diye tersledi.

Adamın başparmağını yakaladı ve vahşice çekerek boynundaki tutuşunu gevşetti. Adamın altından çıkmak için kıvranacaktı ama adamın ağırlığı onu yerinde tuttu.

"Evet, öyleler," diye kabul etti ve ellerini başının üzerinde birleştirip spor sütyeninin fermuarını açtı. "Artık kendimi tutmama gerek yok." Meme ucunu sıktı ve kızın öfkeli feryadına sıırıttı. "Hâlâ hassas mısın bebeğim?"

"Evet, seni lanet olası! Sana yapmamamı söylemiştim-" Adam ağzını göğsüne dayadığında sesi kesildi. Kız onun altında debelendi ama adam bir santim bile kıpırdamadı. Lanet olası tank. "Gavin, yapma!"

Göğüs ucunun etrafında bir şeyler mırıldandı ve onu lanetletecek kadar sert emdi.

"Seni öldüreceğim!" diye bağırdı.

"O zaman gecenin bir yarısı Nora'ya kim bakacak?" diye sordu dalgınca göğsüne masaj yaparken. "Bu çürük de ne?"

"Nora! Görünüşe göre o da senin gibi ısırmayı seviyor, seni göt!"

Kıkırdadı. "İşte benim kızım. Gün geçtikçe daha da vahşileşiyor."

"Evet ve sen yardımcı olmuyorsun. Ona istediği her şeyi veriyorsun." "Elbette veriyorum. Tıpkı sana ihtiyacın olanı verdiğim gibi."

"Bana ihtiyacım olanı vermiyorsun! Sana yalnız kalmak istediğimi söyledim."

Diliyle meme ucunu okşadı. İçinden bir şimşek çakarken kadın sarsıldı.

"İstediğin şey ile ihtiyacın olan şey aynı şey değildir. Şanslısın ki ben aradaki farkı biliyorum."

"Sana havamda olmadığımı söyledim." Adam onu ısırdığında çığlık attı. "Kes şunu!"

"Yalan söyleme," dedi diliyle işkence gören göğüs ucunu okşayarak. "Beni istiyorsun."

"Yalan söylemiyorum. İstemiyorum..." Adam onu kavradığında sesi kesildi. "Bu ne?" diye sordu ipek gibi.

"Bu ter."

"Benimle taşak geçme, Lyla."

"Bana yirmi dakika ver."

Gavin onu küçük yaştan itibaren kendisine tepki vermesi için eğitmişti ve ne yazık ki hiçbir zaman duyarsızlaşmamıştı. Ne yaparsa yapsın, onu istiyordu. Ama kafası karışıkken ve kanı kaynarken onu istemiyordu.

"Ne için yirmi dakika? Bitkin düşene kadar kum torbasını dövmek için mi? Bu haliyle yarın çok ağrıyacaksın. Nora'yı tutamayacaksın."

"Bunu bilemezsin."

"Biliyorum," dedi o kadar güvenle ki kız ona inandı. "İçindeki şeytanı çıkarmanın başka yolları da var bebeğim." Parmakları bacaklarının arasında çalıştı, yoga pantolonunun ince malzemesini olmaması gereken yerlere sıkıştırdı ve ustalıkla ovmaya başladı.

Adamın bileğini tuttu ama elini çekecek gücü kendinde bulamadı. Sonunda ona yardım ediyordu. Kadın iç çamaşırını ıslatırken birbirlerine baktılar.

Gözleri kızın üstsüz vücudunda gezinirken, "Blade'in eğitimi kendini gösteriyor," dedi hışımla. "Onun dışında kimseyle antrenman yapmana izin yok. Kimsenin seni böyle görmesini istemiyorum."

"Ne gibi?"

"Kızgın, kaygan, vahşi. Bu benim." Göğsündeki yara izlerini yaladı ve sanki bir lezzetin tadına bakıyormuş gibi mırıldandı. "Daha sık dövüşmeliyiz."

Aralarındaki sıcaklık arttıkça nefes nefese kaldı. Adam onun karanlık duygularını başka bir şeye yönlendiriyordu. Daha fazla baskı uyguladı, bu da kalçalarının titremesine neden oldu. Gözleri şimdi daha açıktı ve canavarının tamamen tahrik olduğunu ortaya koyuyordu. Kalçalarını adamın eline doğru salladı ve bir anı araya girip arzuyu söndürüp yerine buz gibi bir öfke koymaya başladığında sustu.

"İzin ver-" diye pazarlık yapmaya çalıştı.

Alnını onunkine bastırdı. "Odaklan." Kadın ona ters ters baktı. "Sen odaklan amına koyayım."

Bir eli yüzünü kavrarken diğeri onu okşamaya devam etti. "Benimle kal."

"Ben buradayım."

"Hayır, olman gerekmeyen bir yerdesin."

Göğsü serbest bırakmadığı duygularla ağrıyordu. Adam yüzüne hafif öpücükler kondururken gözlerini kapattı.

"Hisset beni, Lyla." Dudakları önce yanağına, sonra da boynuna kaydı. "Sana burada, yanımda ihtiyacım var."

Adam boynunu emerken kadının nefesi kesildi. "Bana söylemezsen bunu düzeltemem."

"Bunu düzeltmenin bir yolu yok." Bütün gün üzerinde bir umutsuzluk bulutu dolaşmıştı ve bununla öfkelenerek mücadele etti. Ağlamaktan daha iyiydi.

"Ne olursa olsun, birbirimize sahibiz," diye gürledi.

Göğsündeki görünmez baskı hafifledi. Adam haklıydı. Kalelerinin dışında dünya boka sarmış olsa bile, hâlâ birbirlerine sahiplerdi. Cehennemde ölmeleri gerekirdi. Bir mucize eseri, sırtındaki kırbaç darbesi ve asla temizleyemeyeceği bazı iğrenç anılarla kurtulmuşlardı. Bu ödenecek küçük bir bedeldi.

Parmaklarını adamın saçlarının arasına soktu ve kaygan dudaklarını yok etti. Saçlarını çekiştirerek dudaklarını boynundan ayırdı ve kendi dudaklarına doğru götürdü. Bu kez araya giren onun diliydi. İkisi için

saldırgan olan oydu

saniyeler sürdü. Başparmağı memesine sürtündüğünde inledi ve ona doğru eğildi. Adamın dudaklarının kendi dudaklarına doğru kıvrıldığını hissetti ve öpüşmeyi kesti.

"Benimle misin?" diye mırıldandı hınzır bir sırıtışla. "Bırak beni," diye emretti.

Yana doğru yuvarlanmadan önce tereddüt etti. Ayağa kalktığında, uzaklaşmasını engellemek için baldırını tuttu, ama pantolonunu aşağı ittiğinde tutuşu gevşedi. Karnının alt kısmını öpmeden önce pantolonunu çıkarmasına yardım etti ve sonra amını okşadı. Elleri bacaklarının arkasından aşağı kaymadan önce kıçını yoğurdu. Önünde diz çökmüş iri yarı kocasının onu yerkenki erotik görüntüsü vücudunun ateşle dolmasına neden oldu.

"Gavin," diye fısıldadı.

Daha iyi erişebilmek için bacağına bir omzunun üzerinden sarkıttı. Başını geriye eğdi ve adam onunla alay ederken dişlerini sıktı. Bu onun için çok fazla olduğunda, sarsılarak uzaklaştı ve titreyen kalçalarını birbirine kenetledi. Ayağa kalkıp sikini tutarken yüzünü sildi.

"Seçim senin," diye gürledi.

Etrafına bir göz attı ve arkası ayarlanabilen bank koltuğu işaret etti. Adam oturduğunda, kadın onun üzerine oturdu. Adam hemen sikini onun açıklığına bastırdı ve içine girdi. Yüzünü onun göğüslerine gömdü ve kucağına yerleşirken tırtıklı bir nefes verdi.

Kollarını onun boynuna doladı. "İyi hissediyorsun."

Elleri kızın üzerinde esnedi. "Böyle konuşursan bu yavaşlık sona erer." "Bunu istemeyiz. Daha yeni başladık."

Kalçalarını döndürdü. Hızını onun belirlemesine izin veriyordu ki bu nadir görülen bir durumdu. İhtiyacı olduğunda ona kontrolü geri veriyordu. Elleri, avuçlarının altında kayan kaslarının üzerinde gezindi. Adamın cesaretlendirici homurtusu onu gülümsetti. Kalçalarını yuvarlarken ona sokuldu. Dudakları omzunu, göğsünün kıvrımını ve dudaklarının

boğazından. Son birkaç haftadır sık sık yaptığı gibi, onu melankolisinden kurtarmak için seviyordu.

"Üstte olmayı seviyorum." Ayakları yere değiyordu, bu da yükselişini ve düşüşünü kontrol etmesini sağlıyordu. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

Kendini kontrol altında tutarken boynundaki kordonlar şişti. Kadın ayağa kalktığı anda, adam kendini onun içinde tutmaya çalışırken sarsıldı. Elleri onu yerinde tutmak için kalçalarına gitti.

Kaşlarını kaldırdı. "Yeterince hızlı değil mi?"

Tutuşunu gevşetmeden önce ellerini esnetti. Şehvet dolu aç gözleri vücudunun karıncalanmasına neden oldu.

"Ben devralmadan önce ne istiyorsan yap," dedi gırtlaktan gelen bir ses tonuyla.

Arkasına yaslandı, ellerini adamın kalın kalçalarına dayadı ve onu içine almak için kalçalarını yukarı kaldırdı. Sallanırken karın kasları yanıyordu. Gavin onun belini kavradı, bakışları vücuduna batan sikine sabitlendi. Başının geriye düşmesine izin verdi, gözlerini kapattı ve istediğini aldı. Gavin klitorisine baskı uyguladı, bu da *yüklenmesine* yardımcı oldu. Gerginlik artmış ve Gavin'in ağzının tenini okşamamasıyla daha da yükselmişti. Kulaklarında çarpan kalbinin sesi yüzünden kesik kesik aldığı nefesleri duyamıyordu. Hızını artırdı ve doruğa ulaştığında sertleşti. Öne doğru hamle yaptı ve onu sertçe becerdi, zevk onu ele geçirirken dişlerini omzuna gömdü.

Onu bankın üzerine yatırdığında orgazmı hâlâ devam ediyordu. Bacaklarını göğsüne dayadı ve onu sertçe becerdi. Orgazmı devam ederken onu pençeledi. Görüşü netleştiğinde, onu izlerken buldu, aslan gözleri istekli ve aç.

"Benim sıram."

Çekildi ve onu çevirdi, böylece bacakları bankın üzerinde durdu ve elleri yastıklı yüzeye yayıldı. Çılgılık atmasına neden olan bir hamleyle onu kazığa oturtmadan önce onu istediği şekilde konumlandırdı. Onu sertçe içine aldı. Dişlerini sıktı ve Gavin canavarını serbest bırakırken titreyen bacaklarını onu tutmaya zorladı.

Elleri bankın üzerinde dururken aynadan kendisine bakması için başını geriye doğru çekti. Küçük, solgun bedenine hükmeden kaslı, esmer canavarın görüntüsü ağzını sulandırdı. Kıçığı havadaydı, sarı saçlarını kavrayan adam başını geriye doğru eğmişti. Vücudu adamın hamlelerinin şiddetinden titriyordu. O kadar derine iniyordu ki, yarın onu hissedeceğini biliyordu. Gözleri aynada buluştu. Adamın yüzünü korkunç çizgilerle oyan sahiplenici öfke kadını daha da ıslattı.

"Senin sahibin kim?" diye sordu sertçe.

"Sen."

"Benim adım!"

"Gavin Pyre."

"Peki ben kime aitim?"

Acıya rağmen gülümsedi. "Ben."

Eli onun göğsünü kavradı. "Bebeginin babası kim?"

Kadın ona doğru sallandı. "Sen."

"Bu doğru. Sadece ben." Ona doğru eğildi ve gözlerini devirmesine neden olacak kadar derine gömüldü. "Üremeye hazır mısın, bebeğim?"

OceanofPDF.com

SAÇLARINI TUTMAYI BIRAKTI. KADIN BAŞINI ÖNE EĞDİ VE Olacaklara hazırlanmak için bankı kavradı. Adam kendini ona yasladığında, ayak parmakları kıvrıldı.

"Hazır mısın?" diye mırıldandı.

Adamın hamlesinin gücü onu yüzüstü bankın üzerine savurdu. Bacakları saldırının altında çöktüğünde, demir tutuşu onu ayakta tuttu. Onun önünde uysal bir şekilde yatıyor, ona ihtiyacı olanı veriyordu. Onun dünyasında ondan başka hiçbir şey yoktu. Boşaldığında kükredi. Acımasız hamlesinin gücü onu dümdüz etti. Onun gevşek formunu kendine doğru sürükledi ve derinlere indi, bankta yayılırken kulağına inledi. Gözlerinden yaşlar süzüldü çünkü bu çok iyiydi. Titredi ve tüm benliğini ona verirken onu olabildiğince yakınında tuttu.

Adam yaslandığı koltuğa yığıldı ve onu üzerine örttü. Zonklayan vücudu toparlanmaya çalışırken göğsüne doğru nefes nefese kaldı ve ona sarıldı. Birbirlerine karışan kokuları onu rahatlattı ve muhteşem bir seksin ardından süzüldü. Adamın güçlü kalbi kulağının dibinde gümbürdüyordu. Adam onun kayasıydı. İnişler ve çıkışlar yaşıyorlardı ama her zaman bu noktaya geliyorlardı

-Aralarındaki bağ on yıl önce kurulmuştu. Bunu hiçbir şey bozamazdı ve şimdi her zamankinden daha güçlüydüler.

"Daha sık dövüşmeliyiz," dedi huysuzca.

Yansımalarına bakarken dudakları kıpırdadı, küçük formu iri savaşçının üzerine örtülmüştü. "Bir dahaki sefere ben kazanacağım."

"Ben kazanırsam, sen de kazanırsın."

Onun mantığını reddedemedi. "Doğru."

Adamın eli kadının saçlarının altından kayarak ensesini kavradı. Güçlü parmakları masaj yaparken kızın nefes alış verişini düzleştirdi. Gavin haklıydı. İçindeki şeytanı çıkarmanın başka yolları da vardı ama kötü olan şey, bir noktada zihninin bugün kendini bok gibi hissetmesine neden olan şeye geri dönmesiydi. Bunu düzeltemezdi ama bilmeye hakkı vardı.

"Nora'yı annemi görmeye götürdüm," dedi. Konuşmadı ya da okşamayı bırakmadı.

"Hemşireler bana yemek yemediğini söyledi. Daha önce hiç tanışmadığı için Nora'nın gününü neşelendireceğini düşündüm." Göğsü sıkıştı. Yanağını onun tenine değdirdi, onun varlığıyla rahatladı ve sonra şöyle dedi: "Nora'yı görür görmez çılgına döndü. Bağırmaya, bir şeyler fırlatmaya, dışarı çıkmamızı söylemeye başladı. Aylardır bu kadar çok konuşmamıştı."

Nora'nın varlığının annesini neden tetiklediğinden emin değildi ama tetiklemişti ve bu iyi bir şey değildi. Nora'yı Blade'e teslim etti ve hastane odasına tekrar girdiğinde Beatrice'i yataktan kalkmaya çalışırken buldu. Onu durdurmaya çalıştığında, Beatrice ona saldırdı ve yumruklarıyla onu dövmeye çalıştı. Annesi zayıf olduğu ve hala alçıda olduğu için aslında kendine zarar verdi. Beatrice sağlık personeli tarafından zapt edilmek ve sakinleştirilmek zorunda kaldı. Lyla fiziksel olarak zarar görmemiş ancak zihinsel olarak travma geçirmiştir.

"Hatırlıyor," diye fısıldadı.

Annesi komadan uyandığında, ne kadarını hatırlayacağını kimse bilmiyordu. Annesinin bu bilgiden kurtulacağını umuyordu. Ama öyle olmadı. Bugün Lyla yepyeni bir acı seviyesiyle tanışmıştı. Dünyadaki en kötü şeyin, annesini ölümün eşiğine gelene kadar dövüldüğü bir yatağa bağlanmış olarak görmek olduğunu düşünüyordu. Ama yanılmıştı. Annesi

Dünyadaki en kötü şey, o canavarların annesini ne kadar değiştirdiğini, onu görmeye dayanamayan acı dolu, öfkeli bir kadına dönüştürdüğünü görmektir.

"Bizimle yaşamak istemediğini söyledi... ve babamın gitmesinin benim suçum olduğunu söyledi."

En kötüsü de annesinin kesinlikle haklı olmasıydı. Keşke tüm gerçeği bilseydi... Annesinin ağzından dökülenler, unutmaya çalıştığı her şeyi geri getirdi. Safrasını yuttu ve yüzünü ona gömdü.

"Pat'in nereye gömüldüğünü sordu," dedi onun tenine karşı. "Sen ne dedin?"

"Yeraltı dünyasındaki insanlar tarafından öldürüldüğünü ve cesedine ne yaptıklarını bilmiyorum." Tereddüt etti ve sonra sordu: "... sonra kulübeye geri dönen oldu mu?"

"Evet. Uçurumun yakınında gömülü."

Bu konuda ne hissedeceğinden emin değildi.

"Onu bensiz görmene izin vermemeliydim," dedi.

"Sonuç aynı olurdu."

"Hiç sanmıyorum."

"O değişti." Bu yılın en hafif cümlesiydi. "Öfkelenmeye hakkı var ama sana değil."

"Ben iyiyim."

"Sen değilsin. Ona yardım edemezsiniz, bırakın doktorlar ve hemşireler işlerini yapsınlar. Ne isterse finanse edeceğiz."

Başını salladı ve bundaki bilgeliği fark etti. Kendi bokunu yaşıyordu ve annesini araştırmadan önce kendisiyle ve Nora'yla ilgilenmesi gerekiyordu. Gavin'in gücünü içine çekti ve onun varlığının suçluluk ve çaresizlik duygularını kovalamasını diledi.

Adam doğrulurken, kadın hoşnutsuz bir inilti çıkardı. Adam kıkırdadı ve ayağa kalkıp onu oturduğu banka yerleştirirken hızlı bir öpücük verdi.

Dengesini bulana kadar sallandı. Onun giysi yığınının yanına gidip pantolonunu giymesini izledi.

"Ne giyeceğim ben? Gömleğimi yırttın."

Dizlerinin üzerinde duran gömleğini savurdu. Pantolonuna baktı ama çok uzaktaydı. Adam giysilerini ve silahını topladı ve ona doğru döndü. Beklentiyle ona baktığında, kollarını kaldırdı ve onu reddetmeyeceğini bildiği için suratını astı.

"Beni taşımak mı?"

Ona doğru uzandı. Daha o yapmadan ne yapacağını biliyordu.

"Omzunun üzerinden atılmak istemiyorum. Karnım ağrıyor! I sırtıma binmek istiyorum."

Ona boş boş baktı. "Domuzcuk ne?"

Ayağa kalktı ve "Dizlerini bük" dedi.

Adamın sırtına atladı ve kollarını boynuna doladı. Adam işin özünü anladı ve kızın bacaklarını destekledi; kızın bacakları, adam etrafını sarmayacak kadar geniş olduğu için dümdüz ileriye gösteriyordu.

"Nora yeterince büyüdüğünde sana sürekli bunu yaptıracak," dedi.

"Bana uyar," dedi.

"Bu inanılmaz. Boyum 1.80'in üzerinde."

Spor salonundan çıktıklarında onun sırtına yaslandı. Gözleri Blade'i arıyordu ama onu hiçbir yerde bulamamıştı. Gavin onun ne kadar azgın bir piç olduğunu bildiği için eve geldiğinde Blade her zaman ortalıkta görünmezdi.

"İş yerinde her şey yolunda mı?" diye sordu. "Evet."

Merdivenleri çaba harcamadan tırmandı. Çenesini onun omzuna dayadı ve ona sokuldu.

"Bunu daha sık yapmalıyız."

"Spor salonunda sevişmek mi?"

Onun omzuna vurdu. "Sırtıma alıyorum."

"Beni daha çok becerirsen sana sırt vereceğim."

"Her zaman sevişiyoruz ve bunun bir çiftin hedefleri olması gerekiyor. Bu, kadınların kocalarının ne kadar tatlı olduğunu göstermek için sosyal medyada paylaştıkları türden şeyler."

"Kendi hedeflerimizi kendimiz belirleriz, Lyla."

Çocuk odasına döndü, eşyalarını bir sandalyenin üzerine fırlattı ve beşiğin yanında durdu. Adamın sırtından aşağı kayd ve kızlarına bakarken nefesini tuttu. Nora sırt üstü yatmış, siyah saçları yüzünün yarısını kaplamıştı. Nora kişiliğini bulmaya başlamıştı ve fiyonklardan ya da saç bağlarından tutkuyla nefret ediyordu. Şu anda en sevdiği pelüş hayvan, onsuz hiçbir yere gitmediği pembe bir fildi.

Lyla, Nora'yı gölgeleyen köpekleri Beau ve Honey'yi okşamak için eğildi. Onlarla ilgilenirken kuyrukları yere çarpıyordu. Yüksek sesle itiraf etmese de köpeklerin kendilerini Nora'nın kişisel güvenliği olarak adadıklarını bilmek onu rahatlatıyordu. Asla yeterince güvenlik önlemi alınamazdı. Gavin'in beşiğe uzandığını görünce ayağa fırladı ve koluna bir şaplak attı.

"Onu uyandırmak ister misin?" diye tısladı.

"Evet."

"Hayır," dedi sertçe ve onu kapıdan dışarı itti. "Saat neredeyse sabahın biri. Onu saatlerce ayakta tutacaksın ve uyku düzeni bozulacak."

Neyse ki ona karşı koymadı. Odalarına girdiklerinde, duşa girmeden önce onun gömleğini çıkardı ve ellerini çözdü. Adam ona katıldığında, evlilik yüzüğünü parmağına geçirdi. Saçlarını kurutmak için makyaj masasının önünde durduğunda, adam arkasından yaklaştı ve kollarını ona doladı.

"Daha iyi hissediyor
musun?" diye sordu.

Kadın başını salladı.

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "İyileşecek. Ona zaman ver."

Onun banyodan çıkışını izledi. Gavin ne zamandan beri bir bilge olmuştu? Cehennemden çıktıklarından beri değişmişti. Sakindi, kendinden emindi... tatmin olmuş muydu? Carmen gibi o da Manny ve Vinny'nin intikamı alındığı için hayatına devam edebilirdi ama Carmen edemiyordu. Ona göre, başka bir pisliğin ortaya çıkıp onları test etmeye çalışması an meselesiydi. Steven şehirdeki güçlü adamlardan oluşan etkileyici bir komite kurmayı başarmıştı. Cehennemde yok olmuşlardı ama bu adamlar onlara karşı olan ve gelecekte sorun yaratabilecek örgütlerin bir parçasıydı. Pyre ismi onları her zaman hedef haline getirecekti.

Saçlarına fön çekti ve ellerini parlak sarı buklelerinde gezdirdi. Kazıtmadan önce annesinin de aynı saçları vardı. Aynada kendine baktı. Bornozu göğsündeki korkunç yara izlerini gösteriyordu. Steven'ın yumuşak, kötü niyetli sesi zihninde dolaşırken teni karıncalandı.

İşaretimi taşıyorsun, Lyla. Pyre bu konuda ne düşünüyor? Umarım sana her dokunduğunda beni düşünüyordur. Yüce Gavin Pyre benim yüzümden dize geldi.

Lucifer'in kalkaniyla Steven'ın kemiklerini kırdığı anıyı kasıtlı olarak yeniden canlandırdı. O ölmüştü. Artık onlara zarar veremezdi. "Siktir git, Steven."

Yara izleri annesinkilerle kıyaslanamazdı. Steven'ın adamları Beatrice'in derisini şerit şerit kesmişlerdi. Bir santimine bile dokunulmamıştı. Ameliyatlardan birinin ardından annesinin durumu biraz zorlaşmıştı ama o atlatmıştı. Annesi çok acı çekiyordu ve hayatının geri kalanında da çekecekti. Bir gözünü kaybetmişti ve diğer gözünde de ciddi hasar vardı. Annesinin dünyası paramparça olmuştu. Lyla'nın annesinin yanında nasıl olacağına dair hiçbir fikri yoktu ama bugünden sonra, mesafesini korumasının en iyisi olduğunu biliyordu.

Ezici suçluluk duygusu göğsünde fiziksel bir ağırlık oluşturuyordu. Nefes alamıyordu. Yüzünü tavana doğru çevirdi ve

Boğazını tırmalayan panik duygusundan nefes alarak kurtuldu. Gözünün kenarından işe yaramaz bir damla yaş süzüldü. Geçmişini değiştiremezdi. Tek yapabileceği şu anı atlatmak ve geleceğe odaklanmaktı.

Kendini tekrar kontrol altına aldığı anda bakışlarını aynadan kaçırdı ve gece rutinini tamamladı. Belki de Carmen'in kitabından bir sayfa alıp saçlarını boyamalı ya da yeni bir başlangıcın ilanı gibi bir şey yapmalıydı. Carmen, Vinny'nin intikamının alındığını öğrendiğinde saçlarını kızıla boyamış ve bunu çılgınlar gibi eğlenerek kutlamıştı. Daha çok Gavin ve Carmen gibi olabilmeyi diliyordu. Gavin cehennemdeki olaylar hiç yaşanmamış gibi davranıyordu. Carmen panik ataklar ve kâbuslarla boğuşurken o bir salatalık kadar soğukkanlıydı ve bir bebek gibi uyuyordu.

Geceliğini giydikten sonra odaya girdi ve Gavin'i pencerenin önünde durmuş İspanyolca telefonla konuşurken buldu. Nora'yı kontrol etmeye gitti ve Gavin'in bıraktığı sandalyeden silahını ve kıyafetlerini aldı. Çenesini beşiğin kenarına dayadı ve kızının uyumasını izledi. Kalbi sıkıştı. Nora başına gelen en güzel şeydi. Cehennemdeki o hücrede kilitliken, kızını ya da Gavin'i bir daha asla göremeyeceğini düşünüyordu.

Nora'nın yumuşak yanağını okşayarak kaderini değiştirdi. "Güvendesin bebeğim. Annen burada." Ve Nora'nın uzun, dolu dolu bir hayat yaşaması için ne gerekiyorsa yapacaktı, bu babasını ya da yoluna çıkan herkesi öldürmek anlamına gelse bile.

Bir kez daha, birbirlerine sarılmış olan Beau ve Honey'i sevmek için durakladı. Hepsi de çok şey yaşamıştı. Artık iyileşme zamanları gelmişti.

Ana odaya geri döndüğünde Gavin hâlâ telefonla konuşuyordu. Silahı komodinin üzerine koydu ve yatağa kendi tarafına doğru tırmandı. Yorganın altına gömüldü ve Gavin'in gürleyen sesiyle rahatladı. Gavin'in telefonla konuşmak zorunda kaldığı birkaç geceden fazla olmuştu.

geceleeri çalışıyordu. Kumarhane için mi yoksa yeraltı dünyası için mi, bilmiyordu. Tek önemsedığı, onun eve sağlıklı bir şekilde dönmesiydi.

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Lanet olsun. Aptal duş onu canlandırmıştı. Uzaktan yakından uykusu yoktu. Gözlerini tavana dikti. parmakları battaniyeye vurdu.

Babanın ölmesi senin suçun!

Annesinin suçlaması zihninden geçerken irkildi. Bu onun hatasıydı, tamam. Tetiği o çekmişti... ve gerekirse yine çekerdi. Her zamanki gibi, Pat'in düşüncesi onu hasta etti. Gerildi, tuvalete koşmaya hazırdı. Eğer Pat yan anlaşma yapmamış olsaydı, belki de annesi bu dehşetten kurtulmuş olacaktı. Yuvarlanıp yüzünü yastığa gömdü ve ondan başka bir şey düşünmeye çalıştı.

Gavin telefon görüşmesini bitirdiğinde yatağa tırmandı. Gavin sırtını yatak başlığına dayayıp otururken ve bacaklarını uzatırken ona doğru döndü.

"Sorun mu var?" diye sordu. "Önemli bir şey yok."

Bu her anlama gelebilirdi ama zorlamadı. Bir kolunu adamın bacağına attı ve başını adamın kalçasına yasladı. Adamın elinin saçlarına değmesi üç saniyeden kısa sürdü ve bu da daha önceki düşüncesini aklına getirdi.

"Saçımı boyamak istiyorum."

Parmakları durakladı. "Ne renk?"

Dudaklarını büzdü. "Belki güzel bir kahverengi ya da onun gibi bir şey." Yanıt yok.

Başını kaldırdı ve onun kaşlarını çattığını gördü. "Pembe saç istemediğim için şanslısın." "Siktir et." Parmakları kızın saçlarını karıştırdı. "Doğal saçlarını seviyorum gölge."

"Biliyorum. Belki bir saç kesimi, o zaman." "Kestirmek mi?"

Kıs kıs güldü. "Bu dünyanın sonu değil, Gavin."

"Kesmektense yeşile boyamana izin vermeyi tercih

ederim."

"Peki," dedi, bunun son olmadığını biliyordu.

"Gerçekten yeşili mi düşünüyorsun?" diye sordu bir dakika sonra. Kadın omuz silkti.

Parmakları saç tellerinin arasından kaydı. "Bir şey yapmadan önce benimle konuş."

Homurdandı.

"Ben
ciddiyim."

Farklı saç renklerini düşünürken bile, bir parçası bunu yapmayacağını biliyordu. O kadar çok şey değişmişti ki, saçını boyamak gibi basit bir şey panik atak geçirmesine neden olabilirdi.

"Nora mor saç istediğinde ne yapacaksın?" Nora'nın hiç sahip olmadığı tüm kişiliğe ve gayrete sahip olarak büyümesini umuyordu.

"Ben halledebilirim."

Tabii ki halledecekti. Nora için her şeyi yapardı. Bu bilgi anne ve babasıyla ilgili kararsız duygularını bastırdı ve içini sıcaklıkla doldurdu. Kızı seviliyordu ve hiç alamadığı destek ve sevgiyle büyüyecekti. Nora'nın güvensizlikleri olmayacaktı.

Gavin telefonuna dokunurken onu inceledi. Kocasının kanlar içinde üç parçalı bir takım elbise giymiş ve her iki elinde de kılıçlar olan görüntüsü, yatakta oturmuş telefonuna e-postalar yazan adamla çatışyordu. Lucifer ona Cehennem gazisi diyordu... Gavin'in bir zamanlar o şeytani yeri düzenli olarak ziyaret ettiği gerçeği onu ürpertiyordu ama artık o değildi. O yeraltı dünyasının serseri adamıydı ama şu anda evcilleşmiş ve çoğunlukla zararsız görünüyordu. Ona verdiği sözü tuttu ve yerine birini bulduğunda yeraltı dünyasından çıktı. Manny ve Vinny'nin intikamı alındığından beri hayatından memnun görünüyordu. Önemli olan da buydu, değil mi?

"Sen iyi bir kocasın," dedi.

"Elbette öyleyim," dedi telefonundan gözlerini ayırmadan.

Gözlerini devirdi. "Evet, sakinleştirilip bodruma atılmadığın sürece en iyisi sensin."

Yazmayı bıraktı ve gözlerini ona dikti. "Beni kırılma noktasına getirdin."

Bodrumda kilitli kalmasının nedeni gözlerine yansıyınca tembel ruh hali kaybolmaya başladı. Üç ay önce eski sevgilisinin tekrar ortaya çıkması onları neredeyse kırmıştı ve bu durum hâlâ canlarını acıtıyordu. Başını onun kucağından kaydırmak için hareket ettiğinde, adam onu durdurdu.

"Sadece iki şey kontrolümü kaybetmeme neden olabilir," dedi sessizce. "Jonathan."

Kalçasındaki kaslar esnedi. "Onun adını söyleme."

"Diğer şey ne?"

Başparmağı ağzının nemli boşluğuna daldı ve tükürüğünü kuru dudaklarına sürdü. Delici gözleri onunkilere dikilmişti. "Beni terk ediyorsun."

"Oh." Böyle bir şey olmazdı. Onlar bir bütündü. Psikotik, ölümcül olaylar bir yana, onu seviyordu. Üzerinde anlaşılmadıkları iki konu vardı - onun suç lordu olması ve Jonathan - ve bunların hiçbirisi artık bir etken değildi. Jonathan artık Gavin için çalışıyordu. Onun hâlâ nefes aldığını bildiği sürece, tüm detayları bilmesine gerek yoktu. Gavin Maine'e gittiğinde Jonathan hızlı bir konuşma yapmış olmalıydı.

"Lyla!"

Sarsıldı. "Ne?" Adamın gözlerinde biriken öfke karşısında şaşkına dönmüştü. Adam onun yüzünü biraz fazla sert kavradı. "Sen benimsin."

Kaşlarını çattı. "Biliyorum."

"O asla hayatının bir parçası olmayacak."

Gavin, onu Jonathan'la birlikte bir otel odasında yakalayınca çılgına döndü. Eğer Blade onu sakinleştirmeseydi, ne yapacağını kim bilebilirdi?

Gavin'in soğuk, altın rengi gözleri onun yüzünde gezindi. "Beni onun için terk etmekle tehdit ettin."

"Hayır, onu öldürürsen seni terk etmekle tehdit ettim. Arkadaşım olduğu için bunu hayatıyla ödemek zorunda kalmamalı."

"O senin arkadaşından daha fazlasıydı."

Jonathan'dan bahsetmek bile onu cinayete meyilli yapıyordu. Gavin onu korumak için kan dökecek ve layık görmediği birine karşı sevgi belirtileri gösterirse acımadan öldürecekti.

Sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi başparmağıyla yanağını okşadı. "Sevgini kime verdiğine dikkat et, karıcığım."

Kadın sinirlendi. "Ben her zaman dikkatli oldum. O benim tek-" Eli kızın ağzını kapattı. "*Yapma.*"

Ona ters ters baktı. Adam çok baskın, maço, sahiplenici bir piçti. Zahmetsiz bir güçle onu oturur pozisyona çekerken gözleri onunkileri tuttu, bir eli hâlâ onu kucağına yanlamasına yerleştirirken ağzını tıkıyordu. Adamın elini ağzından çekmeye çalıştı ama eli sıkılaştınca mücadele etmeyi bıraktı.

"Üç aydır iyiyiz," dedi.

Pençesinin arasından homurdandı. Yaklaştı, aslan gözleri yanıyordu. "Sakin işi berbat etme," diye uyardı.

Gözleri yarıklara kadar kısıldı. Elini ağzından çekmesine izin verdi ve ona saldırmaya hazır olduğunu söyleyen bir yoğunlukla onu izledi.

"Beni tehdit etme, Gavin. Ben hiçbir şey yapmadım!" "O lanet konuyu sen açtın," diye hırladı.

"Senin ne kadar psikopat olduğunu söyledim. Jona'dan bahsettin-" Adamın eli tekrar ağzını kapatınca sözünü kesti.

"Ne dedim ben?" diye tısladı. Kadın ona ters ters baktı.

"Ben ölmüş ve gömülmüş olsaydım bile, ona geri dönmek için hiçbir şansın olmazdı."

Avucunu ısırdı ve elini aşağı çekti. "Ölürsen beni nasıl durduracaksın?"

Cevap vermedi; sadece onu izledi. Kocasını gibi düşünmeye çalıştı. Bu zor bir görevdi çünkü onun zihninin nasıl çalıştığı hakkında en ufak bir fikri yoktu. O usta bir stratejist ve acımasız bir suç lorduydu. Onun savaş ve manipölasyon konusunda sahip olduğu yılların deneyimine sahip değildi. Şu anda bile onun konulara vereceği tepkileri tahmin edemiyordu. Örneğin şu anda Gavin'in kucağında, ağzı çenesinde, hoşuna gitmeyen bir şey söylerse onu susturmaya hazır bir pozisyondaydı. Gavin'i birkaç dakika düşündükten sonra kararını verdi.

"Yapmazsın..." diye fısıldadı. "Blade'e emir vermedin. ..." İfadesinde bir değişiklik olmadı, bu da yeterli bir cevaptı. "Blade'i hayatının geri kalanında horoz bloğu görevine mi koydun? Delirdin mi sen?"

"Sana asla ulaşamayacak."

"Bana ulaşmak bile istemiyor," diye patladı.

"İstiyor."

"Benimle hiç şansı yok. Bunu ona açıkladım."

Eli geceliğinin altından kayarak kalçalarının üzerinden geçti ve amına doğru süzüldü. Yatarken iç çamaşırını giyme zahmetine girmemişti, nasıl olsa adam onları yırtıp atacaktı.

"Bensiz mutlu olmanı istemiyorum," diye açıkladı.

Ne istediğini söylemekten çekinmezdi. Bunun onu nasıl gösterdiğini ya da başkalarının ne düşündüğünü umursamıyordu. Açık sözlü, kıskanç ve onun üzerinde hak iddia etme konusunda acımasızdı.

"Peki ya Nora?" diye sordu kızgınlıkla. "Onun vaftiz babaları var."

"Ve ben hiçbir şey alamayacak mıyım?"

"Benimle ilgili anılarınız yeterli olacaktır. Kimse benim yerimi dolduramaz." "Ölmüş olsan bile benim için planlar yaptığına inanamıyorum."

"Neden yapmayayım ki?"

O kadar Gavin'di ki tek yapabildiği başını sallamak oldu. "Bana kafayı takmışsın." Bu düşünce yıllar boyunca aklından birden fazla kez geçmişti ama Gavin'in ne kadar önceden plan yaptığını bilmek bu düşünceyi iyice pekiştirmişti. Ölse bile onu bırakmayacaktı.

"Sana takıntılı olduğumu şimdi mi anladın?"

"Öyle olduğunu biliyorum ama sen biraz abartıyorsun."

Başını geriye çekti ve boğazına nazik öpücükler kondurdu. "Benim olanın benim kalacağından emin olacağım."

Mezardan hayatını manipüle etmesine daha çok kızması gerekirdi ama adam boynunu emerken odaklanmak zordu. Bir dereceye kadar haklıydı.

Hiç kimse onunla boy ölçüşemezdi ve nasıl olur da onun mutlak sahipliğinden ılık ve tatlı bir şeye dönüşebilirdi? *Erkeklerin kadınlarını yüzlerine baş harflerini kazıyarak ya da dövme yaparak işaretlediği yeraltı dünyasındasın.* Gavin onu işaretlerken Blade'in sözleri aklından geçti.

Gavin onu mümkün olan her şekilde sahiplenmişti ama damgalanması için onu zorlamamıştı. Onun için bir dövme yaptırса nasıl tepki verirdi? Onu mu? En iyi şekilde aklını kaçırdı.

Onu uzun ve derin öptü. Kadın da adamın yüzünü kavradı ve onu sevdi. Adamın elleri elbisesinin altında huzursuzca hareket etti ve adam homurdandığında kadın kalçalarını araladı. Saçlarından bir avuç tuttu ve yüzünü görebilmek için geri çekti.

"Beni neden seviyorsun?"

Gün boyunca kafasını kurcalayan bir soruydu bu. Beatrice'e Pat hakkındaki gerçeği söylerse, annesi onu ömür boyu mahkûm edecekti. Babasının ne yaptığı önemli değildi. Her zaman olduğu gibi, o da kurtulacaktı. Öte yandan o, affedilemez olarak kabul edilecekti.

Annesinin çektiği acılara tanık olmak ruhunu incitiyordu. Beatrice yaşamak istemiyordu. Hemşireler annesinin fizik tedaviyi reddettiğini söylemişlerdi, bugün ziyaret etmesinin nedeni de buydu. Beatrice son zamanlardaki bazı rahatsız edici patlamaları nedeniyle yakından izleniyordu. Bu onun için iyi bir şeydi.

annem kendi evine gidecekti. Belki etrafında eşyalarının olduğu bir yerde daha iyi iyileşirdi... ya da iyileşmezdi. Pat'in gidişiyile annesi iyileşmek için bir neden görmüyordu. Annesinin hâlâ ona bakacak bir kızı ve henüz tanışmadığı bir torunu olduğu gerçeği onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Beatrice'i kurtarmak için kendi hayatını ve Gavin'in adamlarının hayatını tehlikeye atmıştı. Direksiyonu can havliyle tutarak ve çok geç kaldığına inanmayı reddederek yaptığı o korkunç sürüşü hatırlıyordu. Annesinin böylesine acımasız bir işkenceye rağmen hayatta kalması bir mucizeydi. Nefes alması ve şimdi ona bağırabilmesi bile bir mucizeydi. Beatrice'e yeni bir hayat kurma şansı verilmişti, onu hiçbir zaman ilk sıraya koymamış bir kocadan uzak bir hayat ama o bunu istememişti. Bu, Lyla'nın kendisini her zaman ne kadar yetersiz hissettiğini bir kez daha gözler önüne seriyordu. Kendisine özel bir şeymiş gibi davranan Pyre'lara bu yüzden tutunmuştu. Ailesi onu hiç sevmemişken bu acımasız, zalim adam onu sevmiştir. Neden sevmiştir?

Gavin'in kaşları birbirine çatıldı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Beni neden seviyorsun?" diye sordu gereğinden fazla bir güçle.

"Çünkü canavarları seviyorsun."

Sanki sevimli bir köpek yavrusuymuş gibi ona sokuldu. Kız onun yanağına bir şaplak attı ve itti. Gerçek bir cevaba ihtiyacı varken onu ciddiye almıyordu. Adamın kucağından kaydı ve sert bir itmeyeyle sırtüstü yere düştü. Yumuşak yatak onun dengesini bozmasını ve onu sıkıştırmasını kolaylaştırdı. Adam güldü, bu da onu kızdırdı.

Ona dişlerini gösterdi. "Boğazına dirsek atmalıyım."

Kendisine zarar vermekle tehdit ettiği için kızgın görünmüyordu. Aksine, memnun görünüyordu.

"Eğer bunu yaparsan, anal yaparım."

Bakışları onu oracıkta soldurmaliydi. "Siktir git, Gavin."

Kadın itmeye çalıştı ama adamın ensesinden kavrayışı onu yukarıda tuttu.

"Seni neden sevdiğimi bilmek istiyorsun," dedi ve kadın dövüşmeyi bıraktı. "Sen şehirdeki en tehlikeli adamların ilgisini çeken masum kuzusun." Geceliğinin arkasını kaldırıp kıcını kavrarken gülümsedi. "Babamın en kötü halini seviyordun. Onu zararsız yaşlı bir adam olarak gördün. Onu uçurumun kenarından döndürdün ve ölümden başka bir şeye inanmasını sağladın. Bizde görmek istediğin şeyi gördün ve biz de sana bu illüzyonu yaşattığımız için mutluyduk."

Bunu duymak hoşuna gitmemişti ama doğru olduğunu da inkâr edemezdi.

"Masumiyetinizi babamla aynı sebepten dolayı sevdim. Sen bizim dünyamızın bir parçası değildin ve bize kendimiz olabileceğimiz bir yer verdin. Senin gibi biri beni severse bu kadar piç olamayacağıma kendimi ikna ettim." Elleri şakacı gezintilerini bıraktı ve kadının sırtının alt kısmına bastırarak onu üzerine yatırdı. "Sen gittiğinde, benimle dünya arasında bir tampon yoktu. Senin için rol yapmama gerek kalmadı, ben de gerçekte olduğum kişi oldum."

"Beni masumiyetim yüzünden sevdiğini söylemiştin," dedi sessizce.

Adam başını salladı.

"Artık masum değilim."

Onu düşünceli bir şekilde süzdü.

"Peki beni neden seviyorsun?" diye fısıldadı.

"Masumiyetine kandım ve daha iyi bir adam olabileceğime beni inandırabilmen için seni geri almayı takıntı haline getirdim, ama hayatta sadece bir kez masum olursun. Bir kez mahvoldu mu, sonsuza kadar gider."

"Evet." Gavin'in neler yapabileceğine tanık olduktan sonra bir daha asla eskisi gibi olamamıştı.

"Kulağa çok boktan gelecek ama bunu senden alanın ben olmam hoşuma gidiyor." Eli kadının omurgasından aşağıya, kıcının arasına, doğrudan kalbine doğru ilerledi. "Bekaretini, kalbini, aklını aldım. Benimkini." "Benim.

ensesindeki eli büküldü. "Dünyayı görme şeklini değiştirdim. Gözlerindeki pembe gözlükleri çıkardım ve beni olduğum gibi görmen için seni zorladım. Bazen benden tekrar kaçacağını düşünüyorum." Kadın altına gelene kadar yuvarlandı ve avucunu sol göğsünün üzerine koydu. "Ama bu bende. Üzerine kendi mührümü bastım. Benim için atıyor."

"Evet," diye fısıldadı. Ne kadar uzağa kaçarsa kaçsın, adam onu yakalayacaktı. Orta sınıf bir aileden gelen bir kızı bir suç lorduna neyin bağladığından emin değildi, ama bağlantı oradaydı, koparılamazdı.

"Masumu sevdim çünkü yalana inanmama yardım etti, ama kadını sevdim çünkü kim olduğumu kabul etmemi sağladı."

Ayağa kalktı ve geceliğini sürükleyerek çıkardı. Kadın ona karşı koymadı. Kalçalarını kendi kalçalarının üzerine sardı ve kendini serbest bırakıp içeri girmek için bastırmadan önce uzun süre vücuduna baktı. Kadın onu alacak kadar ıslaktı ama zar zor. Sonuna kadar içine girene kadar durmadı. Karnını ve ardından göğsünü, yara izlerinin üzerinden okşadı.

"Ben bir canavarım. Ailemi güvende tutmak, köpekleri uzak tutmak için ne gerekiyorsa yaparım. Merhamet yok, ikinci şans yok." Dudaklarına kuru bir öpücük kondurdu ve geri çekildi, gözleri onunkileri arıyordu. "İçimde ne olduğunu biliyorsun ama yine de beni sırtına almak istiyorsun. Korku göstermeden bana meydan okuyorsun. İşte bu yüzden seni seviyorum. Sen benim dayanağım, ortağım, eşim, belalımsın." Eli karnının üzerinde gezindi. "Bana bir miras bırakıyorsun, asla tükenmeyecek bir aşk. Eğer sana kaçabileceğin bir yer bırakacağımı düşünüyorsan, çok yanılıyorsun."

Boğuk bir kahkaha attı ve alnını onunkine yasladı. "Bazen ödümü koparıyorsun ama çoğu zaman beni sevme şeklini seviyorum."

"Peki bu nasıl?"

"Lanet bir canavar gibi."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

LYLA ARKA BAHÇEDEKİ HAVUZUN KENARINDAKİ ŞEZLONGA OTURDU. SES Şelalenin sesi ve güneşin sudan yansıyan ışığı rahatlatıcıydı. Alışılmadık bir sessizlik vardı ama o telaşlanmadı. Gözleri daha önce pek çok kez baktığı dağların üzerinde gezindi. Onlarda farklı bir şeyler vardı ama ne olduğunu anlayamıyordu.

"Hey, bebeğim."

Başını çevirdi. Manny Pyre parlak kırmızı bir şort ve mavi flamingolarla süslü berbat bir Aloha gömleğiyle yanındaki şezlongda yatıyordu. Gömleğin düğmeleri açıktı ve bembeyaz kıllarla kaplı göğsü ve karnı görünüyordu. Hasır bir fötr şapka ve büyük boy gözlük takmıştı. Acıyan gözler için bir manzaraydı. Kalbi o kadar çok duyguyla kabardı ki nefes alamadı. Üzerindeki baskıyı atmanın tek yolu yanaklarından süzülen gözyaşlarıydı. Ona ulaşmaya çalıştı ama bedeni ağırlaşmıştı ve tepkisizdi. Karşı koymadı. Bunun yerine onu içine çekti. Gülümsemesi dünyasını aydınlattı.

"Hayat nasıl, bebeğim?"

Gözyaşlarının arasından gülümsedi. "Şimdi daha iyiyim. Sen nasılsın, Manny?" Güneş gözlüklerini indirdi ve ona baktı. "Senden daha iyiyim."

Zayıf bir kahkaha attı. "Eminim öyledir. Hayat son zamanlarda pek de pürüzsüz gitmiyor."

"Hayır ve asla da olmayacak." Ayak parmaklarını oynattı ve yüzünü güneşe doğru çevirdi. "Her zaman başka bir dalga, başka bir savaş olacak. Alabildiğin kadarını al. Tanrı size eğlenmeniz ve yeniden toparlanmanız için zaman verir, bu yüzden bundan yararlanın ve boşa harcamayın. Hayat çok kısa."

Güneş üzerlerine vururken parıldayan suya baktı. "Evet, bir molaya ihtiyacımız var. Belki de şehirden çıkmalıyız."

"Yapmalısın. İlk aile tatiliniz."

Bu onun dikkatini tekrar ona çekti. Neşesini bir hüzün dalgası kesti. "Onu gördün mü?"

Manny elini göğsüne bastırdı. "Nora mükemmel, tıpkı olacağını bildiğim gibi."

Yüzünden bir damla gözyaşı daha süzülürken sertçe yutkundu. "Keşke onunla tanışabilseydin. Seni çok severdi."

"Bir gün yapacağım. O zamana kadar ona göz kulak olacağım." Çapkınca sırıttı. "Bu kız çok eğlenceli olacak. Sürüye liderlik edecek, doğuştan lider. Ona kalbine güvenmeyi öğretirsen asla yanlış yapmaz. Diğerleri de onu takip edecektir."

"Diğerleri mi?" diye yineledi.

Başını arkaya yatırdı ve güldü. Bu harika ses kulaklarını gıdıkladı ve onu da katılmaya davet etti. Ona dokunma dürtüsü yoğunlaştı. Bir yanı bunun bir rüya olduğunu biliyordu ama umurunda değildi. Ona dokunmak her şeyden önemliydi. Onu bir anlığına bile olsa sıcak ve katı hissetmekten başka bir şey istemiyordu. Vücudunun hareket etmesini isterken, Manny'nin görüntüsü bulanıklaştı. Uyanıklık ile uyku arasında gidip geldiğini hissetti ve anında hareketsiz kaldı. Manny tekrar odaklandığında rahatladı.

"Hiçbir fikrin yok," dedi, onun bilincinden etkilenmeden. "Hayatın daha yeni başlıyor, bebeğim. En iyisi henüz gelmedi."

"Gerçekten mi?"

Başıyla onayladı. "Önünde inişler ve çıkışlarla dolu yıllar var ama başaracaksın. Hayat ne kadar kötü olursa olsun, ilerlemeye devam eder ve

Sen de öyle."

Koyu gölgelerin arasından adamın bakışlarının yoğunluğunu hissetti. "İyi iş çıkardın, bebeğim. İntikamımı aldın."

Omurgasından aşağı süzülen huzursuzluğu görmezden geldi. "Evet Manny, o gitti." Gözleri, öldürülmeden önce olduğu gibi lekesiz olan vücudunda gezindi.

Gözlüğünü tekrar indirerek sertçe ona baktı. "Nasıl öldüğümü hatırlamanı istemiyorum."

Göğsü ağrıyordu. "Elimde değil. Yapmalıydım-"

"Yapabileceğin hiçbir şey yoktu." İçini çekti ve elini sallayarak gösterişli yüzüklerinin parlamasına neden oldu. "Ben kötü bir adamım bebeğim. İnanamayacağın şeyler yaptım. Bunu hak etmiştim. Yeraltı dünyasında yer edinen her erkek neye kur yaptığımızı bilir ve bu beni yakaladı. Buna şahit olduğun için üzgünüm. Bunun için orada olmamalıydın."

"Bitti, Manny."

Başını salladı. "Öyle. İntikam alındı ve sen ve Gavin yeni bir sayfa açıyorsunuz. Siz aynı bütünün iki yarısısınız. İkiniz de farklı şekillerde güçlüsünüz. Birbirinize iyi geliyorsunuz. Yolunuz kolay değil ama karanlık zamanlarda size yardımcı olacak arkadaşlarınız ve aileniz var. Bir birim olarak yenilmezsiniz. Birbirinize güvenin ve üstesinden gelin."

Uzaktan bir ses duydu ve içgüdüsel olarak bunun uyanık dünyadan, henüz dönmek istemediği bir dünyadan geldiğini anladı. Varlığının her zerresiyle ona odaklandı. Bu rüya o kadar değerliydi ki, daha fazla zaman için her şeyini verebilirdi.

"Sonunda onu ihtiyacı olduğu şekilde sevmene izin verdin, benim asla yapamadığım şekilde. Ona senin kabul etmeyeceğin şeyler yaptım ama en iyisi buydu. Eğitimi olmasaydı bugün olduğu kişi olamazdı ve bundan pişman değilim. O asla pes etmeyecek bir adam, hayatta kalmak için ihtiyacı olan şey de bu."

Manny oğlunun delici bakışlarıyla ona baktı.

"Başına gelecekler hakkında hiçbir fikrin yok."

"Ne demek istiyorsun?"

"Benim için güçlü ol, bebeğim. Bunu kaldırabilirsin." "Anlamıyorum."

Daha hızlı konuştu. "Yardım istemekten korkma. Kime güvenebileceğini biliyorsun. Onları yakınında tut. İhtiyacın olan aileyi yarat."

Adamın görüntüsü bulanıklaşmaya başladı ve onu kaybetme korkusu yeniden yükselip kadını boğdu.

"Bekle, beni bırakma," diye yalvardı ve dünyasının renkleri kanamaya başlarken felçle savaştı.

"Seni asla terk etmeyeceğim. Sen her zaman benim ışığımdın, Lyla. Parla."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

LYLA YATAKTA DOĞRULDU, ELLERİNİ UZATTI, GÖZYAŞLARI SÜZÜLÜYORDU. yanakları. Gözlerini açmadan havuz kenarında olmadığını biliyordu. Ana süitteki yatağındaydı ve buruşuk çarşaflar çıplak vücuduna sarılmıştı. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağladı. Onu yeniden kaybetmiş gibiydi. Manny onda özel bir şeyler gören ilk kişiydi. Ona fikirlerini ifade etmesi için güven vermiş ve herkes onu görmezden gelirken onu dinlemişti. Hayatının ayrılmaz bir parçasıydı, kan bağı dışında her yönden babasıydı ve o da diğerleri gibi gitmişti.

Yataktan yuvarlandı ve anne kıyafetlerini giymeden önce yüzüne su sıçrattı - yoga pantolonu ve başka bir büyük boy gömlek. Çocuk odasını boş bulunca koşar adımlarla aşağı indi. Gavin'i oturma odasında Nora'yla birlikte yerde bulunca kasvetli ruh hali önemli ölçüde hafifledi. Honey ve Beau hevesle onu izlerken Nora kararlı adımlarla yürüyordu.

Gavin kalbini sızlatan bir gülümsemeyle başını kaldırdı. Baba gibi, oğul gibi. Manny haklıydı. Gavin mutluydu. Daha önce birlikte olduklarında bile onun mutlu olduğunu hiç hatırlamıyordu. O zamanlar çok temkinliydi, aldatmacalara ve yeraltı dünyasına saplanmıştı ve şimdi... Şimdi sadece kendisiydi. CEO, koca, baba ve bunlar onda harika görünüyordu.

"Günaydın bebeğim," dedi.

Ona doğru gitti ve onu öptü. "Uyumama izin verdiğin için teşekkürler. Bugün işe gitmiyor musun?"

"Hayır, bugün izinliyim."

Emekleme girişimleri sırasında rahatsız edilmekten hoşnut olmayan Nora'yı kucağına aldı. Köpekleri sevdi ve mutfığa doğru yürüdü. Kendine bir fincan çay yaparken, bakışları dışarıda, güneşin Manny ile birlikte oturdukları kırmızı ve altın çizgili şezlongları aydınlattığı havuza kaydı. Kendine engel olamadı. Dışarı çıktı ve etrafına bakındı, neredeyse onun birdenbire ortaya çıkmasını bekliyordu. Her şey tıpkı rüyasında olduğu gibiydi. Manny'nin oturduğu şezlonga oturdu ve gözlerini kapattı. Güneşten dolayı sıcaktı, ama bunun Manny'nin vücut ısısından kaynaklandığını hayal etti, sanki az önce çekip gitmiş gibiydi. İçini kalp ağrısıyla karışık bir özlem doldurdu ve nefesi kesildi.

Tüylü bir beden bacaklarının arasına girdiğinde havanın vınladığını hissetti. Beau çenesini onun ayak bileğine dayadı ve yüksek sesle iç çekti. Zor bir gün geçirdiğinde ondan asla uzakta olmazdı. Onun ruh halini ondan daha iyi biliyordu. Elini Beau'nun tüylerinin arasından geçirdi ve acısının yavaşça akıp gitmesine izin verdi. Rüyanın bir lütuf mu yoksa bir lanet mi olduğundan emin değildi ve umurunda da değildi. Keder, onu görmenin bedelini ödemeye değerdi. Nora doğduğundan beri böyle bir rüya görmemişti. Ölümünün üzerinden üç yıl geçmiş olmasına rağmen, sanki dünmüş gibi hissediyordu. Kahretsin, onu çok özlemişti.

Bir psikolog ona bu fantezileri bilinçaltının beslediğini ve babasıyla ilgili karışık duygularının sahip olduğu tek sevgi dolu ebeveyn figürünü hayal etmesine neden olduğunu söyleyebilirdi. Manny'yi neden hayal ettiği gerçekten önemli miydi? Eğer beyni Manny'nin onu ilerlemeye, ailesini sevmeye ve kendini affetmeye teşvik ettiği bir illüzyon yaratmak istiyorsa, neden olmasındı? Manny'nin huzur içinde olduğuna ve onları izlediğine inanmak istiyordu. Kabul edebileceği tek şey buydu.

Eve girdiğinde Nora'yı mutfak adasındaki bebek koltuğuna tünemiş halde buldu. Gavin'in gömleğine mısır gevreği bulaşmıştı ve ağzına ulaşmadan kaşığı kapıp duran kızını beslemeye çalışıyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

Kollarını arkadan ona doladı ve iç çekti. "Evet."

Adamın kokusunu içine çekti ve sırtıttı. Adamın parfümü bebek pudrasının kokusunu bastırmıştı.

"Hadi şehir dışına çıkalım," dedi.

Manny haklıydı. Evde saklanıp bir sonraki fırtınayı beklemeyi bırakmalıydı. Seyahat etmek onu endişelerinden uzaklaştıracak ve melankolisinden kurtaracaktı.

"Nereye istersen gidebiliriz," dedi Gavin. "Gerçekten mi?"

"Herhangi bir yer. Fransa mı?

Yunanistan? Japonya?" "Sessizlik istiyorum, kalabalık olmasın."

"Dağlar mı, sahil mi?"

Etrafına göz gezdirdi ve Nora'ya baktı. "Kum."

"Ben icabına bakarım."

"Teşekkür ederim." Onu sıktı ve ellerini kaslı karnının üzerinde gezdirerek ellerinin belini geçmesine izin verdi. Kasları esnediğinde hınzırca sırtıttı. Adam ona bakmak için başını çevirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye gürledi.

Ona kurnaz olmayan bir bakış attı. "Hiçbir şey." Mısır gevreğini ondan aldı. "Birkaç telefon görüşmesi mi yapman gerekiyor?"

"Evet," dedi dikkati dağılmış bir şekilde.

"Siz gidin. Bundan sonrasını ben hallederim." Onu taklit eden ve ardından heyecanla gevezelik eden Nora'ya gözlerini dikti. Odadan çıkmadan önce tam bir dakika boyunca onu izleyen Gavin'i görmezden geldi. Gavin ona çok güzel tepki vermişti. Ne kadar küçük o l u r s a olsun, onu fark etmişti.

Hemen. İlişkilerinin hiçbir döneminde saldırgan taraf olmamıştı ve olması da mümkün değildi ama başka şeyler yapabilirdi... Aldatıcı masum dokunuşlarla onu kızdırmak ve üzerindeki etkisinden habersizmiş gibi davranmak gibi.

"Küçük kızım nasıl?" diye mırıldandı.

Nora ellerini lastik koltuğuna vurdu ve avazı çıktığı kadar bağırdı. Doğuştan sarışın olduğu için kızının simsiyah saçları onu büyülüyordu. İçten içe Nora'nın saçlarının her zaman bir parça kıvrımlı olmasını umuyordu. Nora'nın hareketli gümüş mavisli gözleri merakla parılıyordu. Yuvarlak yanakları pembeleşmişti ve yüzü mısır gevreğiyle kaplı olmasına rağmen Lyla dayanamadı. Nora'nın yüzünü, onun zevkle çığlık atmasına neden olan yüksek sesli, şapırtılı öpücüklerle kapladı.

Kahvaltıdan sonra Nora'nın sünger banyosuna ihtiyacı olduğuna karar verdi. Köpekler de ona eşlik etti ve fırsat buldukça Nora'nın ayak parmaklarını yaladılar. Nora'ya yeni bir kıyafet giydirdikten sonra telefonunu kaptı ve Nora etrafta koşuştururken çocuk odasında yere yerleşti, etrafı gülünç sayıda parlak oyuncakla çevriliydi.

Annesini kontrol etmek için hastaneyi aradığında, gece yarısı sakinleştirici verildiğini öğrendi. Beatrice bir nöbet geçirmiş ve bazı makinelere zarar vermişti. Lyla, Beau'yla yüzleşen Nora'ya baktı. Beau karnının üzerine uzanmış, hayran gözlerle onu izliyordu. Honey çevrede volta atıyor, onu temkinli bir şekilde izliyordu. Anlaşılan Honey onun ruh halindeki değişikliği hissetmişti. Lyla ona güven verici bir gülümseme verdi ve boğazındaki yumruyu yuttu.

"Sence aşağı gelmeli miyim?" Daha dün gece annesinden uzak durmayı kabul etmişti ama eğer ona ihtiyacı olursa ...

"Şahsen Bayan Pyre, bence biraz ara vermeniz en iyisi. Yeni bir anne olduğunuzu biliyorum ve dün olanlardan sonra... Bence ziyaretçi ya da başka bir uyaran olmadan dinlenmeye ihtiyacı var."

Hissettiği rahatlama onu berbat bir kız çocuğu gibi hissettirdi. "Tamam, lütfen beni haberdar edin."

"Olur. Size iyi günler."

Lyla telefonu indirdi ve ona baktı. Hemşire ona her ne söylediyse kesinlikle sulandırılmıştı. Uzun bir nefes aldı ve cevap vermeyen Carmen'i aradı. Carmen'in evden taşınması onun için çok zor olmuştu. Carmen onun en iyi arkadaşı, kuzeni ve kız kardeşiydi. Nora doğduğunda ve o zamandan beri yaşanan tüm çılgınlıklar sırasında Carmen'in desteği çok değerliydi. Kimse onun yerini tutamazdı. Her ne kadar kuzeninin her gün yanında olmasını dilesse de, Carmen'in hayatına devam etmesi gerektiğini görebiliyordu. Ve lanet olsun, boğayı boynuzlarından yakaladı. Carmen, Marcus'un yanına taşınmıştı. Bunca yıl sonra kuzenini bir ilişki içinde görmek bir mucizeydi. Marcus iyi bir adamdı ve Lyla onun Carmen'in iyileşmesine yardım edebileceğine inanıyordu. Eğer Carmen onun kalbini kırarsa, kuzeninin kışını tekmelemek zorunda kalacaktı.

Nora bir sandalyenin altındaki oyuncaklarından birine ulaşamayınca çığlık attı. Lyla, kızının sıkıntılı ağlama sesi Gavin'i üst kata çıkarmadan önce oyuncağı aldı. Nora'ya oyuncağı verdi ve bebeği kucağına oturttu. Hayatta kaçınılmaz bir acı vardı ama aynı zamanda tarifsiz bir güzellik de vardı. Onu ellerinin arasında tuttu. Nora oyuncağının üzerine salyalarını akıttı ve soran gözlerle ona baktı. *Sürüye liderlik edecek, doğuştan lider.* Manny onun zaten bildiği şeyi tahmin etmişti. Nora'nın bu kadar erken yaşta sergilediği bağımsız eğilimler onu korkutuyordu. Nora kesinlikle Gavin'in kızıydı. Onun inatçı tavırlarıyla gurur duyuyordu. Nora'yı balonlu naylonun içine koyup elinden geldiğince korumak istiyordu ama hayatın onu bulacağını biliyordu. Yapabileceği tek şey, zor zamanların daha az acı vermesi için onu sevmektir. Nora'ya sarıldı. Kızı bir an için buna izin verdi ve sonra bir oyuncağını bırakıp diğerine geçti.

Telefonu çaldığında hemen açtı. "Selam." "N'aber hatun?"

Carmen sordu.

Şakaklarını ovuşturdu. "Oh, bilirsin, sadece gün ışığı olmaya çalışıyorum."

"Bu senin için nasıl çalışıyor?"

"Pek iyi değil."

"Dans kursuna gitmek ister misin? Çok pis, benim direk dersimden çok daha kötü. Bu sandalyeleri sikip atıyoruz."

Lyla kıs kıs güldü. "Umarım her dersten sonra sandalyeleri dezenfekte ediyorlardır." "Hayır. Bu yüzden seviyorum."

"İğrençsin."

Carmen güldü. "Biliyorum."

"Sanırım bugün pas geçeceğim. Gavin evde." "Güzel. Biraz seviş ve rapor ver."

"Dün gece biraz aldım."

Carmen mırıldandı. "Güzel."

Rahatlamıştı. Carmen'in takılmaları ruh halini düzeltmekte asla başarısız olmuyordu. "İşin içinde boks da vardı."

"Devam et."

"Ve bir ağırlık sehpası."

Carmen düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım Marcus'un evde bir spor salonuna ihtiyacı var," deyince Lyla sırttı. "Hey, şimdi sınıfa gidiyorum. Seni yarın ararım, tamam mı? Öğle yemeği?"

"Evet, kulağa hoş geliyor." "Tamam, seni seviyorum."

"Sen de, güle güle."

Lyla çocuk odasını topladı ve halıya karşı sağlıksız bir takıntısı olan ve sürekli onu yalamaya çalışan Nora'ya göz kulak oldu. Honey onu izlerken Beau da onu takip ediyor ve ilgi çekmek için burnunu bacağının arkasına çarpıyordu. Honey, Carmen'den çalınan yeni bir kurtarıcıydı. Çoğunlukla, Honey iyi uyum sağlamış görünüyordu. Birkaç kez ürkek bir duruma gerilemişti ama Lyla bundan rahatsız değildi. Geçmişinde yaşadığı şeylere pek uyum sağlayamamıştı. Nora'yı kemirdiği sandalye bacağından uzaklaştırmak için yaptığı işi bıraktı.

Nora uyumaya hazır olduğunda, kendisinin de uyuması gerektiğine karar verdi. Köpekler onu ana s ite kadar takip etti ve yatağa tırmandı. Nora'nın etrafında kıvrıldı ve saçlarını okşadı. Nora'nın uzun kirpikleri uykuyla savaşırken yüzünü dalgalandırıyordu. Kızı kendisinden uzaklaşmaya çalışırken Lyla sııttı. Onu tekrar yerine oturttu ve Nora kaşlarını çatarak pes edene kadar saçlarını okşamaya devam etti.

"Bu kadar acele etme kızım," diye mırıldandı yanağını ellerine dayayıp bebeğinin uyumasını izlerken.

Gavin'in yakınında olduğunu bilmek, kızından çok daha kolay uykuya dalmasını sağladı. Bir saat sonra Nora'nın açlık ulumasıyla uyandı. Köpekler  nden koşarak aşağı inmeden ve arka bahçeye çıkmadan önce üstünü değiştirdi. Nora'yı besledikten sonra kendine bir sandviç yaptı ve bir şeylerin ters gittiğini fark ettiğinde yarısına gelmişti. Nora kal asındayken Gavin'in ofisine doğru yürüdü.

"Blade nerede?" diye sordu.

Gavin masasından kalktı, Nora'yı aldı ve ona hızlı bir öpücük verdi. "Bir şey yapması gerekiyordu."

Gözlerini ona dikti. "Bir şey yapmak mı? Bu da ne demek oluyor? Bu yüzden mi izin aldın?"

"Evet."

Onu mutfağa kadar takip etti ve bir yandan sandviçini bitirirken bir yandan da Nora'nın kendisine uzanan ellerini savuşturdu. "Ne yapıyor bu?"

"Fark eder mi?"

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ah, *evet*."

"Neden?"

"      ..." Blade'in ortadan kaybolmasının onu neden bu kadar rahatsız ettiğine dair bir neden bulmakta zorlanıyordu. "Beni daha önce hiç terk etmemişti." Manny'nin rüyası dikkatini bu kadar dağıtmasaydı, çok daha erken fark ederdi.

Gavin buzdolabını karıştırdı. "Geri dönecek."

"Ne zaman?"

Ona tuhaf bir bakış attı. "Bu kadar büyütecek ne var?"

"Önemli olan onun benim gölgem olması ve gece gündüz burada olması. Bir sorunu mu var? Doktora falan mı gitmesi gerekti?"

"Dramatik olma, Lyla."

Gözleri kısıldı. "Dramatik davranmıyorum. Sadece nerede olduğunu bilmek istiyorum. Neden bana söylemiyorsun?"

"Döndüğünde sana ne söyleyeceğine karar vermesine izin vereceğim." "Peki ne zaman dönecek?"

Başını yana eğdi. Nora da onu taklit etti, neredeyse gülecekti ama Blade'in nerede olduğuyla o kadar meşguldü ki.

Gavin, "Seni terk ettiğimde böyle olmuyorsun," diye gözlemledi.

"Çünkü beni terk etmek zorundasın. Pyre Kumarhanelerini işletmen ve insanları öldürmen gerekiyor. Blade'in yok. Ben onun işiyim, değil mi?"

"Onun asıl önceliği sensin ama başka görevleri de var." "Benden önce mi geliyor?"

"Tabii ki hayır." "O zaman nerede?"

"Vazgeç, Lyla."

Ellerini salladı. "Bu hiç adil değil. Bütün gün kışımın dibinde, bana ne zaman çalışacağımı, ne zaman uyuyacağımı ya da yemek yiyeceğimi söylüyor. Senin gibi ama daha kıbar."

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"O benim gölgem. Beni terk edeceğini söylemeli."

"Bilmene gerek yok," dedi ve bir kruvasan kapmadan önce onun poposunu okşadı.

"Gavin!"

"Al."

Adam telefonunu ona uzattı. Kadın telefonu aldı ve üzerinde bir ada resmi olan ekrana baktı.

"Bu da ne?"

"Bora Bora. Bence hoşuna gidecek."

Beyaz kumlu plajların ve kristal berraklığındaki suların resimlerine göz gezdirdi ve iki dakika içinde tam olarak olmaları gereken yerin burası olduğuna ikna oldu. "Bu muhteşem. Ne zaman gidiyoruz?"

"Birkaç hafta. Bu bana işteki işleri halletmek ve Angel'ın iyi olduğundan emin olmak için yeterli zamanı verecek."

Çabucak başını kaldırdı. "Neden? Bir sorun mu var?"

Gavin onları dikkatle izleyen Nora'ya baktı. Sanki ne söylediklerini anlayabiliyor gibiydi.

"Yeraltı dünyasının onu kabullenmesi zaman alacak, bu yüzden sadece zamanımı bekliyor ve desteğimi gösteriyorum."

"Peki bunu nasıl yapıyorsun?"

Canavar ona baktı. "Her zaman yaptığım gibi." "Kara Engereklerin icabına bakıldı mı?"

Kara Engerekler'le yaşadığı talihsizliği saymazsak, Angel suç lordu olarak iyi iş çıkarıyor gibi görünüyordu. Telefonu aldığı anda Gavin'in yüzündeki korku ve dehşeti görmüştü çünkü tarih tekerrür ediyordu. Yerini dolduran bir başka kuzeni neredeyse vurularak öldürülüyordu. Gavin birkaç geceyi Angel'la dışarıda geçirmişti. O zamanlar onu sorgulamamıştı çünkü kuzeninin iyiliğini sağladığını biliyordu. Angel'ın neye ihtiyacı varsa, onlar karşılayacaktı. Steven'ın şehre verdiği zarara tanık olduktan sonra Angel'ın yeraltı dünyasını ele geçirmeye istekli olması akıl almaz bir şeydi. Yine de şaşırmamalıydı. O bir Romalıydı ve hükümdarlık onun kanında vardı, tıpkı Gavin gibi.

Gavin, "Kontrol altına alınmaları biraz zaman alacak," dedi.

Adam bir elma ısırды ve konuşmaya devam etti ama kadının dikkati dar kot pantolonuna takılmıştı. Daha sık şık giyinmeliydi. Pazularına yapışan yumuşak gri bir gömlek giymişti. Bir CEO'dan çok bir vücut geliştiriciye benziyordu. Belki Blade eve döndüğünde Nora'ya bakıcılık yapabilir ve birlikte boks yapabilirlerdi.

...

"Blade Angel için bir şey mi yapıyor? Bu yüzden mi bana onun nerede olduğunu söylemiyorsun?" diye sordu.

Gavin elindeki elma çekirdeğini fırlattı ve başını salladı. "Takıntı yapıyorsun." "Ustamdan öğrendim," diye karşılık verdi.

"Keşke benim nerede olduğumla da bu kadar ilgilenseydin."

"Zamanın yüzde yetmişinde iştesin. Yüzde onunda yeraltı dünyasıyla uğraşıyorsun, kalan yirmisinde ise bizimle birliktesin." Adam yiyecek bir şeyler bulmak için buzdolabını karıştırırken dişlerini sıktı. "Beni her an izleyip gözetleyebilmeniz ve bana onun nerede olduğunu bile söylememeniz hiç adil değil."

Ön kapının kapanma sesi onu susturdu. Saniyeler sonra Blade bir omzunda siyah bir çantayla mutfığa girdi.

"*Dün gece* gitti ve sen bana söylemedin mi?" diye Gavin'e çıkıştı.

"Tanrım," diye homurdandı. "Ne fark eder ki?"

"Bu önemli çünkü saldırıya uğrayabilirdik ve ben onun burada olmadığını bile bilmiyordum!"

Gavin, "Biliyorsun," diye söylendi. "Ben de silah kullanmayı biliyorum."

"Mesele bu değil." Blade'e doğru yürüdü ve avucuyla göğsüne vurdu.

"Peki sen neredeydin?"

Blade ondan Gavin'e ve geriye baktı. "Bu da ne böyle?" "Bana haber vermeden öylece çekip gittin mi?"

Blade çantasını bıraktı ve Gavin'in kollarında çılgına dönen Nora'nın yanına gitti. Blade bebeği göğsüne bastırdı ve Nora'nın onu öpme çabalarını görmezden geldi. Lyla onun görünüşüne baktı. Gavin gibi o da şık giyinmişti. Koyu renk kot pantolon, gömlek ve asker yeşili bir ceket. Saçlarını kestirmişti ve normalde taş gibi olan yüz ifadesi hâlâ endişe verici olsa da, onda farklı bir şeyler vardı.

"Nerelerdeydin?" diye sordu.

"Neden?"

Daha kaç kez kendini tekrar etmesi gerekiyordu? "Beni daha önce hiç terk etmedin."

Blade, "Tehlikede değildin," demeden önce Gavin'e bir bakış attı.

"Nereden bilebilirsin ki? Sen burada değildin!"

"Lyla." İki büyük sandviç hazırlayan Gavin'in sesi azarlar gibiydi.

Blade kaşlarını çatı. "Bugün bir nöbet mi geçirdin?"

Kollarını kavuşturdu. "Hayır!"

"O zaman neden bu kadar kızgınsın?"

"Beni ne zaman terk edeceğini bilmeliyim."

"Neden?"

"Çünkü." İki adam da aklını kaçırmış gibi ona bakıyordu. "Sen benim değişmezimsin."

"Neyiniz?" Gavin sordu.

Anlamalarını sağlamaya çalışırken ellerini salladı. "Gavin'in işe gitmesi gerektiğini biliyorum. Carmen taşındı ve her zaman burada olan tek kişi Blade."

Huysuz bir ikinci komutan olarak başlamıştı ama yolun bir yerinde başka bir şeye dönüşmüştü. Onun koruyucusu, öğretmeni, eğitmeni, sırdaşı ve gölgesiydi. Hayatının o kadar içsel bir parçasıydı ki, ortadan kaybolması ona hayati bir şeyin eksik olduğunu hissettirdi.

"Üç yıldır gece gündüz yanımdasın. Öylece ortadan kaybolamazsın! Ya sana ihtiyacım olursa?"

Mutfakta uğultulu bir sessizlik vardı. Gavin'in bakışlarının ağırlığının belli belirsiz farkındaydı ama ona bakmadı. Odağı, onu sert ve düşünceli bir ifadeyle izleyen Blade'deydi.

"Yirmi dört saat benimle olamayacağını biliyorum ama... bir yere gideceğin zaman bana söyleyebilir misin?" diye sordu.

Blade başını salladı. "Bunu yapabilirim."

Uzun bir nefes verdi. "Teşekkür ederim." Sonunda Gavin'e baktığında onun başını salladığını gördü. Onun Hulk'a gitmediğine sevinmişti.

Blade'e olan bağılılığının farkında bile değildi. Ona nasıl güvenmezdi? Her krizde oradaydı, sorumluluğu üstleniyor ve tereddüt etmeden hayatını tehlikeye atıyordu. Yan yana savaşmışlardı. Onun ve Gavin'in en kötü anlarını görmüş ve asla yanından ayrılmamıştı. Blade onu asla hayal kırıklığına uğratmayan sarsılmaz bir gücü.

"Peki nereye gittin?" diye sordu.

"Seni ilgilendirmez."

Kaşlarını çatı. Çok sinir bozucuydu. Adam yanından geçerken burnuna ağır bir parfüm kokusu geldi. "Biriyle mi görüşüyorsun?"

Blade, Nora'yı mama sandalyesine oturttu ve onu görmezden geldi. "Kız arkadaşın var mı?" diye ısrar etti.

Blade alay etti. "Hayatımda hiç kız arkadaşım olmadı." "Seks çağrısı mı?"

"Aynı kızı asla bir kereden fazla sikmem."

"Yani yattın mı? Bu kadar mı? Bunu neden benden saklamak istedin? Crystal'daki geneleve gittin mi?"

Gavin doğruldu. "Ne oluyor lan?"

Blade şaşkın görünüyordu. "Şehirde beleş amcık varken neden Crystal'a fahişeler için gideyim ki?"

"Bütün geceyi tek gecelik ilişkinle mi geçirdin?"

Gavin onu kolundan tutup her zamankinden daha hoşnutsuz görünen Blade'den uzaklaştırırken, "İşin bitti," dedi. "Crystal'ı nereden biliyorsun?"

"Carmen ve ben bir keresinde Love Ranch'e gitmiştik." Yanağında bir kas sıkıştı. "Neden?"

"Neden olmasın? Kim bir genelev görmek istemez ki? Aşk Çiftliği'nde hediyelik eşya dükkânı olduğunu biliyor muydun? Yemekler de fena değil."

"Orada mı yedin?"

"Personel gerçekten çok iyiydi. Tabelada seksin gerekli olmadığı yazıyor.

Bazı insanlar oraya yemek için gidiyor."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı.

Onu ofisine çekti ve masasının kenarına oturttu.

"Sen bu geziye çıktığında ben neredeydim lan?" diye sordu kendine yer açmak için bacaklarını ayırırken.

"İşte."

Eli gömleğinin altından kayarken, "Carmen'i öldürmeliyim," dedi.

Onun sözlerini yüzüne vurmaktan büyük zevk alıyordu. "Oh, Gavin, bu kadar dramatik olma."

"Onunla görüşmeyi bırakmalısın," dedi göğsünü avuçlarken.

"Sanki öyle bir şey olacakmış gibi. O benim en iyi arkadaşım."

"Görünüşe göre Blade senin en iyi arkadaşın." diye mırıldanırken yüzünde esrarengiz bir ifade vardı.

"Blade... onun ne olduğunu bilmiyorum ama artık bizim bir parçamız." Blade onun için tam olarak bir kardeş sayılmazdı. En iyi erkek arkadaş ile onaylamayan amca arasında bir yerdeydi.

Elleri gömleğinin altından tenini okşamaya devam ederken alnını onunkine yasladı. Kollarını adamın boynuna doladı ve adam tek kelime etmeden onu severken gözlerini kapattı. Son üç ayda bu tür anlardan çok olmuştu. İkisi de ölüme ne kadar yakın olduklarını biliyordu. Onu içine çekti, parmaklarının boğazının güçlü çizgisini izlemesine izin vermeden önce yüzünü kavradı ve sonra kalbinin üzerinde dinlenmeye geldi.

"Mutlu musun?" diye mırıldandı, onun okşamalarından sarhoş olmuş gibi hissediyordu. "Şüphelerin mi var?"

Ona senin kabul etmeyeceğin şeyler yaptım. Gözlerini açıp onun gözlerine bakarken Manny'nin sesi zihninde yankılandı. "Sadece kontrol ediyordum."

Onu yavaş ve tatlı bir şekilde öpebilmek için çenesini kaldırdı. Adam onunla dalga geçerken kadın ona doğru eğildi. Dudakları ayrıldığında, adam ağırlaşmış gözlerle onu inceledi.

"Sen ve Nora varsınız. Başka hiçbir şey umurumda değil."

Onun için her şey bu kadar basitti. Bu adam onu yanında tutmak için savaştı ve onu kendisine o kadar sıkı bağladı ki, onsuz bir hayat düşünemez oldu.

"Seni seviyorum," dedi.

Yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü ve derin bir nefes aldı.

"Ne istersen Lyla, senindir," dedi hırçın bir sesle.

Kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. "İstediğim şeye sahibim." Bu psikopatı nasıl sevmezdi?

"Sana daha fazlasını vereceğim," diye söz verdi.

"Bana zaten sahip olduğundan fazlasını veremezsin."

"Beni izle" derken dudaklarını kızın kulağına yerleştirdi.

OceanofPDF.com

GAVIN MASASININ KARŞI TARAFINDA OTURAN KUZENİNİ İNCELEDİ.

Las Vegas'ın suç lordu olarak geçirdiği üç ay Angel Roman'a çok ağır gelmişti. Yüzündeki gülümseme artık mavi gözlerine ulaşmıyordu. Kan lekeli bir takım elbiseyle geldiğinden beri saçları yeni aldığı duş yüzünden ıslaktı. Angel kot pantolon ve gömlek giymek zorunda kalmıştı; Gavin'in artık ona pek uymadığını görebildiği bir alışkanlığıydı bu. Bu duyguyu anlıyordu. Suç lordlarının korumaları gereken bir imajları vardı ve takım elbise de bunun bir parçasıydı. Bu onların üniforması ve zenginliğin, hâkimiyetin ve otoritenin sembolü haline gelmişti. Silahları ve kan lekelerini gizlemesi de cabasıydı. Takım elbiseler çok yönlüdür.

"Sorun mu var?" diye sordu.

"Küçük bir rahatsızlık," dedi Angel.

Harekete geçmek için kaşınıyordu. Angel kıpırdanarak ya da dikkatinin ofiste huzursuzca dolaşmasına izin vererek kendine ihanet etmedi ama Gavin bunu hissetmişti. Güç ve şiddetin verdiği yüksek haz, onun çok iyi bildiği bir uyuşturucuydu. Onu cehenneme ve sadakatsizliğe sürükleyen şey buydu. Yeraltı dünyasının karanlığı genç kuzenini etkilemeye başlamıştı. Angel bununla iyi başa çıkıyordu ama eğer bir çıkış yolu bulamazsa, bu onu dibe çekecekti.

Angel inanılmaz derecede iyi uyum sağlamıştı. New York yeraltı dünyasının geleneklerine ve politikasına dudak bükse de, protokollerin yürürlükte olması için söylenecek bir şey vardı. Las Vegas, Gotham'ın kusursuzluğuna dönüşmüştü,

acımasız ve zalim. Angel kendine has bir suç lorduna dönüşüyordu. Karşı karşıya gelene kadar aldatıcı bir şekilde uyumluydu. İtaat kazanmak için kullandığı yöntemler ilham vericiydi. Yeni efendisinin adı yeraltı dünyasında yayılıyordu.

Kuzeniyle el ele çalışmış, Angel'ın saltanatını sağlamlaştırmak için gerektiğinde kendi nüfuzunu da katmıştı. Angel'ın bu iş için en uygun kişi olduğunu kabul etmek zorundaydı ve Raul'u kardeşinin ilerlemesinden haberdar ediyordu. Raul küçük kardeşinin başarısına şaşırılmamıştı. Daha çok boyun eğmişti.

"Kara Engerekler'de ilerleme var mı?" Gavin sordu.

Angel elini fazla zorladı ve bir cinayet girişiminden zar zor kurtuldu. O olayın ardından bir açıklama yapmak için şaşırtıcı sayıda ceset bırakmışlardı. Karşı çıkan olursa ortadan kaldırılacaktı. Raul New York'tan takviye gönderdiğinden beri, artık kıl payı atlatılan bir olay olmamıştı.

"Kara Engerekler Kaliforniya'daki bazı çeteleri çağırırdı, bu da sorun yarattı ama biz icabına bakıyoruz." Angel başını yana eğdi. "Bazı polislerin seni kumarhanede ziyaret ettiğini duydum."

"Malone ve diğerleri kaybolduğundan beri üçüncü ziyaretleri. Buraya bir kez geldiler."

Angel'ın gözleri kısıldı. "Evinize mi geldiler?"

"Kapıdan geçmeyi başaramadılar. Ayrılmaya ikna edildiler."

Angel'ın ağzı seğirdi. "Düşünsene. Peki hemen ortaya çıkıp tüm bu kaybolmalarla bir ilgin olup olmadığını sordular mı?"

Sandalyesine geri oturdu. "Saçmalıklarla başlıyorlar ve sonra valiyi ve kumar komisyon üyesini tanıyıp tanımadığımı soruyorlar." Aslında bu sözlü atışmalardan keyif alıyordu. Halk, bu kadar çok kamu görevlisi ve devlet memurunun sırra kadem basması nedeniyle infial içindeydi. Polisler onun bir hata yapmasını ya da aptalca bir şey yapmasını umarak boşa kürek çekiyorlardı. Herkes büyük bir şeylerin döndüğünü biliyordu ama ne olduğunu bilmiyorlardı.

Nerede olduğunu ya da kimin karıştığını. Polisler onun etrafını koklayacak kadar zekiydi ama bir bok bulamadılar.

"Bazı kirli polisler bana yaklaştı. Görünüşe göre benimle bir anlaşma yapmak istiyorlar," dedi Angel.

"Stark'a onları mı soruyorsun?"

Angel başını salladı. "Tekliflerini reddettik." "Nasıl karşıladılar?"

Angel'ın gülümsemesi dostça değildi. "Mutlu değillerdi ama kuyruklarını bacaklarının arasına alıp gidecek kadar akıllılar."

"Stark nasıl gidiyor?"

"Fazla konuşmaz ama işini bilir."

Stark'ın Angel'ın arkasını kolladığını bildiği için kendini daha iyi hissediyordu. Stark yeraltı dünyasını iyi biliyordu. Angel'ın akıllıca, anlık kararlar vermesine yardımcı olabilecek birine ihtiyacı vardı. Ayrıca Stark'ın Angel'ın çok pervasızca bir şey yapmasını engelleyeceğini umuyordu.

"Ben yokken, bir şeye ihtiyacınız olursa-"

Angel elini salladı. "Şimdi bana büyük kuzen gibi davranma."

"Karşı koyamıyorum." Kuzenleriyle yeniden bağlantı kurmak verdiği en iyi kararlardan biriydi. Desteği, desteği vardı ve Lyla'ya her zaman söz verdiği hayatı verebilirdi. "Sana borçluyum."

"Ne için? Dünyanın en güzel şehrini benim için hediye paketi yaptığın için mi?" "Bu tehlikeli."

"Ben de öyle."

Güzel kuzenini hafife almıştı. Angel'ın tam teşekküllü bir suç lordu olmak için önünde hâlâ uzun bir yol vardı ama sadece güçlülerin hayatta kaldığı bir dünyada kendi ayakları üzerinde durabiliyordu.

"Sen gezine git. Ben her şeyle ilgileneceğim." Angel havayı takdirle kokladı. "Neyse, bu ne vesile?"

"O pislği öldürelı dört ay oldu."

Angel'ın gözleri parladı. "Cehennemi ziyaret etmeliyim, belki o küçük piç kurusuna fazladan bir siktiri çekmek için oradaki tuvalete işerim."

"Lucifer'dan haber aldın mı?" "Hayır. Neden?"

"Sadece kontrol ediyordum." Lucifer'ın Angel'ı kandırmaya çalışması onu şaşırtmazdı. Angel suç lordu olma iddiasını ortaya koymak için çukurda bir gösteri yapmıştı. Lucifer onun yeteneğini fark etmemiş olamazdı.

Ayağının üzerine yığılmış köpeğe baktı. Anlayamadığı bir nedenden ötürü Honey ondan hoşlanmıştı. Ofisinde kalıcı bir demirbaş haline gelmiş ve onu her yerde takip etmişti.

"Şu Jonathan denen adam evime geldi," dedi Angel. "Güvenlik sistemini o kurdu. İnanılmaz bir şey."

"Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Angel omuz silkti. "Biraz gergin görünüyordu ama onun dışında iyiydi. Akıllı adam. Neden?"

"Sebebi yok." Maine'den beri Huskin'le temas kurmamıştı. Emirlerini Z'ye veriyor, o da Huskin'e iletiyordu. Böylesi daha iyiydi. "Biz yokken sistemimizi kuracak." Lyla etraftayken Huskin'in eve girmesine izin vermesine imkân yoktu. Bora Bora'ya yaptıkları yolculuk Huskin'in içeri girip işini yapması için uygun bir bahaneydi.

"Bazı ilginç bağlantıların var," dedi Angel. "İşe yarıyorlar," dedi ayağa kalkarken. "Şehir için endişelenme, Gav. Ben hallederim."

"Güzel. O zaman belki Luci'nin beni her gün aramayı bırakmasını sağlayabilirsin."

Ofisten çıktıklarında Angel sıırttı. "Çıldırarak üzere. Aptalca bir şey yapmadan önce bir hafta sonu falan buraya gelmesine izin vermem gerekebilir."

Luci'nin her şey hâlâ geçiş aşamasındayken buraya gelmesi fikri hoşuna gitmemişti ama bu Angel'ın kararıydı.

Yemek personeliyle dolu olan mutfağın önünden geçtiler. Evinde yabancıların olmasından hoşlanmıyordu. Bu onu geriyordu ama birkaç saatliğine buna tahammül edebilirdi. Havuzun yanında şık bir masa kurulmuştu. Lyla, Carmen'in annesi Isabel ile sohbet ediyordu. Yanındaki yaşlı adam ve gencin, evleneceği aile olan Armstrong'lar olduğunu tahmin ediyordu. Onları araştırmış ve olabildiğince vanilya olduklarını görmüştü, şanslıydılar.

Yaklaştığını hissedince dönen Lyla'ya doğru yürüdü. Onu gördüğünde gülümsedi ve elini ona uzattı. Lyla'nın onu reddedecek gücü yoktu. Lyla, Cehennem ve Vega'nın üzerinde bıraktığı etkilerden kurtulmuş ve yeniden ışıl ışıl parlıyordu. Elini tuttu ve onu öptü, ardından dikkatini gömleğini minik bir yumrukla kavrayan ve sabırsız gözlerle ona bakan Nora'ya çevirdi.

"Dada!"

Boktan sırtışına engel olamıyordu. Unvanını duymaktan asla bıkmayacaktı. Nora bunu her gün söylüyordu ve bu onun kulaklarına müzik gibi geliyordu. Dada'nın onun ilk kelimesi olmasından daha fazla mutluluk duyamazdı. Lyla, Isabel'in nişanlısı Marv ve kızı Maddie'yi tanıştırırken, Nora'yı kolunun kıvrımına yerleştirdi.

Angel, Lyla'yı yanağından öperken, "Kuzen," dedi.

Bir kolunu onun omzuna attı ve kızın ona pis pis bakmasına neden olan bir şey fısıldadı. Angel sırtıttı ve onun gülmesine ve başını sallamasına neden olan başka bir şey söyledi. Bir kolunu Lyla'nın beline dolayıp ona doğru eğildiğinde, Angel'ın tamamen rahatladığını gördü. Lyla'nın ışığı Angel üzerinde de kendi üzerinde olduğu gibi sakinleştirici bir etki yaratmıştı. Angel'ı sabit tutacak bir ailesi yoktu, bu yüzden onların devreye girmesi gerekiyordu. Bora Bora'dan döndüklerinde kuzeninin daha sık gelmesini sağlamaya çalışacaktı. Angel Lyla'ya Luci'ye gösterdiği sıcak şefkatin aynısını gösteriyordu. Romalılar onu kendilerinden biri olarak kabul etmişlerdi. Lyla'nın, Luci'nin

Luci ile birkaç kez telefonda konuşmuş. Ne konuşulduğunu bilmiyordu ama Lyla'nın daha sonra yaydığı memnuniyet iyiye işaretti.

Nora ona uzandığı için Blade yanına geldiğinde pek memnun olmadı. Blade, yanağını göğsüne dayayıp başparmağını emen bebeği kucağına aldı. Carmen geldi, sanki operaya gidiyormuş gibi giyinmişti. Bu buluşmanın arkasında Carmen'in olduğunu biliyordu ama herkes iyi vakit geçirirken ona kızacak bir şey bulamıyordu. Yemekler servis edilirken masanın etrafına yerleştiler, kadınlar bir tarafta erkekler diğer tarafta. Marv Armstrong'un iyi bir adam olduğunu anlaması beş dakikadan az sürmüştü. Blade ve Angel Marv'dan etkilenmişlerdi. Orduda görev yapmış, kendi tamirci dükkânını işletmiş ve avlanmayı çok sevmişti.

Gece ilerleyip de insanlar kapıya kadar eşlik ettiklerinde çok mutlu oldu.

Lyla, Isabel'i kucaklayıp öperken, "Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

Marv'la el sıkıştı ve Maddie'ye başıyla selam verdi. Maddie kızarıp gözlerini kaçırmadan önce bir an için onun bakışlarıyla karşılaştı. Lyla göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle ona dönmeden önce onlara el salladı.

"Eğlendin, değil mi?"

Omuz silkti ve kapıyı tekmeleyerek kapatabilmek için onu evin içine çekti. Hâlâ mutfakta olan personelin ve evde hâlâ misafirleri olduğunun farkındaydı ama kızın sıcak ağırlığı dikkatini dağıtmıştı. Kadın onu kanepeye doğru çektiğinde karşı koymadı. Onu minderlerin üzerine itti ve sonra yanına kıvrıldı.

"Harika bir gün geçirdim." İç çekti. "Carmen'le saç ve alışveriş ve ardından arkadaşlarla ve aileyle harika bir akşam yemeği."

Ellerini sarı buklelerinin arasından geçirdi. "Kesmediğine ya da boyamadığına sevindim."

"Tabii ki öylesin."

"Her zaman benimle dalga geçiyorsun." Günlerdir onunla dalga geçiyor, onu çirkin bir renge boyamakla tehdit ediyordu.

"Çok kolaysın," dedi tembelce.

Onun saçlarını seviyordu ve o da bunu biliyordu. Parlak ve ağırdı ve ona dolanmış halde uykuya dalmayı ya da onu becerirken yumruğunu altın sarısına sarmayı seviyordu.

"Bora Bora'ya iki gün kaldı," dedi. "Evet."

"Heyecanlı mısın?"

"Dört gözle bekliyorum."

Hayatı Las Vegas'ın etrafında dönüyordu. Kumarhaneler ve yeraltı dünyası arasında, şehirden ayrılmak için hiçbir nedeni yoktu. Şehirden en uzun süre uzak kaldığı zaman hapiste yattığı zamandı. Ama zaman değişmişti. Artık suç lordu değildi ve kumarhaneleri tek başına yönetebilecek bir COO'su vardı. Marcus ve Angel ona her zamankinden daha fazla hareket alanı sağlamıştı. Yirmili yaşlarında para ve gücün ona özgürlük verdiğini sanıyordu ama yanılıyordu. Bu, etrafındaki herkesi neredeyse yok eden bir zincirdi.

Gençliğinde kibirli ve aptaldı. Yok edilemez olduğunu ve bedelini ödemediği yeraltı dünyasına hükmedebileceğini düşünüyordu. Vinny'nin ve babasının ölümleri onu değiştirmişti. Hayat çok kısaydı ve Lyla'nın ultimatoma vermesinden memnundu. Bu onu yeraltı dünyasının ötesine, uğruna savaşmaya değer bir şeye bakmaya zorlamıştı. Angel istediği sürece onun hüküm sürmesini sağlayacak ve bu arada Lyla'ya verdiği sözü yerine getirip ona hak ettiği cenneti verecekti.

Ayakları sehpanın üzerinde yan yana, sessizce otururlarken onun saç uçlarıyla oynadı. Hayatında ilk kez her şey yerli yerindeydi. İş dünyasında Marcus'u ya da yeraltı dünyasında Angel'ı harekete geçiren açlığı hissetmiyordu. Kendisi için belirlediği her hedefi aşmıştı. Artık tırmanacak dağ, öldürecek kimse kalmamıştı. Bastırılmaz fethetme ihtiyacı şimdi Lyla'ya odaklanmıştı.

Eli kadının karnında gezindi. "Hamilelik testi yaptın mı?"

Babasının ve Vinny'nin kaybı, içinde sadece onun verebileceği şeylere açlık duyan bir uçurum bırakmıştı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Nora başına gelen en iyi şeydi. Her geçen gün daha da güçleniyordu. Olacağı kadının ışıltısını görüyordu. Tam cümlelerle konuşmayı öğrenmesi ve kişiliğinin gelişmesi için sabırsızlanıyordu. O ve Lyla'nın mükemmel bir karışımıydı, zamanlarının ötesinde yaşayacak bir parçasıydı. Bir gün burada olmayacaklardı ve Nora'nın kalıcı bir destek için kardeşlere ihtiyacı vardı. Çocuklarının neye benzediğini ve hepsinin Lyla'nın çarpıcı gözlerine sahip olup olmadığını görmek istiyordu. Benzerliklerini ve farklılıklarını görmek istiyordu ve kocaman bir yavrunun babası olmanın zorluğunu yaşamak istiyordu.

Vinny'nin kaybı aklından çıkmıyordu. Carmen'i de hâlâ etkilediğini görüyordu. O da kendisiyle aynı sebeplerden dolayı kendini zorluyordu; Vinny ve babasına hayatı dolu dolu yaşamayı borçluydular, böylece ölümleri boşa gitmeyecekti. Lyla ve Nora'ya sahipti ve onlara sahip olduğu her şeyi verecekti.

"Hamile değilim," dedi Lyla.

"Nereden biliyorsun?"

"Öyle işte."

Karnını okşadı. "Hamile kalmadığına şaşırdım." Elinden geleni yapıyordu.

"Gavin, sadece dört ay oldu."

Evet, dört ay boyunca sürekli sikişmiş. Belki de projeye daha fazla zaman ayırması gerekiyordu.

Ön kapı açıldı. Herkesin *dışarı çıkması gerekirken* kimin içeri girdiğini görmek için başını çevirdi. COO'su içeri girdi ve onları gördü.

"Marcus!" Lyla haykırdı ve ona sarılmak için ayağa kalktı.

Marcus onu kollarının arasına alırken sırtıttı. "Nasılsın?" "Mükemmelim.

Keşke daha erken gelebilseydin. Biraz kenara ayırdım

Her ihtimale karşı senin için yiyecek."

"Partiyi kaçırdığım için üzgünüm. Carmen hâlâ burada mı?" Marcus sordu.

"Evet, arka tarafta."

"Yolculuk için heyecanlı mısın?"

Lyla gülümsedi. "Evet! Belki döndüğümüzde Carmen'i bir yere götürebilirsin."

Marcus, "Belki," diye mırıldanmadan önce ona baktı.

"Yapabilirsin," dedi Gavin.

Carmen daha önce bu yönde bir şey söylemişti. Marcus izin istediye de bir şey söylememişti. Marcus utangaç değildi. Her zaman onu bir şeyleri genişletmeye, yeniden markalaştırmaya ya da yenilemeye zorluyordu. Marcus tam da olmak istediği yerdeydi. İsteddiği yere gitmek isteyen ve Marcus'u da yanında gitmeye zorlayan Carmen'di. Onların seks arkadaşı ilişkisini onaylamıyordu. Carmen tam bir cehennem gibiydi ve onu kontrol etmek mümkün değildi. Rüzgâr onu nereye sürüklerse oraya gider ve içinde bir miktar tehlike ve risk barındıran her türlü faaliyete katılırdı. Pervasız ve deliydi. İlişkilerinin büyük bölümünde kuzeninin onun peşinden koşmasını izlemişti. Marcus onunla boy ölçüşemezdi.

"Vaftiz kızım nerede?" Marcus sordu.

"Blade onu uyuttu."

"Siz ikiniz döndüğünüzde onu görmek için uğramam gerekecek." Lyla'yı incelerken başını yana eğdi. "Parlıyorsun."

Gavin Lyla'yı yanındaki kanepeye çekti. "Siktir git, Marcus."

Marcus bile olsa Lyla'ya yakın olan hiçbir erkekten hoşlanmıyordu. COO'su alınmamıştı. Lyla ona sitem dolu bir bakış fırlatırken Marcus başını arkaya eğip kahkahalarla güldü. Onu hamile bırakmayı düşünürken Marcus'un maskaralıklarını kaldıracak durumda değildi.

Marcus evin arka tarafına doğru yönelmeden önce Lyla'ya, "Carmen'i postalamadan önce getirsem iyi olacak," dedi.

Lyla onun göğsüne vurdu. "Senin derdin ne be?" "Ne?"

"Çok tuhafsin. Her gün Marcus'la çalışıyorsun ve hâlâ o bir tehditmiş gibi davranıyorsun."

"Onun kokusunu üzerinde istemiyorum." "Ne?"

"Seni becerirken başka bir erkeğin kolonyasını koklamak istemiyorum." Kadın bir iniltiyle adamın üzerine yığıldı. "Sen delisin."
"Ve sen bunu seviyorsun."

Kızın "Sanırım öyle," diye mırıldanırken ağzının kıvrıldığını gördü.

Birkaç dakika sonra Carmen koşarak geldi ve Marcus'u da yanına alarak giderken Angel'ın dikkat etmediği bir şey söyledi. Angel da birkaç dakika sonra onu takip etti.

Angel, Lyla'nın yanağını öperken, "İyi yolculuklar ve hiçbir şey için endişelenme," dedi.

Gavin onun yüz ifadesine baktı ve ava gittiğini anladı. "Arkanı kolla."

Angel başıyla onayladı. Son personel de kapıdan çıkınca nihayet rahatladı.

"Ben dışarı çıkıyorum," dedi Blade.

Lyla arkasını döndü ve dirseklerini kanepenin arkalığına dayadı. "Yine sevişmeye mi ihtiyacın var?"

Blade cevap vermedi. Dışarı çıktı ve kapıyı çarptı.

Lyla'nın kışına dokundu. "Neden biriyle yatıp yatmadığını bilmek istiyorsun?" "Çünkü!"

"Çünkü neden?"

Kaşlarını çattı. "Neden benimle bu konu hakkında konuşmuyor?"

"Sevişmek hakkında mı? Bunu neden bilmek istiyorsun ki?"

Ellerini salladı. "*Bunu* bilmek istemiyorum. Sadece... benimle konuşmuyor bile."

"Öyle."

"Hayır, yapmıyor. Sadece homurdanıyor ve bana ne yapacağımı söylüyor. Kendisi hakkında konuşmaz."

"İstemiyor."

"Neden?"

"Herkesin konuşmak istediği bir geçmişi yoktur." Aslında hiçbirinin yoktu. Marcus, Blade, Angel, kendisi. Hepsinin geçmişi çarpık ve berbattı. Bunu neden biriyle, özellikle de kendileriyle ilişki kuramayacak biriyle paylaşsınlar ki? "Onu rahat bırakın. O iyi."

"Ama-"

Onu kucağına sürükledi. "Bence bu gece sevişen tek kişi Blade olmamalı."

Gülümsedi ve bu onun göğsünde garip şeyler olmasına neden oldu. Bir parçası, onun sadece bir gülümsemesinin kalbinin ritmini değiştirebilmesinden nefret ediyordu ama sonunda bunu kabullenmişti. Tek alternatif ona hiç sahip olmamaktı ve bu asla gerçekleşmeyecekti. Minik elleriyle yüzünü çerçeveledi ve onu öptü. Tam havasındaydı. Onu sertçe öpüyor ve amını zaten sertleşmiş olan sikine sürüyordu. Adam onun kıcını kavradı ve onu kendine doğru çekti. Başını kaldırdı ve ona baktı.

"Sence bu hiç geçmeyecek mi?" diye sordu. "Hayır."

Onun için her zaman umutsuz olacağına dair aklında hiçbir şüphe yoktu. Babası annesini asla unutamamıştı ve o da aynı şekilde olacaktı. Seksen yaşına geldiğinde bile, torunları ağacın etrafında hediyeler açarken o lanet olası bir dolabın içinde Lyla'yla birlikte olacaktı.

Ağzının köşesini öptü. Adam dudaklarını yakalamaya çalıştığında, kadın onun çenesini öptü ve ardından kulak memesini ısırdı.

"Senin üzerine inmek istiyorum." Parmakları onun kıcını ısırdı.

"Bütün gece bunu düşündüm."

Yüzünü görebilmek için saçlarını çekti. Gözlerindeki şehvet, kaslarının beklentiyle kilitlenmesine neden oldu.

"Etrafta arkadaşların ve ailen varken bana sakso çekmeyi mi düşünüyordun?"

"Kötü örnek oluyorsun."

Evet, öyleydi. "Bana ne düşündüğünü göster."

Düğmelerini çözerken onun boynunu öptü. Dişlerini kullanmadan önce hafifçe emdi.

"Gavin."

Onu kendisine kilitlediğini fark etti ve kendini bırakmaya zorladı. Kadın adamın vücudundan aşağı kaydı ve ayaklarının dibine inmeden önce karnında ıslak bir iz bıraktı. Mavi gözleri onu hipnotize etmişti, çünkü kız onun açık kalçaları arasında diz çökmüştü.

"Ne?" diye ısırdı.

Sırıttı ve başını salladı. "Hiçbir şey."

Kadın adamın kalçalarının içini okşadığında, adamın elleri ona uzanmamak için yumruk şeklinde kıvrıldı. Kadın fermuarını indirdiğinde, adamın siki hazır olda bekliyordu. Kadın başını adamın kalçasına yasladı ve dilini uzatarak aletin dibinde gezdirdi. Kız ona gülümseyerek baktı ve gerçekten ne istediğini anladığında dilini sikinin etrafında gezdirmeye devam etti.

"Suratına boşalacağım," diye tehdit etti.

"Bana uyar" derken sesi son derece kayıtsızdı.

Dudakları başının etrafına dolandığında onu sırt üstü yatırıp ağzını sikmesine saniyeler kalmıştı. Sertçe aşağı doğru inerek adamın gözlerini döndürdü. *Vay anasını*. Ona tam olarak ne istediğini öğretmişti. Ne kadar baskı uygulayacağını, ellerinin ve dilinin aynı anda ne yapmasını istediğini ve tüm bu süre boyunca göz temasını korumasını tam olarak biliyordu. Yüzüğündeki mavi elmas, adamın sikini okşadıkça parlıyordu. Parmağındaki damganın görüntüsü onu son derece tatmin ediyordu. Ona takabileceği her şey

Onun kendisine ait olduğunu tüm dünyaya ilan etmek istiyorsa, bunu yapardı. Lyla'nın saçları adamın hassas tenine değiyor ve emerken çıkardığı uğultu adamın sarsılmasına neden oluyordu.

"Lyla, siktir. Dayanamayacağım."

"Ver onu bana," dedi sikinin etrafında.

"İçine boşalmak istiyorum."

"Ağzıma gel," diye nefes aldı diliyle sikinin üstündeki kalın bir damarı takip ederken.

Adam onu vücudundan yukarı çekmeye çalıştı ama kadın yerinden kıpırdamadı. İki eliyle sikini kavradı, biri dibinde diğeri okşarken ağzı taşaklarına kötü şeyler yapıyordu. Adam dayanamadı. Başını tuttu ve ağzına boşalmadan önce gidebildiği kadar derine inerek içeri itti.

"Oh, kahretsin," diye inledi.

Adam kanepeye yığıldığında, Lyla kalkmadan önce onu temizledi. Lyla'nın elbisesini çıkarışını tembel gözlerle izledi. Kanepeye tırmanıp parlayan amını önüne koyduğunda tereddüt etmedi. Kıçını avuçladı ve onu ağzına doğru çekti. Elleri adamın saçlarını çekerken bir yandan da yüzüne sürtünüyordu. Parmaklarını içine soktuğunda başını geriye atıp inledi. Onu yemek en sevdiği eğlencelerden biriydi. Yüzüne vurmaya başlaması uzun sürmedi. Doruğa ulaştığında geriye doğru şaha kalktı. Onu yakaladı ve kanepeye bıraktı ve altında titrerken onu bitirdi ve sonra başını itti.

"Çok fazla," diye inledi.

Adam kıkırdayarak ayağa kalktı ve kız hâlâ artçı şokların etkisiyle titrerken onu omzuna aldı. Nefesinin altından onu nasıl sırtına alması gerektiği konusunda homurdandı. Adam merdivenleri tırmanıp onu duşta ayağa kaldırırken onu görmezden geldi. Ona yaslandı ve söze gerek duymadan kontrolü ele almasını söyledi. Adam onun tok ve tembel olmasından hoşlanıyordu. Adamın elini tuttu.

belini sabunladı ve sonra ona bir bornoz giydirdi. Adam onu yatağa yatırdığında uyanık kalmak için mücadele ediyordu.

Mışıl mışıl uyuyan Nora'yı kontrol etti. Elini onun asi buklelerinin arasından geçirdi ve Nora elini şapırdatarak uzaklaştırmaya çalıştığında sıırttı. Çok küçük ve meydan okuyucuydu, tıpkı annesi gibi. Carmen, talepkâr ve vahşi bir kızı olduğu için hak ettiğini bulduğunu düşünüyordu. Başka türlü olmasını istemezdi.

Beşikten birkaç adım ötede birlikte kıvrılmış köpeklere baktı. Honey ona baktığında kuyruğunu salladı ve o da başını salladı. Köpeğin içgüdüleri kesinlikle yanılttı. Odalarına geri döndüğünde Lyla yorganın altına gömülmüştü ve sadece saçları görünüyordu. Dizüstü bilgisayarıyla yatağında doğruldu ve bazı e-postalara göz attı. Lanet olası Marcus, ne zaman bırakacağını bilmiyordu. İş hayatında acımasız bir piçti. Ona her zamankinden daha fazla para kazandırıyor ama aynı zamanda daha fazla dikkat gerektiriyordu.

Bir saat sonra Blade'in döndüğünü bildiren bir bildirim aldı. Bildirimi kapattı, dizüstü bilgisayarını kapattı ve Lyla'yı göğsüne çekti. Elini bornozun altından geçirdi ve göğsünü kavradı. Pürüzlü, kabarık yara izleri tenine sürtünüyor, onun burada olmasının bir mucize olduğunu hatırlatıyordu. Yüzünü onun saçlarına gömdü ve kokusunu içine çekti.

Ne zaman dalıp gittiğinden emin değildi ama Lyla'nın kesik kesik nefes alışının sesiyle uyandı. Lyla koparılmış bir tel gibi titriyordu. Işığı yaktı ve onun ter içinde olduğunu gördü. Kaşları birbirine yapışmıştı ve elleri bir şeye uzanmak için kalkmıştı.

"Lyla."

Gözleri yarı yarıya açıldı, sadece beyaz görünüyordu ve maviden eser yoktu. Onu sarstı ve kız yumruğunu sallayıp çenesine indirdiğinde umduğundan fazlasını elde etti. Adam küfretti ve kadının kollarını başının üzerine sıkıştırdı. Kadın onunla var gücüyle savaştı, vücudu eğildi, uzuvları çırpındı.

"Lyla!"

Terli ellerinden biri onunkinden kurtuldu. Tırnakları tam gözlerine geldi. Adam savuşturdu ama yeterince hızlı değildi. Kadın tırnaklarını adamın yanağına geçirdi. Yanık, canavarını uyandırdı. Adam onu sertçe sarsarak dişlerini birbirine çarptı. Gözleri nihayet açıldı ama tanıma yoktu, sadece kana susamıştı.

"Lyla, uyan artık."

Ona dişlerini gösterdi ve ensesindeki tüyleri diken diken eden kan dondurucu bir çığlık attı. Bu öfke ve acı dolu bir savaş çığlığıydı. Daha sözünü bitirmeden Nora'nın delici çığlığı havayı yarı. Lyla sustu ve hızla gözlerini kırptırdı, annelik içgüdüğü kâbusunun önüne geçmişti. Büyümüş göz bebekleri sonunda ona odaklandı. Kontrolsüzce titredi, yüzü hayalet gibi bembeyazdı.

"Benimle misin?" diye sordu.

Gözleri kapandı ama ıslaklığın parıltısını görmeden önce değil. Titreyen elleriyle yüzünü kapattı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Bu sadece bir rüya." Onu teselli etmek istiyordu ama Nora avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

"Ona bakabilir misiniz?

Yapamam..." "Geri geleceğim."

Yataktan yuvarlandı ve koridora çıktı. Göz ucuyla Blade'in merdivenlerden çıkıp ona doğru yöneldiğini gördü. Çocuk odasına girdi, Nora'yı beşikten çıkardı ve minik gözyaşları göğsüne çarparken bebeği çenesinin altına sıkıştırdı.

Blade birkaç adım ötede durdu. Gözleri Gavin'in yanağına değdikten sonra koridoru geçip ana süite yöneldi.

"Onu duydun mu?" Gavin sordu.

Blade bileğini kaldırarak, Lyla'nın kalp monitöründe herhangi bir artış olduğunda titreşen saatini gösterdi. Blade, Gavin evde olduğu için onu devre dışı bırakmalıydı ama bırakmamış olmasına şaşırmadı. Blade hiçbir zaman

Gardını indirdi ve Gavin onu Lyla'nın koruması olarak atadığında hiç beklemediği bir şekilde Lyla ve Nora'ya bağlandı.

"O iyi mi?" Blade sordu.

Göğsüne yaslanıp hıçkıran Nora'ya sokuldu. "Kötü bir taneydi." "Hadi canım." Blade ellerini Nora için uzattı. "Onunla ben ilgilenirim. Bak Lyla'ya."

Bebegi Blade'e uzattı ve Nora Blade'in sert "Sus" sözüyle anında sustuğunda hafifçe sinirlendi. Odalarına girdi ve boş yatağı görünce durdu. Adrenalini yükselmişti.

"Lyla!"

Cevap vermedi. Vermezdi... Tam odadan çıkıp evi aramak üzereydi ki karanlık banyodan gelen belli belirsiz sesi fark etti. Elini ışık düğmesine vurdu ve Lyla'yı duşta gördü, bir elini duvara dayamıştı, su üzerine vururken başı öne eğikti. Hay *sikeyim*. Ona kalp krizi geçirtecekti.

Kapıyı açtı ve buharın içinde kaldı. "Bu da neydi böyle?"

Kadın onu tanımadı. "Lyla,"

diye ısırdı.

Adam ona doğru uzandığında, kadın elini savuşturdu. "Dokunma bana," dedi kısık sesle.

Hayvanı tasmadan kurtuldu ve o da buna izin verdi. Suyu kapattı. Kolunun üst kısmına dolanan elini tokatladığında canavarını daha da kışkırttı.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye bağırdı.

Onu banyodan sürükleyerek çıkardı ve yatağa fırlattı. Kadının sıırıslık olmasa ya da hâlâ rüyasından sarsılmış olması umurunda değildi. Kadın yuvarlanmaya çalıştığında bileğinden yakaladı ve yatağın kenarına çekti. Kadının diğer ayağı fırladı ve iki adım geriye sendelemesine yetecek bir güçle omzuna çarptı. Canavarı onaylarcasına hırladı,

ama Gavin eğlenmiyordu. Çok sinirlenmişti. Gavin saçından tutup onu geriye doğru çektiğinde kadın tam dolaba doğru gidiyordu. Kız ona çarpınca bir kolunu beline doladı.

"Sakın beni bırakıp gitme," diye tısladı. "Gitmeme izin vermelisin."

Sesi hiç de korkmuş gibi değildi.

"Benden bunu yapmamı kaç kez istedin?" diye tısladı kulağına.

Topuğuyla çıplak ayağına vurmada önce, "Bu sefer bunu yapmalısın," dedi.

Oyun bitti. Onu elleri ve dizleri üzerine itti ve bir eliyle omurgasının üst kısmına sabitledi. Avuç içi ıslak kıkına indi. Darbenin gücü yüzünü halıya yapıştırdı. Çığlık attı ama bu acıdan değildi. Öfkeydi. Güzeldi. Şimdi ödeşmişlerdi. Adam onun kıkına vurdu. Elinin kızın etine çarparken çıkardığı keskin ses ve elindeki acı ve karıncalanma, kafasındaki çarpıntıyı hafıfletti. Kızın boğuk tehditleri ve küfürleri onu daha da teşvik etti. Eli zonklamaya başladığında ve kızın kıkı kıpkırmızı olduğunda durdu. Kadın hemen yuvarlanıp kaçmaya çalıştı. Bir eli boğazındayken sırtüstü yatarken onu durdurdu ve üzerine çömeldi.

"Patron kim lan?"

Gözleri öfkeyle parlıyordu. "Siktir git!"

"Yanlış cevap, bebeğim."

Bacaklarını onunkilerin iki yanına koydu ve taş gibi olmuş sikini pantolonundan çıkardı. Ellerinin tekrar yüzüne doğru geldiğini gördü ve onları başının üzerinde sabitledi. Aletinin başını onun açıklığına doğru bastırdı.

"Senin derdin ne lan?" diye bağırdı.

"Bana sana dokunmamamı söyleme." Kadının söyleyeceği birkaç kelime onu çılgına çevirebilirdi. Onun kendisine boyun eğmesini sağlama ihtiyacı, horozunun kendisi için yapılmış amcığı istila etme ihtiyacıyla zonklamasına neden oldu. "Benden uzaklaşma."

"Ben yapmadım!"

"Yaptın amına
koyayım." "Rüya-"

Kadının söyleyeceklerini duymak istemiyordu. Sikiinin başını zorla içeri soktu. Kadın onu içine alacak kadar ıslanmıştı ve acı dolu tıslaması kulaklarına müzik gibi geliyordu. Kalçalarını birbirine kenetleyerek daha da sıkı bir kanal oluşturdu. Canavarı yemeğine bakarken ağzından salyalar akıyordu. Gıcirtıyla temizlenen teni onu dölle kaplaması için yalvarıyordu. Lyla, sahip olduğu tüm ilkel içgüdüleri harekete geçirmiş ve özellikle de söz konusu eşi olduğunda şaka yapmayan canavarının tüm dikkatini üzerine çekmişti.

Gözyaşları dökülmemiş elmaslar gibi gözlerinde parılıyordu. "Bu seninle ilgili değil, Gavin."

"O zaman neden kanıyor?" Kadının kıvrımlarını iterek amcığını onu içine almaya zorladı. "Ölü bir hayalet yüzünden benden uzaklaşıyorsun. Buna izin vermeyeceğim. Onlar burada değil. Ben varım." Adam çekildi ve sonra tekrar içeri girdi, bu da kadının acıya karşı dişlerini gıcırdatmasına neden oldu.

"Yatağıma ya da ilişkimize girmelerine izin yok. Tam olarak nerede olduğunu ve kime ait olduğunu bilmen gerekiyor."

"Kime ait olduğumu biliyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "O zaman söyle."

Ona isyan edercesine baktı. Adam ondan yarım ölçü kabul etmezdi. Ona sertçe vurdu, o vahşi gümüş mavisi bakışlarıyla göz temasını hiç kesmedi. Karısı ona meydan okumak istiyordu. Karısı ateşi kaldırabildiği sürece umurunda değildi. Onunla mücadele etmek karanlık ihtiyaçlarını besliyordu.

Onun üstün gücüne ve dövüş bilgisine rağmen, yine de mücadele etti. Gözyaşları ve hatta öfkesi hoşuna gidiyordu. Geçmişin kafasına girmesine izin verdiğinde dönüştüğü cansız bebeğe her şeyi tercih ederdi. Buna izin vermezdi. Vega ölmüştü ve hayatlarına devam ediyorlardı. Onun geçmişte debelenmesine izin vermeyecekti.

"Kalpsizsin," dedi hışımla.

"Seni yanımda tutuyorum."

"Ben seninleyim."

"Hayır, değilsin." Alnını kızın alnına bastırdı ve kız yüzünü çevirmeye çalıştığında onu yakalayıp tekrar kendisine çevirdi. Kız onunla mücadele etti ama adam onu zapt etti ve onu istediği yerde tutma arayışında onu yaraladı. Onun kâbuslarına musallat olanları kıskanıyordu. O onun kızıydı, başkasının değil, hele Steven Vega'nın hiç değil. O bir hiçti, bir pislikti, bir korkaktı. O artık bir küldü ve önemli olan tek şey de buydu.

"Korkacak kimsen yok," dedi adam, kadının nefesini kesecek kadar sert bir şekilde iterken. "Sen onlara ait değilsin; bana aitsin."

"Bunu biliyorum!"

"O zaman bana bak. Hisset beni. Seni geren aleti hissediyor musun? Senin için zonkluyor mu? Önemli olan tek şey bu."

Yeterince derin değildi. Sarsıldı ve onu yüzüstü çevirip elleri ve dizleri üzerine yatırdı. Başını zorla aşağı indirdi, kalçalarını kavradı ve canavarının hüküm sürmesine izin verdi. Onun hassas kıkırına vurdu. Kadın çığlık attı ve adam bundan zevk aldı. Bu onun kana susamışlığını besliyordu. Korkması gereken tek kişi oydu.

Kız ham ve yalvarır bir haldeyken, adam onu ters çevirdi ve tekrar içine girdi. Kadın ona baktı, yüzü gözyaşlarıyla kaplanmıştı. Adam ağrıyan sikini kadının içine sokarken yüzünü kavradı.

"Anlıyor musun?" diye tısladı.

Kız başını salladı.

"Seni benden alamazlar. Bir dakika bile, lanet rüyalarında bile. Ne zaman izinsiz girseler, seni uygun gördüğüm şekilde geri getireceğim. Anladın mı?"

Nefesi kesildi ve aralarına uzanıp sarsılan adamın sikini kavradı.

"Bana unuttur, Gavin."

Onu sertçe becerdi ve ıgılık attığında yüzünü boğdu. İçine boşaldığında gözleri bembeyaz oldu. Onun  zerine yığıldı ve nefesini tutmaya çalıştı. Hareket edecek gücü topladığında, terli tenlerini birbirinden ayırdı ve kadının onun altında bayıldığını gördü.

O çok iyi bir kocaydı. Karısının kabuslarını sikip atmıştı. Çok fazla zarar vermediğinden emin olmak için onu kontrol etti, sonra kendini temizlemek için banyoya gitti. Aynaya doğru eğilerek yüzündeki kan sızan çizikleri inceledi. Karısı vahşi biri y d i . Damlayan tohumunu silmek için bir bez getirdi. Kan yoktu. Kadın kıpırdamadı, bu da onu memnun etti. Karısı böyle olmalıydı - sikişmekten o kadar bitkin düşmüştü ki huzur içinde uyuyordu.

Kızarmış ve morarma belirtileri gösteren kıını inceledi. Onu yatağına yatırdı ve nemli saçlarını yüzünden çekti. Lyla onun uyuyan güzeliydi; altın sarısı saçları, mavi gözleri ve hayatına girmeden önce çok masumdu. Büyük kötü kurdun onu ele geçirmesine izin vermişti ve hatta ona zarar vermek isteyen kötü kalpli bir babayla birlikte gelmişti.

Lyla ona bek retini sunan masum kızıdan çok farklıydı. Onun dünyasında olmak onu değiştirmiş ve ihtiyaç duyduğu kadına dönüştürmüştü.

-Onun yanında duracak ve kendilerine ait olanı koruyacak bir kadın. Onun ısırığını onayladı. Gözleri kızın yanaklarındaki belli belirsiz gözyaşı izlerinde gezindi. Hayaletler ve diğer  l  insanlarla ilgili rüyalarının onun duygu ve düşüncelerini etkilemesine izin vermeyecekti. şu anda onu meşgul edecek yeterince şey vardı. Ayrıca, onu sadece o ağlatabilirdi.

Kız kollarında uysal ve hareketsiz yatarken onun dudaklarını öptü ve parmak uçlarını teninde gezdirdi. Diğer pek çok gecede yaptığı gibi göğsündeki yara izlerini tekrar tekrar takip etti. İçindeki  fke alev alev yanıyordu. Ateşin damarlarında dolaşmasına izin verdi. Artık suç lordu olmayabilirdi ama yine de üstünlüğünü koruyacaktı. Ona meydan okumak isteyen bir aptal mutlaka olacaktı. O kadar sert karşılık verecekti ki kimse onun olana dokunmaya cesaret edemeyecekti.

Gün doğmadan hemen önce Lyla bir inilti çıkardı. Yere baktı ve yüz hatlarının şiddetli bir zihinsel ıstırap içinde berbat olduğunu gördü. Onu sırt üstü yatırdı ve bacaklarını ayırdı. Açıklığına bastırdı ve başını içeri soktu. Kadın kaskatı kesildi ve kaçmaya çalıştı ama adam onu istediği yerde tuttu, sikini içine aldı.

"Beni hissediyor musun, bebeğim?" diye mırıldandı. "Ben şehirdeki en kötü orospu çocuğuyum. Endişelenmen gereken tek kişi benim. Onlara siktirip gitmelerini söyle ve gel benimle oyn." "

Lyla kaşlarını çattı, hâlâ kötü rüyasına kilitlenmişti. Elleri çarşafı çekiştiriyor ve bacakları sarsılıyordu ama karşı koyacak kadar koordineli değildi. Bu iyi bir şeydi. Sabahın bu erken saatinde boğuşmak istemiyordu. Tadını çıkarma havasındaydı. Adam amına girip çıkarken kızın yüzünü izledi. Kafası çok karışık görünüyordu, bu da onun sırtmasına neden oldu.

"Seni çaresiz görmek hoşuma gidiyor," diye mırıldandı kulağına. "Uyurken bile bana cevap veriyorsun. İslanıyorsun. Ne kadar iyi bir kızsın. Babanın sesini biliyor musun?" "

Ona bir inilti daha verdi ama artık ağlamak üzere değildi. Adam vücuduyla oynarken hâlâ uykuya kilitlenmişti.

"Ağrın mı var, bebeğim? Bu yüzden mi beni bu kadar sıkıyorsun?" Kulağını yaladı ve sonra ısırdı. "Güzel. Bugün her oturmaya ya da eğilmeye çalıştığında beni düşüneceksin."

Yüzü yine buruştu ve elleri iki yanında seğirdi. Adam içine girip çıkarken bile gözünün kenarından bir damla yaş süzüldü.

"Ben de rüyamda babanı görüyorum ama rüyamda onun boğazını kesiyorum," diye itiraf etti gözyaşlarını yalayarak silerken ve kızın sıkıntıyla nefes alıp vermesi üzerine yüzüne öpücükler kondururken. "Benimle güvendesin... şimdilik."

Onun yuvarlak karnını okşadı. Nora'dan önceki kadar zayıf değildi. Hamilelik kiloları kasa dönüşmüştü ve bunu ona karşı kullanmaya başlamıştı. Bu onun kanını ateşledi. Karısı eğitiliyordu.

Bir savaşçıya dönüşmüştü ve yeni edindiğı bilgi ve gücü ona karşı kullanmaktan çekinmiyordu. Buna bayıldı.

"Seni eğiteceğim, böylece dövüştüğümüzde birkaç dakikadan daha uzun süre dayanabileceksin. Belki de seni bodrumda bağlayıp ağzını tıkadığımda hamile bırakırım." En son bodrumda seviştikleri anı hatırlayınca inledi. "Şimdi seni çiğ çiğ siksem iyi olacak. Hamileyken seni çok sert beceremem."

Patlamamak için durdu. Bilinçsizken bile kontrolünü tehdit etmesi inanılmazdı. Bu küçük kadın onu her yönden etkilemişti. Bütün kartlar onun elindeydi.

"Bana çok fazla şey hissettiriyorsun. Dizginlerimi sen tut bebeğim. Bana bir ipucu ver ve kimi istersen onu yok edeyim."

Lyla artık tamamen rahatlamıştı, kâbusu sona ermişti. Kalçaları adamın iki yanına açılmıştı. Lyla'nın içine gömüldü ve göz kapakları sanki uyanmak istiyormuş ama uyanamıyormuş gibi çırpındığında sıırttı.

"Ne kadar da mışıl mışıl uyuyorsun," diye mırıldandı. "Bana ilk geri döndüğünde seni uyurken becerdim çünkü bu sesi çıkardın ..." Doruk noktasını durdurmak için yoğun bir çaba sarf etmek zorunda kaldı. "Bekleyemedim. Beni uykudayken bile tanıyordun, tıpkı benim seni tanıdığım gibi. Birlikte neler yapabileceğimizin yüzeyine bile çıkmadık."

Oturdu ve daha da derine inebilmek için kalçalarını yerleştirdi. Baldırları esnedi ve başı yastığın üzerinde huzursuzca sallanırken kavis çizdi.

"Bir dahaki sefere bana bir oğul verir misin, bebeğim?" Daha fazla yavaşlayamadı. Kadının içine pompaladı ve yan dönmesini engellemek için bir eliyle göğsüne bastırdı. "Seni hamile görmeyi ve herkesin sana kimin sahip olduğunu bilmesini seviyorum. Bana savaşçılar vereceksin. Bana istediğim her şeyi vereceksin çünkü daha azını kabul etmeyeceğim."

Göğüsleri adamın hamleleriyle ritim tutarak hareket ediyordu. Gözlerinin şehvet, şok ya da zevkle parladığını görebilmek için açılmasını diledi, ama gözleri

kapalı kaldı. Nefes alış verişı düzensizdi ve alnında boncuk boncuk terler belirirken elleri yastığı kavrıyordu.

Adam onun kalçalarını kavradı ve derinliklerine yumruk attı. Boğuk bir çığlık attı, elleri çırpındı ve göğsüne vururken inledi ve onu doldurdu. Aleti onun içinde mutlu bir şekilde ağlarken yanağını okşadı.

Altına yerleşen kızın yanağına bir öpücük kondurdu. "Sonuçlarına katlanmak istemiyorsan bana meydan okuma."

OceanofPDF.com

LYLA YATAKTA KİÇİNİN ALTINDA SOĞUK VE ISLAK BİR NOKTAYLA UYANDI. ve bacaklarının arasında tanıdık bir yapışkanlık vardı. "Lanet olası Gavin."

Ayağa kalkarken dişlerini sıktı. O şerefsiz dün gece onu fena benzetmişti. Topallayarak banyoya girdi ve duşa girmeden önce morarmış poposunu inceledi. Gavin içeri girdiğinde saçlarını kurutmayı yeni bitirmişti. Lacivert pantolonunun içine beyaz bir düğme iliklemişti. Gözleri her zamankinden bir ton daha açıktı, bu da ona canavarlığının hâlâ ön planda olduğunu gösteriyordu. Gavin arkasından yaklaşp iki yanındaki makyaj masasını kavrayınca kız ona sertçe baktı.

"Ağrın var mı?"

"Ne düşünüyorsun?"

"Bence bunu hak ettin."

Adamın kollarının arasında dönüp durdu. Yanağındaki çizikler fark ediliyordu ama çok azdı. Çiziklerin onun seksapelini bozmaması normaldi. Savaş yaralarını da her şeyi giydiği gibi giyiyordu; zahmetsiz bir kibirle. "Seni *uykumda* pençeledim ve kırım morardı, öyle mi?"

"Yere attın."

"Bir kabus görüyordum. Ne yaptığımı bilmiyordum."

Bornozunun arkasını kaldırdı ve aynada kичını inceledi. Hiç de pişman görünmüyordu. Aksine, memnun görünüyordu. "Yapabilirim

Bir kedi tarafından tırmalanmayı kaldırayabilirim. Çeneme vurduğun şaplak da umurumda değil." Parmakları kızın şişmiş kığını sıyırdı ve kız gerilerek dişlerini kırarak başka bir şaplak bekledi. "Beni kızdıran şey ondan sonra yaptıklarındı."

"Sonra mı?"

"Benden uzaklaştın. Sana dokunmamamı söyledin."

"Bu boku tekrar yaşadığımda, bir ana ihtiyacım var, Gavin! Sürekli üzerime geliyorsun. *Nefes almama* izin vermiyorsun!"

Adam, kızın hassas kığını makyaj masasına bastırarak onun açıklamasını görmezden geldi. Kız yer açmak için hamle yaptığında, ellerini arkasına sıkıştırdı ve göğsünü kendi göğsüne bastırdı. *Cidden mi?* Gerçekten kötü bir kabus görmüştü ve adam ona psikopat alfa muamelesi yaptı.

"Bu bokun içinde düşünmek ya da nefes almak için zamana ihtiyacın yok. Benimle birlikte şimdiki zamanda kalmalısın. Onlar öldü, Lyla."

"Öyle olduklarını biliyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Rüyalarımı kontrol edemiyorum."

"Vicdan azabı çekiyorsun."

"Vicdan azabı çekmiyorum."

"O zaman konu neydi? Steven mı? Babanla mı?" Kız konuşmayınca başını eğdi. "Babam mı?"

Kalbi rahatsız edici bir şekilde kıpırdadı. "Artık bir önemi yok, değil mi?" Onun çenesini kavradı. "Babam mıydı?"

Sertçe yutkundu. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Başparmağı kızın alt dudağının üzerinde gezindi. "Geçmişin bugünü gölgelemesine izin verme. Biz hâlâ buradayız."

Gözleri yaşlarla doldu. "Biliyorum."

"Bunların bizi geride tutmasına izin vermeyecek kadar çok şey yaşadık. Benden uzaklaşamazsın. Buna müsamaha göstermeyeceğim."

"Fark ettim," diye mırıldandı ve onun yüzünü aradı. "Sen hiç rüya görmez misin... herhangi bir şey hakkında?"

"Nadiren ve yaptığım zaman da tatmin edici oluyor. Öldüren benim."

"Ben senin gibi değilim," dedi sessizce.

"Biliyorum." Onu serbest bıraktı ve alnından öptü. "Seni seviyorum." "Biliyorum."

Ela gözleri onunkilere dikilmişti. "Sen de söyle." "Seni seviyorum *patron*."

Anında rahatladı. "Ben de bunu duymak istiyordum. Evde kalmamı ister misin?"

Gavin Pyre sıcak, soğuk, tatlı ve acımasız tek bir erkekte toplanmıştı. Kontrol edemediği bir şey yüzünden onu dövdü ve sonra ona evde kalmasını isteyip istemediğini sordu.

"İşe git." Bugün çok rahatsız edici olacaktı ama bununla başa çıkabilirdi. Onun yüzüne bakmasına ihtiyacı yoktu. "Yapacak işlerim var."

Kızın poposuna yumuşak bir şaplak attı. "Bir şaplak yemeyeli uzun zaman oldu."

"Bu acıtıyor, seni göt!"

Ona kurt gibi sırttı. "Mesele de bu zaten. Bütün gün beni hissedeceksin."

"Peki ya iki gün sonra o lanet uçağa bindiğimizde?" "O zamana kadar iyi olacaksın."

"Nereden biliyorsun?" "Bu benim ilk rodeom değil."

Parfüm şişesini kaptığı gibi adama fırlattı. Adam çıkışa doğru geri geri giderken güldü.

"Neden sana karşı yumuşak davrandığımı sanıyorsun?"

"Sakin mi olayım?" diye bağırdı ama adam çoktan gitmişti. "Orospu çocuğu."

Gardırobunu gözden geçirdi. Kot pantolon giymesine imkân yoktu... ya da hiç giymeyecekti. Tropik tatil için aldığı elbiselere göz attı. Hafif kumaşlar bugün onun en iyi arkadaşı olacaktı. Göğsünü kapatan ama sırtı açık, boğucu, halter yakalı, ateşli bir maksi elbisenin içine girdi. Elbisenin üst kısmını bir

boynunun arkasındaki fiyonk. Her ihtimale karşı bir kot ceket aldı ve kıyafetini süslü parmak arası terliklerle tamamladı.

Mutfığa girdiğinde Nora'yı mama sandalyesinde, Blade'i de masada yulaf ezmesi yerken buldu. Köpekler yere yatmadan önce onu selamladılar. Lyla kızının hareketli yüzüne öpücükler kondurdu. Kabus yeni ve korkunç bir kabustu. Steven, babası ve ellerinde silahlarla ona doğru gelen beyaz maskeli bir grup adamla birlikte çukurdaydı. Nora'yı kollarının arasında tutuyordu ve Manny ayaklarının dibinde son nefeslerini veriyordu. Arena kana susamış kalabalığın uğultusuyla doluydu ve ona yardım edecek kimse yoktu. Akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı ve rüyasında bunu yaparken bile Gavin onu sarsarak uyandırıyor, bu da öfkelenmesine neden oluyordu. Kızının boğazını kesecekti, böylece ona işkence etmeyecek ya da onu izlemeye zorlamayacaklardı. Ne tür bir anne böyle bir şeyi rüyasında bile görür?

Titreyen eliyle Nora'nın yüzünü kavradı. "Güvendesin." Bu sadece bir rüyaydı.

Yukarı baktığında Blade çenesini salladı. Kadın onun sessiz yönünü takip etti ve kendisini bekleyen ağrı kesicileri gördü. İlaçlara uzanırken bile ona kibirli bir bakış attı. Gavin ona söylemezdi, değil mi? Bunu düşünmek istemiyordu. Kendine bir kâse yulaf ezmesi hazırladı ve ayakta yemeye karar verdi. Blade gazeteyi karıştırırken onu görmezden geldi. Bora Bora'ya gittiklerinde biraz izin almasını önerdiğinden beri ona soğuk davranıyordu. Minnettar olması gerekirken aşağılanmıştı.

"İlginç bir şey var mı?" diye sordu.

Adam başını salladı.

Bay İletişimci. "Yolculuk için hazır mısınız?" Bir makaleyi gözden geçirirken homurdandı.

"Köpeklerin karnı doydu mu?" Köpek kapları yalanıp temizlendiği için cevap verme zahmetine girmedi. Bir tepki almaya kararlı bir şekilde, "Dün geceki sikişin nasıldı?" diye sordu.

Blade ona sitemle baktı ve gözlerini Nora'ya kaydırđı.

"Blade, o yedi aylık."

Gazeteye geri döndü. Blade kullandığı dil konusunda endişeliydi. Bunu Carmen'e söylemesi gerekecekti. Blade tehditkâr ve mesafeli davranıyordu ama Nora için en az Gavin kadar üzülüyordu. Onlar küçücük bir bebek için kendilerini dizginlemeyi başaran iki savaşıydı. Buna inanamıyordu. Blade'in Nora'yı sessiz tutma şansı ondan daha fazlaydı. Şu anda bile Nora mama sandalyesinde oturmuş, bir şeye vurduğunda ses parçacıkları çıkaran parlak bir çekiçle oynuyordu. Blade'in o gürültüyle nasıl okuyabildiği bir muammaydı.

"Bütün gece seks arkadaşınla mı kaldın?" Adamın siyah gözleri kıza kayarak, bunu tartışmak istemediğini ama kızın dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı olduğunu ve buradaki tek kişinin o olduğunu söyledi. "Striptiz kulübüne birini seçmek için mi gidiyorsun?"

Kâğıdı katladı ve kâsesini aldı. "Hadi, Blade."

"Gavin eğitim yok dedi." Blade elindeki kâseyi lavaboda ıslattıktan sonra ona döndü. "Ve bütün gece dışarıda kalmadım. Kabus gördüğün sırada saatim çaldı ve Gavin seni disipline ederken Nora'yı aşağı indirdim."

Utancından yüzü kızardı. Blade ona nasıl haddini bildireceğini iyi biliyordu.

"Görünüşe bakılırsa, sana fazla yüklenmemiş." Ağzı açık kaldı. "Ciddi misin lan sen?"

Gözleri tekrar Nora'ya kaydı ve bu sefer gerçekten üzgün görünüyordu. "Dikkat et."

"Bana kolay mı davrandı sanıyorsun? Günlerce oturamayacağım!" "En azından ayakta durabilirsin."

Ona dik dik baktı. "Ciddi misin?"

Adam omuz silkti. "Onu işaretledin."

Ayağını yere vurdu. "Küçük bir çizik!"

"Gavin tetikte ve başka bir çıkış noktası yok."

"Ve benim kum torbası olmam mı gerekiyor?"

"Onun enerjisini istediğin gibi yönlendirebilirsin. Bu sabahki ruh haline bakarak söyleyebilirim ki, bundan hoşlandı, bu yüzden ne istersen yapmaya devam et, sadece sonuçlarına hazırlıklı ol."

"Siz kafayı yemişsiniz." Blade, Gavin'i evcilleştirmesi için ona tavsiyeler veren berbat bir Yoda gibiydi.

"Dışarı çıkmak için giyinmişsin," dedi onun öfkesini görmezden gelerek. "Köpekleri Isabel Teyze'ye götürüyorum."

Saatine bir göz attı. "Kalkış saati yaklaşık bir saat sonra mı?" "Evet."

Telefonuna uzandı ve birkaç arama yapmaya başladı. Blade ve Gavin işi şansa bırakmıyordu. İster kuaföre ister teyzesinin evine gidiyor olsun, on ila yirmi korumadan oluşan bir eskortu vardı. Güvenlik ekibi yola çıkmadan önce güzergâhı tartışmak ve bir acil durum planı hazırlamak için bir araya gelecekti.

Blade odadan çıkıp onu Nora'yla baş başa bıraktı. Bebeğin yanına gitti ve parmağını kızının minik boynunda gezdirerek titredi. Babasını ve Steven'ı soğukkanlılıkla öldürmek onu değiştirmişti. Aynı şekilde düşünmüyordu ve ahlaki pusulası henüz doğru kuzeyi bulmamıştı. İçinde temizleyemediği bir karanlık vardı. Artık neler yapabileceğini biliyordu. Korumak ya da intikam almak için sakatlayacak, öldürecek ve işkence edecekti. O nasıl bir anneydi? Bazen Gavin, Blade ya da Carmen'e rüyaları, korkuları ve akıl sağlığı hakkında içini dökmek istiyordu ama ne diyeceklerini zaten biliyordu. Ya onu yatıştırıp geçeceğini söyleyecekler ya da kendilerinin de aynı karanlık düşüncelere sahip olduklarını söyleyeceklerdi. Hangisinin daha kötü olduğundan emin değildi.

Nora ona doğru uzandı. Çocuğunu kucağına almadan önce tereddüt etti. Nora'yı kendine yakın tuttu ve kokusunu içine çekti. Nora'yı kendinden bile koruyacaktı.

Bir saat sonra, Blade'in ön koltukta, köpeklerin, Nora'nın ve kendisinin arkada oturduğu bir SUV'ye doluştular. Üç SUV onlara Teyze'ye kadar eşlik etti.

Isabel'in nişanlısıyla paylaştığı yeni evi. Bahçesi, düzenli çimenleri ve hatta beyaz çitleri olan pitoresk bir evin önüne geldiler. Lyla SUV'den indi ve Nora'yı kalçasında tutarken etrafı incelemek için durakladı. Buraya daha önce hiç gelmemiş olmasına rağmen bir deja vu anı yaşadı. Bu ev onun kendisi için hayal ettiği şeydi. Basit bir ev ve iyi kalpli bir adamın sevgisi. Bu asla gerçekleşmeyecek bir hayaldi.

"Dada," dedi Nora, Lyla'ya zaten dönülmez bir yolda olduğunu hatırlatarak.

Alnını Nora'ninkine bastırdı. "Biliyorum, bebeğim."

Isabel Teyze ön kapıyı açtı ve el salladı. "İçeri gelin!"

Blade köpekleri dışarı saldı ve onlar da teyzesine doğru koşmaya başladı. Kapıya doğru yürüdü, güvenlik tarafından kuşatılmıştı. Ona sarılabilmek için korumalarını iterek yolundan çekmesi gerekti.

Isabel Teyze heyecanla bacaklarını tekmeleyen Nora'yı kucağına alırken, "Dün gece harikaydı," dedi.

"Eğlenmenize sevindim." Marv'a gülümsedi ve elini uzattı. Dün gece olduğu gibi, Marv sanki yıllardır tanışıyorlarmış gibi ona sıkıca sarıldı.

"Seni tekrar görmek güzel, sevgilim," dedi.

Gözyaşlarının diken diken olmasından utanmıştı. Adam onu bırakır bırakmaz, tepkisini gizlemek için uzaklaştı. Babasının ihanetinin yaralarını hâlâ saramamışken, ona şefkat ve ilgiyle yaklaşan başka bir baba figürünün yanında olmak çok zordu. Steven tarafından kandırıldıktan sonra duvarları çok yüksekti ama Marv... O iyi bir insandı. Hoşlandığı kızı Maddie de öyleydi. Maddie genç ve tatlıydı. Ona Pyre'lar hayatına girmeden önceki masum halini hatırlatıyordu.

"Peki büyük gün ne zaman?" diye sordu Isabel Teyze.

"Marv'ın oğlu Japonya'dan dönene kadar bekleyeceğiz. Karısının hamileliği seyahat edemeyecek kadar ilerlemiş durumda."

"Oh! Bu ilk torununuz mu?" diye sordu Marv'a.

Göğsünü şişirdi. "Evet. Onu görmek için sabırsızlanıyorum."

Gülümsemeye çalıştı ama başarılı olduğundan emin değildi. Marv'ın ilk torunu için heyecanlı olduğu ve tüm aile orada olabilsin diye düğününü bile ertelediği belliyken, babası kendi torununu öldürmeye çalışıyor, Beatrice ise Nora'yı görmeyi reddediyordu.

Lanet bir yağmur bulutu olmamaya kararlı bir şekilde oturma odasına gitti ve tam oturacaktı ki kızı itiraz etti. Lanet olası Gavin.

"Düğünü nerede yapacaksınız?" diye sordu.

"Gel, sana göstereyim." Isabel Teyze kollarını birbirine bağladı ve onu arka bahçeye götürdü. "Mükemmel değil mi?"

Öyleydi. Beau ve Honey elli yaşını aşmış olması gereken ağaçların gölgesinde koşuyorlardı. Bahçe, olgun bitkiler ve rengarenk çiçeklerden oluşan bir cümbüşle bakımlıydı. İki ağacın arasına yerleştirilmiş beyaz bir bank ve küçük bir Japon bahçesinin içinden geçen taş bir yol vardı.

"Çok güzel," dedi sessizce.

Isabel Teyze başını onun omzuna yasladı. "Öyle değil mi?" "Senin adına çok mutluyum teyze."

Isabel Teyze doğruldu ve annelik endişesiyle ona baktı. "Ya sen, Lyla? Mutlu musun?"

Marv'ın kalkanında açtığı çukur bir deliğe dönüştü. Duyguları kaçtı ve bu da gözlerinin dolmasına neden oldu.

"Mutluyum," dedi titreyen bir sesle.

"Ah, tatlım." Isabel Teyze yanaklarını birbirine bastırdı ve başının arkasını avuçladı. "Annemi her hafta görmeye çalışıyorum. Onu bu şekilde görmek çok zor. Kendini suçladığını biliyorum ama yapamazsın."

Gözlerini kapadı ve titreyen bir nefes verdi.

"Güzel bir bebeğin ve seni seven bir kocan var. Annene ne olacağını kontrol edemezsin ama biz varız."

Lyla ona sıkıca sarıldı. "Biliyorum. Teşekkür ederim." Daha fazlasını söylemek istiyordu ama kendini tamamen kaybetmeden bunu yapamazdı.

Isabel Teyze geri çekildi ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Sen ve Carmen çok şey yaşadınız. Gözlerinizdeki hüznü görebiliyorum. Mutlu olmak için çok çabalıyorsunuz. Bunu başaracaksın. Bu zaman alacak."

"Biliyorum. İyi ve kötü günlerim oluyor."

Isabel Teyze bilgece başını salladı. "Her zaman böyle olabilir. Köpekler için endişelenme. Onlara iyi bakacağız. Marv'ın Utah'taki kulübesinde çok eğlenecekler. Temiz hava alacaklar ve tüm ağaçları işaretleyebilecekler."

Lyla güldü. "Evet, bundan keyif alacaklar." Tereddüt etti ve sonra sordu: "Nora'yı biraz sana bırakabilir miyim? Sanırım bu yolculuğa çıkmadan önce annemi ziyaret edeceğim."

"Elbette canım."

Eve geri döndüğünde, Marv ve Blade'i oturma odasında emekleyerek yepyeni çevresini inceleyen Nora'nın başında buldu. Blade'in siyah bakışları onun yüzüne yerleşti ve keskinleşti.

Blade'e, "Annemi ziyarete gideceğim ve Nora'yı burada bırakacağım," dedi.

Başını salladı ve adamlarla hızlıca konuştu. Diğerleri ona eşlik ederken bir grup adamı Nora'yı korumaları için bıraktılar. Annesinin evine yolculuk uzun sürmedi. Isabel Teyze ona yakın bir yer bulmalarına yardım etti ve Beatrice'e mümkün olduğunca yardımcı olmayı kabul etti.

Annesinin evi güvenli bir mahalledeydi. Lyla kısa bir süre annesine bir apartman dairesi almayı düşündü ama sonunda özel bir açık alanın zihinsel, ruhsal ve fiziksel olarak iyileşen annesi için harika bir sığınak olacağına karar verdi. Annesi taşınmadan önce evi gezmiş ama o zamandan beri geri dönmemişti.

Ev yumuşak beyaza boyanmış tek katlı bir kulübeydi. Önünde bir ağaç olan küçük bir bahçesi vardı. Dört adam arkadan gelirken Blade onu kapıya kadar götürdü. Silahını getirmemişti. Böyle bir kâbustan sonra

Dün gece yaşadığı olaydan sonra günlerce gergin kaldı ve panik ataklara ve hatta halüsinasyonlara eğilimli hale geldi. Kaya gibi sağlam olmadıkça silah taşımaya izin vermiyordu.

Kapıyı bir hemşire açtı. Lyla'yı görene kadar kalabalıktan telaşlanmış görünüyordu.

"Merhaba, Bayan Pyre."

Lyla, annesinin en sevdiği renk olan şeftalinin çok soluk bir tonuyla boyanmış eve girdi. "O nasıl?"

Hemşirenin gözleri ondan gardiyanlara kayd ve sonra "Yemek yemiyor..." dedi.

Lyla'nın midesi sıkıştı. "Onu görebilir miyim?"

"Elbette."

Lyla, Blade'in oturma odasında kalması gerektiğini belirtti. Kısa koridorda yürüdü ve Blade'in iri cüssesini tam arkasında hissedince iç geçirdi. Onu nadiren dinliyordu. Hemşire zifiri karanlık olan ana yatak odasının kapısını açtı.

"Anne?"

Cevap yok.

Hemşire ışığı açtı. Annesi yan yatmış, onlara bakıyordu. Işık yandığında Beatrice irkilmedi. Vahşi bakışları, geri çekilme isteğine direnen Lyla'ya odaklanmıştı. Annesini ne kadar çok görürse görsün, onun görünüşüne asla alışamayacaktı. Annesinin bir zamanlar çekici olan yüzünün şekli kalıcı olarak bozulmuştu. Vücudunun her santimi derin, kesici yaralarla kaplıydı. Burnunda, yanağında, kollarında ve bacaklarında et parçaları eksikti. Camdan gözleri rahatsız ediciydi ve kafasındaki yaralar nedeniyle kafasının büyük bir kısmı tıraş edilmişti.

"Anne?"

Kendini ilerlemeye zorladı. "Bayan Pyre," diye başladı hemşire endişeyle.

"İhtiyacımız olursa seni ararım," dedi Lyla yatağın etrafında dönerken ve Fransız kapılarının perdelerini gün ışığını içeri alacak şekilde geri çekerken. Oda, küçük bir göleti ve bahçesi olan arka bahçeye açılıyordu.

Blade kapının yanında duran hemşireye kısaca, "Getir," dedi.

Lyla arkasını döndü ve Blade'in yüzünü ona dönmüş, yan yatan annesine baktığını gördü. Annesi sıcak havaya rağmen eşofman giymişti. Kel kafasının arkası, boynundan aşağıya ve giysilerinin içine doğru devam eden derin, küt oluklarla kaplıydı. Annesinin yatağa bağlanmış görüntüsü zihninde yanıp sönerken Lyla'nın kafası cinayet düşünceleriyle uğuldamaya başladı. Sanki bu anılarını ya da ağzını istila eden metalik tadı yok edecekmiş gibi gözlerini hızla kırıştırdı. Annesinin tecavüzcülerine ateş ederken silahının çıkardığı sesi hâlâ hissedebiliyordu. Öfke damarlarında dolaşarak ellerinin karıncalanmasına ve yanlarında esnemesine neden oldu. Steven Vega gitmişti ama ardında bıraktığı yıkım asla sona ermeyecekti. İzini bırakmıştı ve bunun için ondan nefret ediyordu.

"Beatrice," dedi Blade, Lyla'yı şimdiki zamana odaklanmaya zorlayarak. Annesinden haber yoktu.

Kendine zaman kazandırmak için bakışları çorak odada gezindi ve duvardaki paramparça aynada durdu. Bunun olacağını tahmin etmeliydi. O bile aynalardan kaçınırdı ve yaralarını gizleyebilirdi. Derin bir nefes aldı ve annesiyle yüzleşene kadar yatağın etrafında döndü.

"Anne?" Bir kelime ya da hareket bekledi ama mavi gözlerinden biri ona sabitlenmiş olmasına rağmen hiçbir şey göremedi. "Hemşire yemek yemediğini söyledi."

O yakıcı bakışları olmasa annesi bir heykel gibi görünebilirdi.

"Ve fizik tedaviyi reddettiğinize dair raporlarım var."

Uğultulu sessizlik sınırlarını bozuyordu, annesinin ona nefretle bakması da öyle. Ayrı geçirdikleri zaman onun mizacını iyileştirmemişti. Aksine, düşmanlığını artırmış gibi görünüyordu. Eğer annesinin söyleyecek bir şeyi varsa, neden söylemiyordu ki?

"Yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu onun parçalanmış yüzünü okumaya çalışırken.

"Çık dışarı."

Annesinin sesi hırıltılı bir vıraklamaydı. Bir zamanlar olduğu gibi hafif, hoş bir ses değildi.

Lyla kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yemek yiyeceğine söz verene kadar gitmiyorum."

Beatrice'in küçümsemesi dehşet vericiydi. "Yaşadıklarımın sonra söylediğin her şeyin beni etkileyeceğini mi sanıyorsun?"

Lyla ifadesini nötr tutmak için yoğun bir çaba sarf etmek zorunda kaldı. Annesine ihtiyacı olduğunu iddia ettiği alanı vermişti ama eşofmanların altındaki bir deri bir kemik kalmış form kabul edilemezdi. Beatrice eriyip gidiyordu ve Lyla buna izin veremezdi.

"Bunu kendine yapmana izin vermeyeceğim."

"O canavarların elinden neler çektiğime dair en ufak bir fikriniz olsaydı, *beni rahat bırakırdınız.*"

Son üç kelimeyi tüyleri diken diken eden bir çığlık atarak söyledi. Annesi hareketsiz halini yalanlayan bir anilikle oturma pozisyonuna geçti. Blade aralarına girdi ama Beatrice bunu fark etmedi bile. Bütün dikkati Lyla'daydı. Öne doğru eğildi, deforme olmuş yüzü korkunçtu.

"Neler yaşadığım hakkında hiçbir *fikrin* yok. Her gün, her an yeniden yaşıyorum. Uyuşturucular yardımcı olmuyor. Rüyalarımın bile beni takip ediyorlar. Bana ne yaptıklarını biliyor musun? Ne dediklerini biliyor musun? Kaç saat bağlı kaldığımı-"

Annesi çığlık attı ve tırnaklarını yanağına geçirdi. Lyla öne atıldı ama Blade ondan önce davrandı. Beatrice dişlerini bir hayvan gibi gösterirken Lyla'nın ellerini aşağı çekti. Lyla'ya manik bir bakışla bakarken yanağından kan süzülüyordu.

"Ölüm için dua ettim. Bunun için yalvardım ve sen son saniyede geldin. Bu ne cüret!"

Beatrice hamle yapmaya çalıştı ama Blade onu yatakta tuttu. Onun farkında bile değilmiş gibi görünüyordu.

"Beni kurtarmaya hakkın yoktu. lmek istedim. lmeliydim. Sence *bu* yaşamak mı? Yardıma ihtiyacım olan bir hayat mı? Kimsenin bana bakamayacağı bir hayat mı? Her yerimde o hayvanların izleriyle yaşamak istediğimi mi sanıyorsun? Kaç kez tecavüze uğradığımı biliyor musun?"

Dehşeti yeniden yaşarken annesinin yüzünün gevşediğini gördü. Vücudu titremeye başladı. Beatrice yüzünü Blade'in göğsüne bastırdı ve uyanan kbusuyla savaşırken ürperdi. Lyla dokunmak ve yatıştırmak istedi ama bunun hoş karşılanmayacağını ve annesini şiddete teşvik edebileceğini biliyordu. Beatrice yüzünü kaldırıp Blade'i sanki hiçbir şey değilmiş gibi itene kadar çaresizce onu izledi. Bu da onun ne kadar değiştiğinin bir başka göstergesiydi. Doktorlar travmanın onu değiştireceğini söylemişlerdi. Bugün karşılaştığı kadının, eskiden olduğu yumuşak dilli itaatkr kadınla hiçbir ortak yanı yoktu.

Beatrice ona bir parmak salladı. "Bu evi kendini suçlu hissettiğin için aldın."

Lyla'nın midesi sıkıştı.

"Baban ve benim sana ihtiyacımız varken, bizden yüz çevirdin ve şimdi yardım mı teklif ediyorsun? İş içten geçtikten sonra mı?"

Ağzından salya akıyordu. Onu sildi ama Lyla bunun kalıcı bir sorun olacağını görebiliyordu çünkü dudakları birleşmiyordu.

"Her şeye rağmen hayatta kaldın. Hâlâ burada olmanın bir sebebi var," diye fısıldadı.

"Baban olmadan, hiçbir şeyim yok."

Annesi için hissettiği acıma duygusu bir anda yok oldu. Annesi Pat'i kimsenin indiremeyeceği bir kaideye oturtmuştu. lrken bile annesi onu bir aziz olarak görüyordu.

"Hâlâ nefes alıyorsun. Gücünüzü yeniden kazanma yeteneğiniz var. Bazı insanlar hayatları için savaşıyor ve siz burada karanlık bir odada oturuyorsunuz,

ölmeyi isteyerek."

Blade ona hızlı bir bakış attı ama o bunu görmezden geldi. Dört ay olmuştu. Endişe, sempati, pişmanlık ve suçlulukla geçen dört ay. Hiçbir şey yapamayacağı şeyler vardı. Güvenli evde olanları değiştiremezdi. Steven Vega'nın ona ya da şehre yaptıklarını silemezdi. Korkunç kâbusları ya da panik atakları yok edemezdi ama bu

-Bu konuda bir şeyler yapabilirlerdi. Beatrice hâlâ buradaydı. Onun için farklı bir sonuç olabilirdi. Hayat onun avuçlarının içindeydi ama o yüz çevirdi.

"Ziyan olup gitmene izin vermeyeceğim."

"İzle beni," dedi Beatrice sıkılmış dişlerinin arasından. "Babanın önünde bana tecavüz ettiler. Ağlıyordum..." Tırnakları kıvrıldı, tekrar yüzünü tırmıklamaya hazırdı ama Blade öne çıkınca ona tısladı. "Ondan bir şey istediler. Beni kurtaracağına söz vermişti. Beni asla hayal kırıklığına uğratmadı." Beatrice ellerini yaralı başının üzerinde gezdirdi ve sonra kollarını kendi etrafında sararak sallandı. "Bunun Gavin'le bir ilgisi olduğunu biliyorum. Pat asla böyle bir şeye bulaşmazdı. Bunun başıma gelmesine asla izin vermezdi."

Lyla'nın elleri yumruk oldu.

"Gerçekten öldü mü, yoksa Gavin bir yerlerde ona işkence mi ediyor?"

Beatrice yatağının kenarına tünemiş, çılgın gözlerini Lyla'ya dikmişti. İnsandan çok hayvana benziyordu.

"Bana gerçeği söyle,

Lyla!" "O öldü," dedi.

"Nereden biliyorsun?"

Aylardır içini kemiren şeyi söyleme ihtiyacıyla göğsü kabardı. Pat'in ihanetini asla atlatamayacaktı ve annesinin kör saflığı ve ona olan inancı onu öfkeliyordu.

Bir adım öne çıktı. Eli boynunun arkasındaki kravata gitti. İpi çekiştirdi ve elbisesinin yüksek yakalı üst kısmının düşmesine izin verdi. Elbisenin üst kısmı

Beatrice ne yaptığının farkına varmak için birkaç saniye bekledi. Lyla, Beatrice'in gözleri göğsünü süsleyen sekiz bıçak yarasına ve uzunluğu on beş santimden fazla olan üç kesik izine takılana kadar bekledi. Bunlar annesinin yaralarıyla kıyaslanamazdı ama öldürmek için açılmış oldukları belliydi. Bir duygu titreşimi annesinin yüzündeki nefreti sildi.

"Acı ve ıstırap hakkında hiçbir şey bilmediğimi mi sanıyorsun?" Lyla fısıldadı. "Düşündüğünden daha fazlasını biliyorum. Bıçaklandım, tecavüze uğradım ve avlandım. Ben de ölmek için yalvardım ama ölmedim."

Annesinin nefreti ve bir canavara olan kırık inancı yüzünden içindeki karanlık yayılmaya başladı.

"Sevdiğiniz birinin işkenceyle öldürülmesini izlemenin nasıl bir his olduğunu bilirim. Manny'nin yüzünü parçalamalarını izledim. Kendi kanında boğulmasını dinledim. Tamamen çaresiz olmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum. Üç yıl sonra hala her hafta bu konuda kabuslar görüyorum."

Titreyen parmağıyla yara izlerinden birini takip etti.

"Manny'yi öldüren adam, beni bıçaklarken gülen adam, kocan onunla bir anlaşma yapmıştı." Dudaklarının bir hırıltıya dönüşmesine engel olamadı. Nefes alış verişleri sert ve düzensizdi, çünkü kana susamıştı. "Pat, Nora ve beni ona beş yüz bin dolara sattı. O canavar sigorta için sana tecavüz etti. Pat'i Nora ve Carmen'in başında silahla dikilirken yakaladım."

Annesinin yüzüne baktı, şiddet ihtiyacıyla kanı kaynıyordu. Annesinin kilit altında tuttuğu vahşiyi görmesine izin verdi ve Beatrice geri çekildiğinde tatmin oldu.

"Ne yaptığımı düşünüyorsun *anne*?"

Blade'in kolu göğsünün üst kısmına bastırdı, gerekirse onu geri itmeye hazırdı. Onun kontrolünün en iyi ihtimalle zayıf olduğunu, sabrını kaybettiğini ve öldürmek için saldırdığını biliyordu.

"Her *gerçek* annenin yapacağını yaptım," diye tısladı. "Kızımı korudum."

İfadesi odayı doldurdu, o kadar sessizdi ki oturma odasında duran muhafızların uzaktan gelen mırıltılarını duydu. Beatrice'in bir hamle yapmasını bekledi ama Beatrice yine kıpırdamadan duruyordu.

"Pat yapamazsa Nora'yı öldürmeleri için adam gönderdi. Ben de onları öldürdüm." Sesi öfkeyle titriyordu. "Yaptığım fedakârlıklar, yaşadığım *cehennem hakkında* hiçbir fikrin yok. Beni hastanede görmeye hiç gelmedin. Hayatım için savaşıyor olmam umurunda değildi. Her şey haberlerdeydi. Yıllarca ortadan kayboldum ve sen nedenini hiç sormadın. Tek önemsedğin *oydu*."

Son kelimeyi kükreyerek söyledi. Blade onu bir adım geri atmaya zorladı ve o da buna izin verdi çünkü Beatrice'in üzerine atlamaya çok yaklaşmıştı. Yılların acısı onu boğuyordu.

"Neredeydin *lan* sen?" Sesi öfkeyle gırtlaktan çıkıyordu. "Bana hiç yardım etmediğimi söylemeye nasıl cüret edersin? On altı yaşında faturaları ödemeye yardımcı olmak için bir işe girdim. Beni Pyres'e verdin çünkü benim için lanet bir çeyiz istiyordun. Tek umursadığın benden ne koparabileceğindi. Seni bulmak, sana zamanında ulaşmak için hayatımı tehlikeye attım."

Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Kendini kontrol etmeye çalışırken tırnakları Blade'in koluna battı.

"Hoşuna gitse de gitmese de, sen benim yaşayan tek ebeveynimsin. Bu rolde ne kadar işe yaramaz olsan da, sahip olduğum tek şey sensin. Hâlâ burada olmamın tek sebebi Carmen. Vinny'yi kaybetti ve benim ölümüm onu uçurumun kenarına itebilirdi. Ölmeme izin vermedi, ben de onun için savaştım. Kendinden başka kimseyi umursamadığına göre, ilham bulmanı öneririm çünkü seninle işim bitmedi. Seni kaşıkla besleyecek birini bulmam ya da bir sığır çomağıyla yataktan zorla kaldırmam gerekse bile umurunda değil. Ben bitti diyene kadar işin bitmedi. Anladın mı beni?"

Lyla üstünü yukarı çekti ve titreyen parmaklarıyla bir düğüm atarken arkasını döndü. Yüzünden akan öfkeli gözyaşlarıyla evden dışarı çıktı. Onları saklamaya zahmet etmedi çünkü umurunda bile değildi. Blade

cipin kapısını açtı ve o da içeri tırmandı. Morarmış kışının verdiği rahatsızlık, içinde kopan fırtınanın yanında hiçbir şeydi.

Isabel Teyze'ye dönüş yolundaki kısa yolculuk ona kendini toparlaması için yeterli zamanı vermedi. Isabel Teyze Nora'yla birlikte dışarı çıktığında hâlâ sızıyordu. Lyla'nın yüzünü gördüğünde gülümsemesi kayboldu.

"Ah, tatlım, özür dilerim."

"Senin hatan değil. Ona göz kulak olduğun ve Beau ile Honey'i aldığın için teşekkür ederim," dedi titreyerek Nora'yı alırken. Nora'yı araba koltuğuna bağladı, kendini kaybetmesini önleyecek her türlü görev için minnettardı.

Isabel Teyze ona sarıldı. "Seni seviyorum." Başını salladı. "Ben de seni seviyorum. Teşekkür ederim." "Ne zaman istersen. İyi yolculuklar."

"Seninki de."

Araba koltuğunun yanına tırmandı ve elini Nora'nın kucağına koydu. Kızı elini kaldırdı ve parmaklarını kemirdi. Gözyaşları yanaklarından süzülürken dümdüz önüne baktı.

Blade ona bakmak için koltuğunda döndü.

"Lyla?" "Beni eve götür," diye fısıldadı.

Arabayı yoldan çektiler.

"Anne anne," dedi Nora.

Bu güzel bir an olmalıydı - Nora'nın onun adını ilk kez söylemesi - ama tek düşünebildiği kendi kırık annesiydi. Yüzünü Nora'nın kucağına gömdü ve ağladı.

Kaleye vardıklarında gözleri kurumuştı. Nora, Isabel Teyze'nin evinde çok eğlenmiş olmalıydı çünkü uyuyordu. Nora eve girerken Blade onu omzuna aldı. Spor salonuna yöneldi ve Blade içeri girdiğinde ellerini bantlamaya çalışıyordu.

"Nora nerede?" diye sordu.

"Oturma odası. Uyanırsa onu duyarız."

Ellerini bağlamayı o üstlendi. Kadın parmaklarını araladı ve ikisi de kadının ne kadar kötü titrediğini gördü. Adam elini onunkinin etrafına kapattı.

"Lyla."

Geri çekildi. "Hayır." Ona sırtını döndü ve sanki bu aptal gözyaşlarını durduracakmış gibi başını yukarı kaldırdı. "Onun nasıl bir canavar olduğunu bilmesi gerekiyordu."

Yorum yapmadı.

"Birine onu öldürdüğümü söylemiş olsa bile elinde kanıt yok, değil mi?" Adam cevap vermeyince yüzünü ona döndü. "Doğru mu?"

"Konuşmayacak," dedi.

"Nereden biliyorsun?"

Omuz silkti.

"Bana onun kıcına binecek birini bulun," diye mırıldandı. "Ben emredinceye kadar ölmeyecek."

Blade'in sırtışı onu olduğu yerde

durdurdu. "Neden sırtıyorsun lan?"

Başını iki yana salladı. "Uzun bir yoldan geldin."

Kadın ona ters ters baktı. "Ve bunun komik

olduğunu mu düşünüyorsun?" "Evet."

"Siktir git, Blade."

"Ona duyması gereken gerçeği söyledin."

Omuzlarındaki çılgılık atan gerginlik azaldı.

"Ona zaman verdiniz. Hâlâ kat etmesi gereken uzun bir yol var ama bugün söyledikleriniz olmasaydı daha fazla ilerleyemezdi."

"Bir sürtük gibi davranıp beni daha kötü hissettirmek için ölebilir."

"Onu tetikte tutacak doğru personele sahip olduğundan emin olacağım."

"Teşekkür ederim." Spor minderlerinin üzerinde yürürken maksî elbisesi bacaklarının etrafında uçuşuyordu.

"Hâlâ boks yapmak istiyor musun?"

Düşündü ve sonra başını salladı. Gerçeği söyleme kararını desteklemesi omuzlarındaki yükü hafifletmişti. Çoğu insan annesine karşı daha sempatik ve anlayışlı olması gerektiğini söylerdi ama işler iyiye gitmiyordu. Gerçekçi olmanın zamanı gelmişti.

Blade'e doğru yürüdü. Adam sertleşti ama geri çekilmedi. Ona çarptı ve yüzünü onun geniş göğsüne gömdü.

"Teşekkür ederim."

Onun fikirleri onun için çok şey ifade ediyordu. Annesiyle aralarında geçenlere tanık olması ve daha sonra pişman olacağı bir şey yapmaması için aralarına girmesi onun hakkında çok şey söylüyordu. Bir dereceye kadar onu ve Gavin'i kendilerinden korumuştı.

"Ne oluyor lan?"

Blade'in etrafına baktı ve Gavin'in kapıda durduğunu gördü. Blade'e ters ters baktı. "Sen yapmadın."

Cevap vermek zorunda değildi çünkü tabii ki biliyordu. "Seni affediyorum," dedi ve göğsünü okşadı. "Affedilmeyi istemedim," diye karşılık verdi.

Gavin'e doğru yürüdü ve "Sarıl bana." dedi.

Devasa kollarını onun etrafına doladı ve onu kendine doğru çekti. Yanağını adamın şişkin göğüs kaslarına yasladı ve "Bu kadar kaslı olmasaydın daha rahat ederdin," diye mırıldandı.

Blade yanından geçerken kıs kıs güldü.

"Bir şaplak daha mı istiyorsun?" Gavin sordu.

Titrek bir iç geçirdi. "Belki başka bir zaman."

Adam onun çıplak sırtını okşadı. "İyi misin?"

"Olacağım."

LYLA GÖZLERİNİ AÇMADAN ÖNCE DUDAKLARI BİR GÜLÜMSEME ŞEKLİNDE
KIVRILMIŞTI. LYLA'NIN

Pencereleri örten ahşap panjurların arasından sızan en ufak ışık kırıntısında Gavin'in ağır kolunun altında sıkışıp kalmıştı. Adam derin bir uykundaydı, yüz hatları tamamen gevşemişti. Kadın yataktan kalktığında Gavin kıpırdamadı. Nora'yı kontrol etmek için parmak uçlarında yan odaya geçti, o da ölü gibiydi.

Ana süitten çıkıp yaşam alanına girmeden önce sessizce giyindi. Kiraladıkları özel villa, bir zamanlar yerlilerin yaşadığı saman kulübelerin korkunç bir versiyonuna benziyordu, ancak beş bin fit kareden fazla yaşam alanı, üç havuz ve klima içeren modern güncellemelerle. Villa, paha biçilmez manzarayı seyretmeleri için onları dışarıya çağıran çok sayıda kapalı-açık yaşam alanıyla inanılmaz bir düzene sahipti.

Blade ana terasta durmuş, bacaklarını iki yana açmış ve ellerini arkasında kenetlemişti. Sonunda tropik havaya teslim olmuş ve pantolon yerine şort ve siyah bir gömlek giymişti. Las Vegas'tan dört bin mil uzakta olmasına rağmen hâlâ omuz kılıfını takıyordu.

Onun yanına geldi ve manzarayı seyretti. Ana teras, palmiye ağaçları ve tropik bitkilerle kaplı U şeklinde bir oyuk olan özel plajlarına bakıyordu. Su göz alabildiğine uzanıyordu. Bora Bora cennet gibiydi, saf ve basit. Bu adaya adımını attığı anda

Sanki hiçbir şeyin kötü olamayacağı alternatif bir evrene gelmiş gibi hissetti. Hava çiçek kokuyordu, personel güler yüzlüydü ve kendini yıllardır olmadığı kadar güvende hissediyordu. Kalp ağrısı ve endişesinin böylesine saf, doğal bir güzellik karşısında eriyip gitmesi bir günden az sürdü.

"Hiç böyle bir şey gördün mü?" diye fısıldadı.

"Hayır," dedi Blade, sesi aynı derecede sessiz, neredeyse saygılıydı.

Ada henüz kıpırdamamıştı. Bora Bora'nın hepsinin üzerinde uyuşturucu etkisi vardı. Aylardır hiç bu kadar huzurlu uyumamıştı. O ve Gavin ilk günü terasta uyuklayarak, yemek yiyerek ve okyanusun sesini dinleyerek geçirdiler.

"Odanı beğendin mi?" diye alay etti.

Blade, dört kişi için yeterli odası, kendine ait özel havuzu ve jakuzisi olan diğer süitte kaldığını öğrenince ufak çaplı bir kriz geçirdi. Gavin, yanlarında getirdikleri ve arazide devriye gezen on muhafız için başka bir villa kiraladı.

"Çok büyük," diye

homurdandı Blade. "Bu
mükemmel."

Omuzlarını yuvarladı. "Buna gerek yok."

Omzunu onunkiyle çarpıştırdı. "Biz buradayken bundan faydalanmalısın. Rahatla, kendini toparlamak için biraz zaman ayır."

"Neyden?"

Gözlerini ona dikti. "Ciddi değilsin, değil mi?"

Sahili taradı. "Koşmaya hazır mısın?"

Gözlerini kırıştırdı. "Az önce ne dediğimi

duymadın mı?" "Beş gündür spor yapmıyorsun."

Ellerini kalçalarına koydu. "Tatildeyim! *Ve* yüzüyorum, bu da kalori yaktırıyor."

"Bir koşu seni öldürmez."

Tiksintili bir ses çıkarmadan önce bir süre ona baktı. Hayır, bir koşu onu öldürmezdi ve manzara harika olurdu, bu yüzden eğer bir koşu

onu susturabilirdi, tamam. Gavin konuştuğunda yatağın üzerinde oturmuş ayakkabılarını giyyordu.

"Saat kaç?"

Ona hızlı bir öpücük verdi. "Daha erken. Blade ve ben koşuya çıkıyoruz. Nora hâlâ uyuyor. Benim için ona göz kulak olur musun?"

Homurdandı ve onu serbest bırakmadan önce daha derin bir öpücük için aşağı çekti.

On

u. "Neden gülümsüyorsun?" Blade ona katıldığında sordu. "Gavin uyuyor."

"Yani?"

"Buna ihtiyacı var." Yüzündeki şaşkın ifade, ona gerçekten ne dediğini anlayamadı. "Boş ver. Hadi gidelim."

Ayakkabılarını değiştirmiş ve silahları atmıştı. Akıllıcaydı, çünkü zaten silahı olmaması gerekiyordu. Villalarından biraz uzakta olan ana yola ulaşmadan önce palmye ağaçlarının altında sessizce yürüdüler. Kolay bir koşu ile başladılar, onun tesisi görebilmesi için yeterince yavaş bir tempoydu. Yol, kokular, renkler ve çarpıcı manzaralarla dolu yemyeşil bir harikalar diyarının içinden geçiyordu. Kumsala vardıklarında dayanıklılığı azaldı. Daha önce hiç kumda koşmamıştı, bu yüzden yarım mil içinde nefes nefese kalmıştı. Ayakkabılarının altında kum çalkalanıyor, bu da sert ve düz bir zeminde olduğundan üç kat daha fazla çalışmasına neden oluyordu.

"Tamam, işim bitti," diye nefes nefese kaldı ve yavaşça yürümeye başladı.

Blade durdu ve ona döndü. Gömleği terden sıırıslıklam olmuştu ama nefes alış verışı yorulmasına rağmen hâlâ düzenliydi.

"Bununla nasıl başa çıkabiliyorsun?" diye sordu ve ince beyaz tozu tekmeledi.

"Sürekli antrenman yapıyorum."

O da antrenman yapıyordu ama görünüşe göre onun kadar değil. Ne kadar çok çalışırsa çalışsın, Blade ya da Gavin'e asla yetişemeyecekti. Sahil boyunca ilerlerken nefesinin altında mırıldandı. O sırada

Nefesini geri aldığında, çevresini bir kez daha takdir etmeye başladı. Nane yeşili sular onu çağırıyordu. Gavin getirdiği tek parça mayoyu sakladı ve bir tane daha alması için ısrar etti. Özel bir plajları olmasına rağmen bikiniyle ortalıkta dolaşmak istemiyordu ama Gavin buna izin vermedi. Onun otokratik talebine boyun eğdi çünkü su hayal edilebilecek her mavi tonundaydı ve dayanamadı. Çevrelerinden esinlenerek iki mayo seçti; kobalt ve beyaz bikini. Vücudundan memnun değildi ama burada kendini o kadar da mahcup hissetmiyordu. Dün bikiniyi giydiğinde Blade gözünü bile kırpmamıştı. Gavin'in örtünmesine ya da ona uygun bir pareo giymesine izin vermemesi onu çileden çıkarmıştı. Tam bir kabadayıydı. Öte yandan, Gavin burada geçirdikleri zamanı benimsiyordu, bu yüzden çok fazla şikayet etmedi.

Villaya doğru dönerlerken, adanın ucunda durakladı. Birkaç adım önde olmasına rağmen Blade hemen durdu, onun her hareketine dikkat kesilmişti. Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı, esinti saç tellerini çekiştiriyordu. *Titanik*'teki Rose gibi kollarını iki yana açma isteği onu gülümsetti ama sabahın bu erken saatinde Blade'i korkutmak istemiyordu. Elini kalbinin üzerine koydu ve kulaklarındaki ritmik gümbürtüyü dinledi. Hâlâ buradaydı.

"Böyle bir yer göreceğim hiç aklıma gelmezdi."

Gömleğini bir omzuna atmış olan Blade'e baktı. Başını sallamadan önce çevresini taradı.

"Burayı içime sindiremiyorum."

Gülümsedi. "Harika değil mi?"

"Bir şey olduğu kesin."

Adamın isteksiz hayranlığı onu gülümsetti. Manny haklıydı. Hepsinin buna ihtiyacı vardı - hayatlarından ve onunla birlikte gelen şiddet, aldatma ve belirsizlikten bir mola.

Blade'e bakarken, bakışları onun yan tarafındaki eski yanıklara benzeyen şeylere kaydı. Bıçak yaralarını ve daha önce fark edemediği diğer yara izlerini tanıdı.

tanımladı. Bir adım geri çekildi ve adamın kürek kemiklerinin üzerine serpiştirilmiş beş küçük daireyi inceledi. Hiç düşünmeden uzandı ve dokundu. Adam sertleşti ama geri çekilmedi. Beş kurşun.

"Burası ... yeri mi?"

"Korkaklar bizi pusuya düşürdü ve beni arkadan vurdular."

Sırtı önünden daha çok yara almıştı. Onu tanıdığı onca yıl boyunca hiç gömleksiz görmemişti. O da tıpkı kendisi gibi geçmişini gizliyordu. Vücudu iyi şekillendirilmişti ama Gavin'inkinden daha fazla sakatlanmıştı. Vücuduna dağılmış on beş kurşun yarası saydı. Omurganın tepesinde derin bir yara izinin izini sürdü. O kesiğin bir bıçak tarafından yapıldığını bildiği için ürperdi. Adamın etrafında dolaştı ve yüz yüze gelene kadar yara izlerinin katmanlarını inceledi. Gözleri sol kaşındaki küçük kesikte ve yanağında bir oluk oluşturan, yeni iyileşmiş bir kesikte takılı kaldı. İnce saç çizgileri göğsünün üzerinde çaprazlama uzanıyordu.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu.

Okunamayan siyah gözleri uzun bir süre onunkileri tuttuktan sonra şöyle dedi: "Başka seçeneğim yoktu. Bunun içinde doğdum."

"Başka bir şey yapmak ister misin?" "Hayır."

Sesinde tereddüt yoktu. Kız anlamamıştı. "Neden olmasın?"

"Ben bir askerim."

"İstediğin bu mu?" "Ben buyum."

"Yeraltı dünyasının dışında bir hayatın olabilir." "Hayır, yaşayamam."

"Gavin ile bir sözleşmeniz var mı?"

"Hayır."

"O zaman neden farklı bir şey denemiyorsun?"

"Ve seni bırakayım mı?"

Nefes almayı bıraktı. Onun için en iyisini istiyordu ama bu onu terk etmek anlamına geliyorsa ...

Ağzı tekrar düzleşmeye zorlamadan önce kıvrıldı. Onun ötesine, okyanusa doğru baktı. "Bir kez asker olan, her zaman askerdir. Savaşta ölürüz. Bu onurlu bir ölümdür."

"Askere mi gittin?"

"Katılmak için liseden mezun olmanız gerekiyor." "Mezun olmadın mı?"

"Hayır, beşinci sınıfta okulu bıraktım."

Onu kandırabilirdi. Blade hareketlerinde ve konuşmasında kesindi. Sesi eğitimsiz gibi gelmiyordu ve bir denizci kadar sertti. Tıpkı Gavin gibi gururlu bir adamdı. Kararlı, sadık ve hayatını ortaya koymaya hazırdı. Anlamıyordu ama buna saygı duyuyordu. Hayatını ona borçluydu ama o hiçbir şey istemiyor ve ona bir şeyler vermeye çalıştığında sinirleniyordu.

"Ne istiyorsun, Blade?"

Siyah gözler yeniden ona odaklandı. "İhtiyacım olan her şeye sahibim." "Ama başka ne istiyorsun? Doğum günün ne zaman?"

Kaşlarını çattı. "Sana söyledim, hiçbir şey istemiyorum." "Bana doğum gününü söylemeyecek misin?" "Önemli bir şey değil."

Onu göğsünden bıçakladı. "Söyle bana." Adam ona ters ters baktı.

"Aralık." "Aralık ne?"

"Yirmi beşinci."

Kocaman sırıttı. "Sen bir Noel bebeği misin? Bu çok *şirin*!"

Ondan uzaklaştı ve villaya doğru geri dönmeye başladı.

"Bu da demek oluyor ki Noel'de en az iki hediye almalısın, biri doğum günün için biri de tatil için," dedi onun yanında volta atarken.

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok."

"Oh, bebek gibi davranmayı bırak. Çoraba, daha fazla siyah gömleğe ya da kravata ihtiyacın olmalı, değil mi? Sana güzel bir takım elbise alabilirim."

"Kendim satın alabilirim."

"Tabii ki yapabilirsin ama birinin vermesi daha iyi. Bekle!" Kadın adamın elini tuttu ve onu durdurdu. "Gerçek adın ne?"

Gözleri kısıldı. "Blade'i kullanıyorum."

"Biliyorum, ama bu bir takma ad, değil mi?" Cevap vermeyince elini sıktı. "Gerçek adının nesi var?"

"Bundan hoşlanmadım."

"Pek çok insan isimlerini sevmez ama-"

"Nefret ettiğim birinin adını almışım. Kullanmıyorum."

Sesi o kadar tedirgindi ki, Gavin'i yatıştırmak için yaptığı gibi göğsünü okşadı. "Tamam, Blade o zaman." Tekrar yürümeye başladı ve Gavin hareket etmeyince elini çekti. "Hadi, acıktım."

Tekrar hareket etmeye başladığında onu serbest bıraktı. Uzakta villayı gördü ve kişisel güvenlikleri bir anda ortaya çıkınca yerinden sıçradı. İşlerine geri dönmekten önce onu başarıyla onayladılar.

"Neden bizimle kalmak istediğini bilmiyorum," dedi sessizce, ona bakmadan. "Ama istediğin için mutluyum."

Ana terasa yaklaşıyorlardı ki, "Bugün düşündüğümden çok daha fazlasına sahibim. Hiçbir yere gitmiyorum."

Gavin'in nasırlı, yaralı elini bir kez daha kavradı ve onu bırakmadan önce sıktı. Terasa çıktıklarında, Gavin'i açık hava yemek alanında oturmuş, üzerinde büyük bir vantilatör tembelce dönerken buldular. Masa yiyeceklerle doluydu ve Nora mücevher tonlarında bir mayo giymiş, yüksek bir sandalyede oturuyordu.

"İyi koştun mu?" Gavin telefonu kapatırken sordu.

"Evet." Arkasından yaklaştı ve yanağını onunkine bastırdı. "Bunun için teşekkür ederim."

"O zaman bana bir öpücük ver."

Kız sırtarak adamın ağzının kenarına iffetli bir öpücük kondurdu. Terli gömleğinden bir avuç yakaladı ve gerçek bir öpücük için onu yanına çekmeye zorladı. Tadını almayı bitirdiğinde, onu yanındaki sandalyeye oturttu ve tabağını yemekle doldurdu.

Blade, Nora'nın yanına oturdu ve Gavin'in bıraktığı beslenmeyi devraldı. Sandalyesine yan oturdu ve Gavin'e doğru eğildi. "Burası dünyadaki en güzel yer."

Gavin homurdandı ve tabağını onun önüne koydu. "Bu şefi çalmak zorunda kalabilirim."

"İnanılmaz biri," dedi krepini keserken. "İyi uyudun mu?"

Bir elini yüzünde gezdirdi. "On saat uyudum ve on saat daha uyuyabilirmişim gibi hissediyorum."

"Yapmalısınız! Bir ay boyunca buradayız. Hiçbir şey için acele etme. Uyku sana iyi gelir."

Etrafta koşturmaya ve yeterince uyumamaya çok alışmışlardı ama sessizlik, gündemsizlik ve ılık nem onları doğal olarak uykulu yapıyordu. Yıllardır bu kadar az dinlenmek onu da etkilemişti. Burada geçirdikleri iki gün boyunca onu hiç bu kadar rahatlamış görmemişti.

"Bugün ne yapacaksın?" Gavin sordu.

"Yüzeceğim, yemek yiyeceğim, uyuyacağım ve hepsi bu kadar," dedi.

Yemek yerken esnedi ve ona sokuldu. "Dolu bir güne benziyor."

Dört saat sonra, Nora'yı uykuya yatırdıktan sonra lagüne girdi. Tek ses, birbirini çağıran kuşlar ve suyun yumuşak kucağıydı. Neredeyse kendi özel adasında olduğunu hayal edebiliyordu. Balıklar ayak bileklerinin etrafında dolanıyor ve güneş ışığında pulları parlayarak uzaklaşıyordu. Elleri suda gezinirken ayak parmakları yumuşak kumda kıvrılıyordu. Büyüleyici nane yeşili suyun beline kadar derinliğinde durdu ve dalmadan önce derin bir nefes aldı.

Suyu yarararak ilerledi, kolları ve bacakları birlikte hareket ediyordu. Yüzeye doğru tekme atarken ciğerleri yanıyordu. Suyu sıçradı ve sevinçten kahkahalar attı. Bu yerin güzelliği içindeki kırık ve lekeli bir şeyi iyileştirdi ve kalbi doldu. Bir göl kadar durgun olan suyun üzerinde yüzüyor ve evdekinden daha canlı bir tonda görünen gökyüzüne bakıyordu.

"Lyla!"

Başını kaldırdı ve kıyıya doğru baktı. Görevliler suyun içine bir masa, sandalyeler ve bir şemsiye yerleştirmişlerdi. Blade ve Gavin çoktan oturmuşlardı. Onlara doğru yüzdü ve kolayca yerine oturdu ve gülümsemesini engelleyemedi.

"Burayı seviyorum!"

Gavin'in ağzı seğirdi. Ona bir kadeh şarap uzatırken kuru bir sesle, "Söylemiyor musun?" dedi.

Yudumladı. "Burada her şeyin tadı daha güzel!"

Blade başını salladı ve içinde Nora'nın canlı videosu olan telefonunu masaya koydu. Personel şortları ve yemek dolu tepsileriyle suya girmişti. Beline su dolanırken altın kaplarla porselen tabakta yemek yemek tuhaftı ama kabul etti. Bazı garsonların gözlerinin yara izlerinin üzerinde gezindiğini fark etti. Sempatı ve merak sezdi ama daha fazlası yoktu. Yerliler onları gerçekten oldukları gibi kabul etmişti.

Gavin sayesinde güzel ve lüks deneyimlere maruz kalmıştı ama bu başka bir seviyeydi. İlk yemek ustaca düzenlenmiş parmak yemeğiydi. Bunlar daha önce denediği yiyeceklerdi, ancak yemekleri benzersiz ve lezzetli kılan her şeyde tropikal bir yetenek vardı. Blade bile portakal sosuyla kaplı buharda pişmiş karidesli böreğe iltifat etti. Blade ve Gavin'i kendisine bakarken yakalayana kadar her tabağı temizlediğini fark etmemişti.

"Ne?" diye sordu savunmacı bir tavırla.

Birbirlerine baktılar ama cevap vermediler. Nora uykusundan uyandığında, Blade onu kucağına aldı. Lyla bebeği almaya çalıştığında, Nora onun göğsüne sarıldı.

"Bir kese takmalısın, Blade," diye alay etti.

Nora küçücük ayaklarını onun kocaman kalçalarına dayayıp çıplak göğsüne şaplak atarken Lyla'ya donuk bir bakış attı. Servis görevlileri bir sonraki yemeği getirdiler ve Lyla tabağı görmek için hevesle öne eğildi. Sunucuların birbirlerine kaçamak bakışlarını yakaladı ve bunu merak etti. Onlar uzaklaşırken içlerinden birinin "Üçlü" dediğini duydu. Bu da ne...? Bir kahkaha patlattı.

"Ne?" Gavin sordu.

Başını geriye attı ve histerik kıkırdamalarına engel olamadı. O, Gavin ve Blade, çok eşli bir çift. Vay canına. En kötüsü de bunun mantıklı bir sonuç olmasıydı. Blade de romantik bir öğle yemeği için onlara katılmıştı. Sadece bu da değil, Nora'yı kucağına oturtmuştu ve Nora'nın halinden memnun olduğu belliydi. Eğer bu sabah onu Blade'le birlikte gördülerse, kafalarının karışmasına şaşmamalıydılar.

"Sanırım çok fazla güneş gördü," dedi Blade.

Kendini toparlamak için derin bir nefes aldı ama onların şaşkın bakışlarını görünce kıs kıs güldü. Aman Tanrım, Gavin ve Blade'in düşüncesi...

"Affedersiniz," diye boğuldu ve oturduğu yerden kayarak suya düştü.

Derinlere daldı ve yüzerken karnıyla kumları sıyırdı. Hava almak için yukarı çıktığında hâlâ gülüyordu. Bir şey onu suyun altına sürüklediğinde bu bir çılgılığa dönüştü. Bir ağız dolusu tuzlu su yuttu ve öğürerek, nefes nefese yukarı çıktı. Gavin önünde belirdi.

Yüzüne su sıçrattı. "Ne oluyor be!"

Kadın adamın karnına tekme attı ama adam bacağını tutup onu geri çektiğinde fazla uzaklaşamadı.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

"Neden güldüğümü öğrenmek için neredeyse beni boğuyordun?"

"Yemeğimizi uyuşturmadıklarından emin olmak istedim, ki çoğunu sen yediğin için bu mantıklı olurdu."

Ona ters ters baktı. "Daha fazla yemek istiyorsan, sipariş et, oyunbozan."

Adam, kız dibe değmesin diye daha derine inerken onu kendine doğru sıkıştırdı.

"Şimdi, bu kadar komik olan ne?" diye sordu. "Hiçbir şey."

"Lyla."

"Bundan hoşlanmayacaksın." Adam ona beklentiyle baktı ve kadın inledi. "Gavin, bilmek istemezsin."

"Benim espri anlayışım var."

"Hayır, yok."

Kaşlarını çattı. "Biliyorum."

Gözlerini devirdi. "Elbette."

Kıçını çimdikledi ve kız inledi.

"İyi!" Kollarını onun boynuna doladı ve fısıldamadan önce kıyıya baktı, "Bizim bir çift olduğumuzu düşünüyorlar."

"Biz bir çiftiz."

Önce dikkatle Blade'e, sonra tekrar ona baktı. "*Biz.*"

Hâlâ anlamamıştı. Neşesini onun boynuna bastırmaya çalıştı ama başaramadı. Adamın kolları boynuna dolandığı için anlamının nihayet nüfuz ettiğini düşündü.

"Bu çok saçma."

Ses tonu öfkeli olmaktan ziyade umursamazdı, bu da Blade'e ne kadar güvendiğini gösteriyordu. Gavin eski sevgilisini, Marcus'u ya da ona yaklaşan herhangi bir erkeği kıskanabilirdi ama asla ikinci adamını kıskanmazdı. Blade'in sadakati mutlaktı.

Gavin'in yüzünü avuçladı. "Keşke senin ne kadar sahiplenici bir psikopat olduğunu bilselerdi."

Güneş gözlüklerini geride bıraktığı için ela gözleri çıplaktı. Işığın sudaki yansıması onları başka bir dünyaya aitmiş gibi gösteriyordu.

"Belki de onlara ne kadar ayrıcalıklı olduğumuzu göstermeliyiz," dedi parmağını bikini üstünde gezdirirken.

İçini bir telaş kapladı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Blade bebeği izlerken ve onunla ilgilenirken seni becerdiğimi görürlerse, bu onun pozisyonunu netleştirir."

Sarsıldı. "Yapmazsın."

Onu kaldırdı ve bacaklarını etrafına dolamaya zorladı. "Gavin."

"Ne?" diye sordu tembelce, parmağı üstünün ince bağlarının altından kayarken.

"Kimsenin önünde seks yapmayacağız, en azından Blade'in!"

"Neden?"

Ona bön bön baktı. "Ciddi olamazsın!"

"Sana bir keresinde seni seyircilerin önünde becereceğimi söylemiştim, böylece bana nasıl tepki verdiğini görebileceklerdi. İçine boşalırdım ve döllerimin senden damlayışını izlemelerine izin verirdim." Üstünün arkasındaki kravatu çekiştirdi. "Kime ait olduğun hiç belli olmazdı."

Üstü açılırken göğsünü onunkine bastırdı. "Gavin, sakın buna cüret etme!"

Şeytani bir şekilde sırttı. "Beni ikna et."

"Ne?" Kadın ipleri tutmak için çabalarken, adam ipleri çekiştiriyordu. "Seni öldüreceğim!"

"Beni durdurmak için ne yapacaksın?" "Her şeyi," dedi çabucak.

Adam üstünü çekiştirmeyi bıraktı ve o da iterek uzaklaştı ve üstünü sabitlerken suya bastı. Göğsünü nadiren gösterirdi ve işte buradaydı, bikiniliydi. Tabii ki, bunu bir adım daha ileri götürmek ve onu insanların önünde becermekle tehdit etmek zorunda kaldı. Küstahlığı sınır tanıımıyordu.

"Sonra alırım," dedi memnun bir gülümsemeyle. Kıyıya doğru yüzerken "Pislik," diye karşılık verdi.

Yemeğini bitirmek için oturduğunda Blade Nora'yı ona uzattı. Nora sudan çok etkilenmişti ve sürekli içine dalmaya çalışıyordu. Gavin keşfetmek için oyuktan dışarı yüzdü ve Blade ile yemeklerini bitirdiklerinde geri döndü. Gavin ona ölümcül bir bakış attı ve masadan kalkıp Nora'nın sevinciyle suya dalarken onu güldürdü.

LYLA yatak odasının hemen dışındaki özel terasta oturup güneşin batışını izledi. Fotoğraf makinesi hakkını veremediği için her rengi zihnine kazımaya çalıştı. Açlıktan kıvranan ruhu her şeyi içine çekti.

Gavin kollarıyla onu arkadan sardı ve kadın ona yaslandı.

"Senden hiçbir şey istemediğimi biliyorsun, değil mi?" diye mırıldandı. Adam çenesini onun başına yerleştirdi. "Tartışılır."

"Ne istedim ben?" diye sordu. "Evimde iki köpek var."

"Onları seviyorsun!"

"Eski sevgilin hâlâ nefes alıyor."

"Onu sen tuttun," diye mırıldandı.

"Ve hala deli kuzeninle konuşmana izin veriyorum."

Kendisini saran devasa kolları tokatladı. "Bir araya geldiğimizden beri bunu söylüyorsun ve Carmen'i seviyorsun."

"Kötü bir etkisi var."

"O kötü bir örnek. Bu yüzden seninle çıkmam için beni cesaretlendirdi." Adam boynunu ısırduğunda çığlık attı.

"Yaptığı tek iyi şey buydu," diye homurdandı.

"Ve kızının hayatını kurtardı." *Ve benimkini de, diye* düşündü. "Onun hakkında söyleniyorsun ama onu hiç sahip olmadığın kız kardeşin gibi seviyorsun."

Homurdandı ve ısırık izini öptü. "Ne istiyorsun?"

Adamın kolları arasında döndü. "Bir ada istiyorum," dedi açıkça.

Adam onun ötesine, gün batımına baktı. "Bir ada, hmm?"

Sinirli bir şekilde göğsüne vurdu. Gavin'den hiçbir zaman abartılı bir şey istememişti. Mücevher ya da tasarımcı etiketleri istememişti ama burada yaşadığı huzur, istemeye değirdi.

Adam manzarayı seyrederken eli kadının çıplak sırtında gezindi. Davasını savunmak istedi ama bunun yerine sessiz kaldı. *Şu anda* bir cevaba ihtiyacı yoktu ama istediği zaman geri dönebileceğini, kendisini bekleyen bir cenneti olduğunu bilmek Las Vegas'ta yaşayacağı her şeyi katlanılabilir kılacaktı.

"Yarın bakarız. Her yerde bir sürü küçük ada var," dedi.

Ağzı sarktı. "Gerçekten mi?"

"Elbette. Burada ne kadar mutlu olduğunu kendi gözlerimle görmediğimi mi sanıyorsun?" "Ama... bana gerçekten bir ada alacak mısın?"

"Sana cenneti vaat ettim."

"Mecazi anlamda."

"Ne şekilde olması gerekiyorsa o şekilde demek istiyorum."

Onu odanın içine doğru itti ve yatağa sırt üstü düşürdü.

Yüzünü öpücüklerle kapladı.

"Sen gelmiş geçmiş *en iyi* kocasın!"

Ona diliyle bir öpücük verdi. Eli bikini altının altına kayd. Telefonu çaldığında işler daha yeni kirlenmeye başlamıştı.

Gerildi. "Bu Marcus."

Kadın onun üzerinden yuvarlandı. "Alsan iyi olur."

Adam telefonunu almak için yatak odasından çıkarken, kadın lüks banyoya doğru dans etti ve yüzündeki aptalca sırıtışa baktı.

"Benim özel adamıza mı gelmek istiyorsun?" diye sordu kendi kendine.

Sırıttı ve bikinisini çıkardı. Devasa duşa beş kişi sığabiliyordu. Bakır duş başlıklarının altına girdi ve şelalenin onu gıcır gıcır temizlemesine izin verdi. Dökümlü bir gecelik giydi ve terastaki şezlonga oturdu. Tek ışık havuzdan ve jakuziden geliyordu. Yıldızlara baktı.

"Bir şeylerin değiştiğini hissedebiliyorum," diye fısıldadı kalçalarının arasına oturan Nora'ya. "Her şey yerli yerine oturuyor."

Belki de şansları dönüyordu. Nora ona ciddi bir bakış attı ve geceliğinin ipeksi kumaşıyla oynarken anlamsızca konuştu. Nora'nın şakağını öptü ve bebek ona yaslanana kadar onu salladı. Nora salyalarını akıtmaya başlayınca ayağa kalktı ve onu bağlantı odasına götürüp kapıyı kapattı. Terasa açılan açık kapıya yaslanıp Carmen ve Isabel Teyze'ye fotoğraflarını gönderirken duşun aktığını duydu.

"Bu da ne böyle?"

OceanofPDF.com

DÖNDÜ VE GAVIN'IN ODAYA AÇILAN KAPIDA DURDUĞUNU GÖRDÜ.
Banyoda. Elinde yarısı boş bir doğum kontrol hapı paketi vardı. Üzerinde yüzdüğü memnuniyet bulutu buharlaştı. Oh, lanet olsun.

"Ne zamandır bunları kullanıyorsun?" diye sordu. "Bir aydır" demeden önce dudaklarını yaladı.

Adam ona doğru yaklaşırken kalp atışları kulaklarında gümbürdüyordu. Vücudu kaçmak için gerilirken bile olduğu yerde kalmaya zorladı kendini. Gözleri ona hançer gibi saplanırken paketi aralarında tuttu.

"Nereden buldun bunları?"

Vücudu alarmla karıncalandı. Tam da hayatında güzel bir noktaya ulaştığını düşündüğü anda, kader ayaklarını altından keserek ona hayatın bir peri masalı olmadığını göstermek zorunda kalmıştı. Bu, inişler, çıkışlar ve patlayıcılarla dolu bir varoluştı.

"Nereden buldun bunu?" diye bağırdı.

Nora'nın boğuk çığlığı kulaklarına ulaştı. Hemen onun etrafından dolaşmaya çalıştı ama Gavin onu kısa bir hamleyle iterek sendelemesine neden oldu ve yolunu kesti. Onun gözlerinin içine baktığında ensesindeki tüyler diken diken oldu.

"Cevap ver bana, Lyla."

Nora'yla ilgilenmemesi ne kadar ileri gittiğinin bir göstergesiydi. Normalde, kızını yatıştırmak için her şeyi bir kenara bırakması yeterliydi. Şu anda kızının sıkıntısı onu hiç etkilemiyordu. Tamamen ona odaklanmıştı ve kılını bile kıpırdatmıyordu.

"*Buna* geri mi döndük?" diye tısladı.

Paketi yere fırlattı ve üzerinde tepindi. "Gavin!"

Onları almak için eğildiğinde, adam onu dikleştirdi. Kolunda bir acı şimşeği çaktı. Telefonunu düşürdü ve telefon yere düştü. Adam onu duvara yasladı ve yumruklarını başının iki yanındaki ahşap panellere indirdi.

Nora'nın çılgılığı, tesisteki diğer konuklara da ulaştığından emin olduğu delici bir çılgılığa dönüştü.

"Gavin, geri çekil."

Elini boğazına koydu. Adamın eli büküldüğünde, kız bir korku dalgası hissetti.

"Oyun oynadığımı mı sanıyorsun? Dalga geçmiyorum. Seni dövmeden önce lanet soruma cevap ver. Doktora gitmedin. Bunları sana kim verdi?"

"Hapları zaten almıştım. Evlendikten sonra doktorun bana verdiği haplar bunlar," diye tersledi ve adamın bileğini çekiştirdi ama sonuç alamadı.

"Senin istediklerini mi kastediyorsun?" diye sordu
usulca. Kadın ona ters ters baktı. "Evet."

Kapı açıldı. Gavin'in cüssesinin ötesini göremiyordu ama içeri girmeye cesaret eden tek bir kişi vardı.

"Ne oluyor lan, Gavin?" Blade sordu.

"Çıkarın onu buradan," diye emretti Gavin ve sonra onu vücuduyla boğdu. "Nora, Lyla değil."

Odadan geçerken Blade'in yumuşak ayak seslerini duydu. Kapıyı açtığında Nora'nın feryatları daha da yükseldi. Blade'in çakıllı sesi

Onu teselli ederken olabildiğince yumuşamıştı. Blade odalarına geri döndüğünde Gavin bir milim bile kıpırdamadı. Göz ucuyla Blade'in kucağında Nora'yla birkaç metre ötede durduğunu gördü. Bebeği ona uzandı, bir kez olsun Blade tarafından yatıştırılmamıştı. Bir kez daha hareket etmeye çalıştı ama tamamen hareketsiz kalmıştı ve boğazındaki sıkışma Blade'le konuşmasını ya da Nora'yı rahatlatmasını engelliyordu.

Gavin'e dik dik bakarken gözleri yaşlarla doldu. Tatil sona ermişti. Üç gün güzel geçti ve sonra gerçekliğe geri döndü. Sevgi dolu bir kocadan acımasız bir göte dönüşmesi çok kolay olmuştu. Elanın derinliklerindeki acımasız öfke, ona yalan söylediği için cezalandırılacağını vaat ediyordu.

"Defol git," diye hırladı Gavin.

"Gavin-"

"Dışarı, Blade!"

Blade, daha önce ondan hiç duymadığı tehditkâr bir sesle, "Bana kendini öldürtme," dedi.

Blade kapıyı öyle sert çarptı ki, çerçevesi titredi. Gavin, boğazını sıkan eli titrerken dudaklarını alaycı bir şefkatle kızın şakağına dayadı.

"Ne zaman aynı sayfada olduğumuzu düşünsem, ne zaman seni istediğim yere getirdiğimi düşünsem, senden *tekrar* emin olmamamı sağlayan bir şey yapıyorsun." Sesi yumuşak, neredeyse nazikti, bu da sözlerini daha da ürpertici kılıyordu. "Senin için uzun ve zorlu bir mücadele verdim. Şimdi bana neden vücudunu benden daha fazla çocuk sahibi olmaya karşı koruduğunu söyle ve sakın bana yalan söyleme."

Adamın tutuşu gevşedi, böylece tam bir nefes alabildi. Hapları fark ederse sinirleneceğini biliyordu ama öfkeden deliye dönmesini beklemiyordu. Eğer evde olsalardı, Blade onu sakinleştirir ve bodruma kilitlerdi. Bunun yerine, canavarla desteksiz yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi, "Seni kimse kurtarmayacak.

Şimdi, konuş."

"Anlamayacaksın," dedi kısık sesle.

"Anlamayacağımı biliyorum! Bunu bana nasıl yaparsın? Bana nasıl yalan söylersin?"

"Hazır değilim."

"Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim. Suç lordu olmaktan vazgeçersem benimle kalacağını söylemiştin. Şimdi bana istediğimi ver."

"Nora elimizde."

"Daha fazla çocuk istiyorum. Bunu en başından beri söyledim. Bir hafta önce sana hamilelik testi yapıp yapmadığını sordum. Daha fazlasını istediğimi hiç saklamadım. Neden benden saklıyorsun?"

Kız yeterince hızlı cevap vermeyince, adam çenesini kavradı ve kaldırdı. Birbirlerine dik dik baktılar. Adam eğildi, böylece canavarın onu izlediğini görebildi.

"Beni gezegendeki diğer herkesten daha fazla hissettiriyorsun. Beni çok fazla zorlamamaya dikkat etmelisin" diye uyardı.

"Beni tehdit etme," diye tısladı.

"Ellerimi sana koymaya ne kadar yakın olduğumu bilmiyorsun."

Çenesini kaldırdı. "Çoktan yaptın bile."

"Bana nedenini söyle, Lyla."

"Bu benim bedenim," diye fısıldadı.

"Konu bu mu? Vücudun mu?" Kız cevap vermeden önce, "Konu bu değil," diye mırıldandı.

"O benim bedenim!"

"Nora'yı iyi taşıdın ve biliyorsun ki çatlaklar ya da yara izleri umurumda değil. Hayat bu."

"Yara izleri bizim hayatımızın bir parçası, başkalarının değil."

"Bu ne anlama geliyor?" Kadın cevap vermeyince, adam onu sarstı.

"Konuş benimle, lanet olası!"

Kocası onunla aynı dünyada büyümemişti. İsteddiği şey için savaşmak ve öldürmek üzere doğmuştu. Kadın, kocasının nasıl başa çıkacağını bilmediği gri bir kategoriye giriyordu. Duyguları harekete geçtiğinde kendini kontrol edebileceğinden asla emin olamayacaktı.

"Nedenini bilmek istiyor musun?"
diye sordu. "Evet," dedi sıkılmış
dişlerinin arasından. "O zaman bırak
gideyim."

Geniş göğsü kapasitesine kadar genişledi. Onun kükremesini ya da tekrar boğazına sarılmasını bekliyordu. Onun kendisiyle savaştığını görebiliyordu. Terazinin her iki tarafa da kayabileceğini bilerek bekledi. Adam kendini ondan kurtarıp uzaklaştığında duvara yaslandı. Adamın kendini kontrol etmeye çalışırken sırtındaki kasların oynamasını ilgisiz bir hayranlıkla izledi.

Elini hassas boğazında gezdirdi. Onun anlamayacağını biliyordu, bu yüzden onunla bu konuyu konuşmamıştı. Kendisi için en iyi olanı yaptı.

Davasını anlatmak için kısıtlı bir zamanı olduğunu bilmek endişesini artırdı. Tenindeki soğuk terin üzerinden ılık bir esinti geçti. Aklından bölük pörçük düşünceler geçiyordu. Kalbi hızla çarpmaya başladı ve ruhundan gelen bir ürpertiyle vücudu uyuştı. Kendisini dibe çekmek isteyen anılarla birlikte gelen panik atağı hissedebiliyordu. Nefesini tutmaya çalışırken ellerini dizlerine dayadı. Kalkanın esnek etle birleşirken çıkardığı darbeyi hâlâ hissedebiliyordu; kırılan kemiğin sesi kulaklarında keskin ve keyifli bir şekilde yankılanıyordu... Kendini silkeledi ve çukurdaki kalabalığın ona tezahürat ederken çıkardığı sesi uzaklaştırmaya çalıştı.

"Lyla."

Birkaç metre ötede duran Gavin'e odaklanabilmek için gözlerini birkaç kez kırptırdı.

"Senin için her şeyi yaparım," dedi şiddete olan açlığının ele veren bir sesle. "Ve karşılığında aynısını beklerim."

"Tekrar hamile kalamam çünkü ben iyi değilim Gavin, sen de değilsin."

"Bana yalan söylediğini öğrenene kadar aramız iyiydi."

Doğruldu, kollarını göğsünde kavuşturdu ve "Orada değildin" diye fısıldadı.

"Nerede değildim?"

"Babamı Nora ve Carmen'in başında bulduğumda sen orada değildin."

"Ne?"

Terasa açılan açık kapıların önünde volta atıyordu. Adamın sabırsızlığını odanın diğer ucundan hissedebiliyordu ve zamanının tükenmekte olduğunu biliyordu. Onun anlamasını sağlamak için kelimelerini bir araya getirmeye çalıştı.

"O gece onlara karşı bendim. *Sekiz* kişiydiler. Destek yoktu, ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu." Ağzını buruk bir tat doldururken ürperdi. "Pat'i elindeki silahla başlarında dikilirken buldum. O her zaman bir pislikti ama bunu yapabileceğini hiç düşünmemiştim... Nasıl yapabilirdi ki? Eğer kapıyı iki saniye sonra açsaydım, dışarıda kalsaydım, onları kaybederdim." Bu düşünce onu iliklerine kadar ürpertti. "Nora'yı *avladılar*. O adamları öldürmeseydim, Blade zamanında gelmeseydi, Carmen'e verecek başka bir silahım olmasaydı..." Dehşetten zar zor nefes alabiliyordu. "Onu neredeyse kaybediyorduk!"

"Ama biz yapmadık."

"Ama çok yaklaşmıştık-"

"Vega ve lanet olası baban *öldü*, sen neden bahsediyorsun?"

"Onlar öldü, ama onlar gibi başka insanlar hâlâ dışarıda!" diye bağırdı. "Nora doğmadan önce başına ödül konmuştu ve sen buna başka çocukları da mı dahil etmek istiyorsun? Onu koruyamam, sen de koruyamazsın! İş o noktaya geldiğinde, onu Carmen'e teslim etmek ve kaçmasını söylemek zorunda kaldım. Manny'nin ölümünü izledim. Anneme ne yaptıklarını gördüm. Bir çocuğa neler yapabileceklerini biliyor musun?" Böyle bir şeyin dehşeti onu

dehşetten başı dönüyordu. "Daha fazla çocuk sahibi olmak bize karşı daha fazla cephane, bizi manipüle etmek ve sömürmek için daha fazla yol demek. Bir çocuk kaybedemem, Gavin. Hayatta kalamam-"

"Yapmayacaksın."

Hızlı ve kesin cevabı onu öfkелendirdi.

"Bana bunun sözünü nasıl verebilirsin? Anneme baksana! Etrafımızdaki herkes bir bedel ödüyor. Bu hayatın içinde olmak bana çok zarar verdi. Uyanıkken kâbuslar görüyorum, panik atak geçiriyorum ve ruh halim delice değişiyor. Halüsinasyon görüyorum. Bir gün çocuk odasında Steven'ı gördüğümü sandım ve neredeyse silahımı ateşliyordum. Nora'ya zarar verebilirdim; kendime zarar verebilirdim!" Huzursuzca volta atarken dağılmamak için kendine sıkıca sarıldı. "İyi olduğumu, bunu geride bıraktığımı düşündüğüm günler, hatta bazen haftalar oluyor, ama her zaman geri geliyor." Yanağından bir damla gözyaşı süzülürken ona ters ters baktı. "Dört ayın hayatıma devam etmek için yeterince uzun olduğunu mu düşünüyorsun? Şimdiye kadar iyileşmiş ve başka bebekler doğurmaya hazır olmam gerektiğini mi? İyi değilim. İyi değilim. Ve hiç iyi olacak mıyım bilmiyorum."

Akan gözlerini kaydırdı. Gerçeği söylemişti ve görünüşe bakılırsa adam hâlâ anlamamıştı. Nasıl anlayabilirdi ki? Yenilmez olduğuna inanıyordu. O ise öyle olmadığını biliyordu. O gece güvenli evde kendisinden istenen her şeyi yapmıştı ama sonuçta Nora'nın hayatı Carmen'in ellerindeydi. Carmen tetiği çekmemiş olsaydı

...

"Çukurdaki ilk cinayetimden sonra günlerce uyuyamadım."

Kadın olduğu yerde durdu ve adama baktı. Elleri arkasında kenetlenmiş, sırtı dimdik duruyordu. Adam devam etmedi; sadece kadının geri çekilmek istemesine neden olan bir yoğunlukla onu izledi.

"Kaç yaşındaydın?" diye sordu.

"On iki."

Midesi bulandı. "Manny seni *on iki* yaşında çukura mı koydu?" Rüyasındaki sözleri tekrar aklına geldi. *Ben kötü bir adamım, bebeğim.* Ne oluyor lan?

Manny mi?

"İyi bir eğitimdi," dedi duygudan yoksun bir sesle. "Okulda uyuyakalmaya başladım. Eve geldiğimde babam beni sertleştirmek için dövdürdü."

Omurgasında bir ürperti dolaştı. Manny'yi Gavin'in tarif ettiği canavarla aynı kefeye koyamazdı.

"Babam beni sürekli çukura atıyordu. Yıllarca kâbuslar gördüm ama atlattım. Şu anda senin yaşadığın şeyleri yaşadım; panik ataklar, halüsinasyonlar ve korku."

Adam ona doğru yürüdü ve kadın bir adım geri çekildi. Adamın çenesi sıkıştı ama tam önüne gelene kadar durmadı.

"Ben kötü bir adam mıyım?" Sarsıldı.

"Ne?"

Gözleri onunkilere dikilmişti. "Ben kötü bir adam mıyım?" "Olabilirsin," dedi kadın.

"Sana göre mi? Ben kötü bir adam mıyım?" "Bazen."

"Peki ya diğer zamanlar?" diye sordu sesinin tonunu yükselterek.

"Sen bir rüyasın."

Yavaşça uzandı ve onun yanağını kavradı. Başparmağı tenini okşarken şöyle dedi: "Ben sevgi dolu bir evde büyümedim. Bir anneyle ya da kardeşlerle büyümedim. Gün boyunca okula gittim ve eve geldiğimde öldürmek için eğitildim. Ayda bir kez hayatımı ortaya koyuyordum. Çukura her adım attığımda kazanacağımı bilmek zorundaydım. Her şey kafanın içinde. Eğer en iyisi sensen, öylesindir."

Gavin tarzında ne dediğini anlıyordu ama "Ben en iyisi değilim."

"Düşündüğünden daha güçlüsün. Kırıldığını düşünüyorsun ama değilsin." Adamın kıza tutuşu sıkılaştı. "Daha iyi olacaksın."

Onun bileğini kavradı. "Buna inanıyorum ama yine de zaman istiyorum."

Gözleri sertleşti. "Bizi geride tutmana izin vermeyeceğim."

"Bize engel olunmuyor. Hayatı yaşıyor ve tadını çıkarıyoruz."

"Nora'nın destek almasını mı istiyorsun? Kardeşlere ihtiyacı var.

Birbirlerini koruyacaklardır. Aile her şeydir."

"Ama daha bitmedi."

"Öyle," diye mırıldandı. "Vega öldü."

"Peki ya Lucifer?"

Gözleri kısıldı. "Lucifer için endişelenme. Onunla ben ilgilenirim."

Lucifer onun hayatını kurtarmıştı ama aynı zamanda Steven'ın dengesiz planının arkasındaki katalizördü. Lucifer'ın nedenlerini aklına bir türlü sığdıramıyordu. Lucifer sırayla iğrenç, mantıklı, çocuksu ve deliydi.

"Yılda bir kez bizi ziyaret etmek üzere anlaşma yapmak için neden Steven'a ihanet etsin ki? Bu hiç mantıklı değil."

Bu konuşmanın zamanı çoktan gelmişti. Cehennemde olanları konuşmamışlardı ve o da bunu görmezden gelmekten memnundu ama artık bunu açığa çıkarmanın zamanı gelmişti.

"Blade onu senin eşsiz olduğuna ikna etti."

Gözlerini kırptırdı. "Eşsiz, nasıl?"

"Lucifer gerçek dünyada kendi eğilimlerine sahip olanlardan büyüleniyor."

"Hangi eğilimler?" "Kargaşa,

şiddet, cinayet." "*Onun* gibi

olduğumu mu düşünüyor?"

"Ve sen de benimsin," diye

ekledi. "Yani?"

"Lucifer beni uzun zamandır tanıyor. Hiçbir şeyi seni önemsedığım kadar önemsemedim. Seni geri almak için her şeyi takas edebilirdim ve bu onun ilgisini çekti."

"Lucifer senin kardeşine en yakın şey olduğundan bahsetmişti," dedi sessizce.

"Çukura düşüp de hayatta kalan en genç insanlar bizdik. Tek ortak noktamız bu." Alnını onunkine bastırdı. "Ben çocuk istemedim. Evlenmeyecektim. Herhangi bir zayıflık istemiyordum... ve sonra seninle tanıştım."

Elini onun göğsüne bastırdı. "Yapma."

Elini onunkinin üzerine koydu. "İstememem gereken şeyleri istememe neden oldun. Normal bir hayat yaşamana izin vermeliydim. Ama vermedim. Carmen'le yollarda yaşamana izin vermeliydim. Vermedim. Seni hamile bırakmadan önce sana zaman tanımalıydim. Vermedim. Seni yaptığın şeyden kurtarmak için güvenli evde olmalıydim. Sahip olduğun tüm ahlak kurallarını çiğnedim. Daha fazlasını isteyeceğim çünkü herkesle aynı kurallara sahip olmayı göze alabileceğimiz bir dünyada yaşamıyoruz."

Onu yatağa itti ve bir elini karnına koyarak üzerinde gezdirdi.

"Bu dünyada daha fazla çocuk sahibi olmaktan başka istediğim bir şey yok."

Yutkundu, bunu ona verip veremeyeceğinden emin değildi.

"Hayatı dolu dolu yaşamayı Vinny'ye ve babama borçluyuz. Nora benim kefaretim ama diğerleri bunu çok daha tatlı hale getirecek. Her şeyi kontrol etmeye çalışacağımız için Nora'nın da diğerlerine ihtiyacı var ve onlarla dertleşmeye ihtiyacı var. Carmen'e sahip olduğun için şanslısın. Benim Vinny'im vardı. Onlar olmasaydı hayat nasıl olurdu?"

Kalbi acıyordu. Carmen onun her şeyiydi. O olmasaydı bugün hayatta olamazdı. "Dur."

"Bunu yapabiliriz. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." "Mesele o değil. Mesele-"

Geceliğini kaldırdı.

"Bu şey hakkında..." Adam göbek deliğini yaladığında dikkati dağıldı. "Gelecekte ne olacağını asla bilemezsin ve kes şunu!"

Bacağını tuttu ve yukarı doğru bükte. "Ne olacağını biliyorum. Daha iyi olacaksın ve bana istediğimi vereceksin."

"Zamanla, ben..." diye tısladı adam onu yalamaya başladığında.

"Seni düşündüğümde daha çok seviyorum. Verebileceğin her şeyi istiyorum. Yarım tedbir yok, beklemek yok. Çocuklar hazır olacak. Bundan emin olacağız. Lucifer için endişelenme." Onun klitorisine doğru nefes aldı. "O bir sorun olmayacak."

"Bunu bilemezsin. Sen ..." Gözleri başının arkasına yuvarlandı. "Seni sevdiğimi biliyorum. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Senden bebek istiyorum. I

hamile kalmanı istiyorum. Korkmamız gerektiğini düşünen herkese kocaman bir siktir git olacak. Korktuğumuzu düşünmelerini mi istiyorsun bebeğim?"

"Hayır, ben... Bilmiyorum."

"Nora'yı istediğimde sana hayatımıza devam edeceğimizi söylemiştim, şimdi de aynı şeyi söylüyorum. Doğanın kendi akışına bırakmasına engel olamazsın ve benden sır saklayamazsın."

Adam kadının kalçasını ısırdı ve kadın da diğer ayağıyla adamın omzuna tekme attı. Adam ayağa kalktı ve kadının içine kayd.

"Bana istediğimi vereceksin," diye buyurdu. "Zamanın yok çünkü ne kadar zamanımız olduğunu bilmiyorum. Eğer yarın ölürsem, bu gece seni hamile bıraktığımı bilmek istiyorum, anlıyor musun?"

Sonunda anladım. Eğer onu kaybederse, istediği şey tam olarak buydu. Ondandır bir parça daha istiyordu. Nora yeterli olmazdı.

"Bana savaşçılar vereceksin," diye ilan etti kendini derinlere iterken. "Çocuklarımız benim gibi büyümeyecek. Onları sevecek ve ruhunu onlara aşılayacaksın. Nasıl korunacaklarını ve savunacaklarını öğrenmek için eğitilecekler. İstedikleri gibi yaşayabilecekler. Benim görevimden ayrılmamı sağlayarak onlara bıraktığın miras bu ve ben de bunu onurlandıracağım."

"Gavin."

"Sana sahip olmak için her şeyi feda ettim ve senden alabileceğim her

şeyi alacağım. *İhtiyacım var.*" Kendini onun içinde kaybederken başı geriye düştü. "Çok

çok. İhtiyacım asla bitmeyecek."

Sertçe itmeye başladı, onu yatağın daha sert olduğu kenara sürükledi, böylece daha derine inebildi.

"Dölümü al. Derinden al. İşte böyle."

Onu doldurmayı bitirdikten sonra geri çekildi ve damlayan amına baktı. Ona bir şaplak attı ve kız sıçradı.

"Ne oluyor be!"

"Bir daha asla benimle konuşmadan böyle bir şey yapma," diye homurdandı elini spermlerinin arasından geçirip tekrar içine iterken. Onun hassas klitorisini ovuşturdu. Onun neyi sevdiğini çok iyi biliyordu. Altında çılgılık atması uzun sürmedi. Kadın boşalırken adam tekrar içine kaydı. Kız onu sağarken gülümsemesi vahşiydi. Tekrar sertleşene kadar onun içinde kaldı ve sonra başka bir yük patlayana kadar onu becerdi.

"Kendi iyiliğim için arıyorum."

"Ne iyiliği?" diye mırıldandı onun tenine karşı.

"Bugün, suda, istediğim her şeye sahip olabileceğimi söyledin." İç çekti. "Her zaman istediğini elde ediyorsun. Bu hiç adil değil."

"Bizim için en iyisinin ne olduğunu biliyorum." Onu kendi üzerine yuvarladı ve yüzünü boynunun çukuruna yasladı. "Sana istediğin her şeyi vereceğim ama bu iki yönlü bir yol. İsteddiğim bazı şeyleri verebileceğini düşünmüyorsun. Buna ben karar vereceğim."

"Kibirli."

Adam onun boynunu dişledi. "Hayır, ben en iyisiyim."

OceanofPDF.com

GÜRÜLTÜLÜ BİR KAPI SESİ ONU UYKUSUNDAN UYANDIRDI. GÖZLERİNİ AÇTI. Gavin ondan uzaklaşırken. Adam pantolonunu çekerken kadın doğruldu. Ay ışığıyla aydınlanan villanın ana sütüni fark etmesi birkaç saniyesini aldı. Ilık, tropik esinti açık teras kapılarından içeri süzülürken saçlarını karıştırdı.

"Gavin?" diye mırıldandı.

"Bekle," dedi ve kapıya doğru yürümeden önce silahını aldı. Kapıyı açtığında, kapı aralığındaki figüre gözlerini kırpıştırarak baktı.

"Blade?" diye mırıldandı ve saate baktı. Saat sabahın ikisiydi. Bu da neydi böyle? Yuvarlandı ve çarşafları başının üzerinde sürükledi. Tam rüya alemine geri dönmüştü ki biri onu sarsarak uyandırdı.

"Lyla."

Bir ışık yandı ve çarşaflar çekilerek kaldırıldı. İnledi ve Gavin'in yüzüne baktı. O kadar yorgundu ki kendini sarhoş gibi hissediyordu. Gavin'in yüzü gözünün önünde canlanırken, oturma odasındaki hareketliliği ve birden fazla erkek sesini fark etti. Gözleri Gavin'in üzerinde gezinirken, onun kendisini uyandırmadan önce giyinmiş olduğunu gördü.

O kadar hızlı doğruldu ki, başının döndüğünü hissetti. "Ne oldu? Nora nerede?" "Nora değil. Hâlâ uyuyor," dedi Gavin sessizce.

"Neler oluyor?"

Altın rengi gözlerinde çelişkili duygularla uzun bir süre ona baktı ve ardından, "Carmen kayıp," dedi.

"Carmen?" Duymayı beklediği son şey buydu. Rahatladı. "Muhtemelen partiye falan gitmiştir."

"Angel aradı. Ellerinde Kara Engerekler tarafından saldırıya uğradığına dair görüntüler varmış."

Ne dediğini anlayamadan otuz saniye boyunca ona baktı. "Ne?"

"Haber bekliyoruz." "Ne haberi?"

Ağzını açtı ve sonra kapattı. İma ettiği şey kadının yüzüne bir ton tuğla gibi çarptığında uykunun tüm izleri kayboldu.

"Biri fidye isteyecek mi ya da cesedinden haberdar olacak mı diye mi bekliyorsunuz?"

Onun iyiliği için sakın olmaya çalışıyordu ama enerjisi gözeneklerinden sızıyordu. Endişeliydi ve bu onu dehşete düşürüyordu. Dehşet ve korku pençelerini kalbine sapladı.

"Korumaları var, değil mi?"

"Mickey götürüldüğü kulüpte ölü bulundu."

Her şey yeniden başlıyordu. İçini ürpertici bir soğuk kaplarken teni yanıyordu.

"Bana artık yok demiştin," diye fısıldadı. "Lyla, onu geri alacağız."

Dizlerinin üzerine çöktü ve adamın gömleğinden iki avuç yakaladı. "Bu bir daha olamaz. Kız kardeşimi kaybedemem, Gavin. O... o bizim bir parçamız. Eğer o-"

Yanağını kavradı ve titreyen dudaklarına bir öpücük kondurdu. Sesi uğursuz bir gümbürtüydü, "Buna gerek kalmayacak. Ben gidiyorum."

onu bulmak için." Onu bir kez daha öptü ve gözyaşlarını sildi. "Toparlan. Eve gidiyoruz."

OceanofPDF.com

YAZARIN NOTU

Herkese merhaba,

Umarım Suç Lordunun Cenneti'ni beğenmişsinizdir. Gavin ve Lyla'nın Bora Bora gezisini 5. kitap için ekstra bir sahne olarak yazmaya karar verdim ve bir gün içinde bunu daha uzun bir şeye dönüştürebileceğimi fark ettim. Bu novella benim için bir sürpriz ve hoş bir stres gidericiydi. Daha önce hiçbir karakterle Gavin ve Lyla ile olduğum kadar birlikte olmamıştım. Sanki hiç ayrılmamışım gibi onların içine düştüm. Evlerinde her şeyin nerede olduğunu, ne düşündüklerini ve ne istediklerini biliyorum. Acayip garip.

Bunu yazarken harika zaman geçirdim. Beni takip ediyorsanız, karakter gelişimini sevdiğimi ve her zaman biraz daha derine inmek istediğimi biliyorsunuzdur, bu roman da bununla ilgili - bu karakterlerde gelecek için daha fazla renk ve derinlik görebilmemiz için merceği ayarlamak. Karakterlerin yanında gezinmeyi ve gözlem yapmayı seviyorum. Bunun ilginç olduğunu düşünen tek kişi olduğumu sanıyordum, ama görünüşe göre birçoğunuz yolculuğa hazırsınız!

Böylesine korkunç bir uçurum askısına rağmen 5. kitap konusunda bu kadar sabırlı olan herkese teşekkür etmeliyim. 5. ve 6. kitapların olay örgüleri ve zaman çizelgeleri kesişiyor, bu yüzden bu kadar uzun sürüyor. Kış boyunca her iki roman üzerinde çalışacağım ve 5. kitabı (Carmen'in hikayesinin 2. bölümü) 2019'un başlarında yayınlayacağım.

Desteginiz, tesvikiniz ve iyi dilekleriniz için hepinize teşekkür ederim. Bunlar kesinlikle bir fark yaratıyor ve bana insanların hikayelerle ne kadar ilgili olduğunu hatırlatıyor. Çok uzun zaman önce, kendi eğlencem için yazıyordum. Bundan sonra ne olacağını görmek için bekleyen koca bir topluluk olması çılgınca. Bu inanılmaz ve son derece alçakgönüllü. Her zaman elimden gelen en iyi hikayeyi oluşturmaya çalışıyorum ve bu kesinlikle zaman alıyor, bu yüzden lütfen sabırlı olun.

Suç Lordunun Cenneti'ni beğendiyseniz, lütfen yorum bırakın! Gelecekte yayınlayacağım kitaplarla ilgili haberleri elime geçer geçmez paylaşacağım, bu yüzden bültenlerime, bloglarıma veya sosyal medyaya (Instagram ve Facebook'u tercih ediyorum. Twitter... Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. LOL).

Desteginiz için teşekkür
ederiz! Sevgilerimle,
Mia Knight

OceanofPDF.com

MIA KNIGHT'IN KİTAPLARI

Suç Lordu'nun Esiri Suç Lordu
Tarafından Yeniden Ele
Geçirildi Günahla Uyanan Bir
Suç Lordu
Suç Lordunun Cenneti

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Mia, Suç Lordu Serisi'nin yazarıdır ve karanlık, çağdaş romanlar yazmaktadır. Şu anda Sin City'de yaşıyor ve kafasındaki karakterlerle ağlayıp güldüğünde onu yargılamayan köpekleri tarafından gölgeleniyor. Yolculukları, fast food'u, gölleri ve nehirleri, trenleri ve hayal kurmayı seviyor.

Stalk Mia

[Web Sitesi](#)

[E-posta](#)

[Mia Knight'ın Esirleri](#) (Facebook Grubu)

[OceanofPDF.com](#)

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

